คู่มือ
การวางผังอาคารสถานฝึก
กลุ่มอาชีพอุตสาหการ

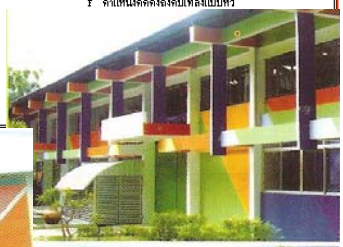

กลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาสถานฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน
สำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
กพร. 2 / 2550

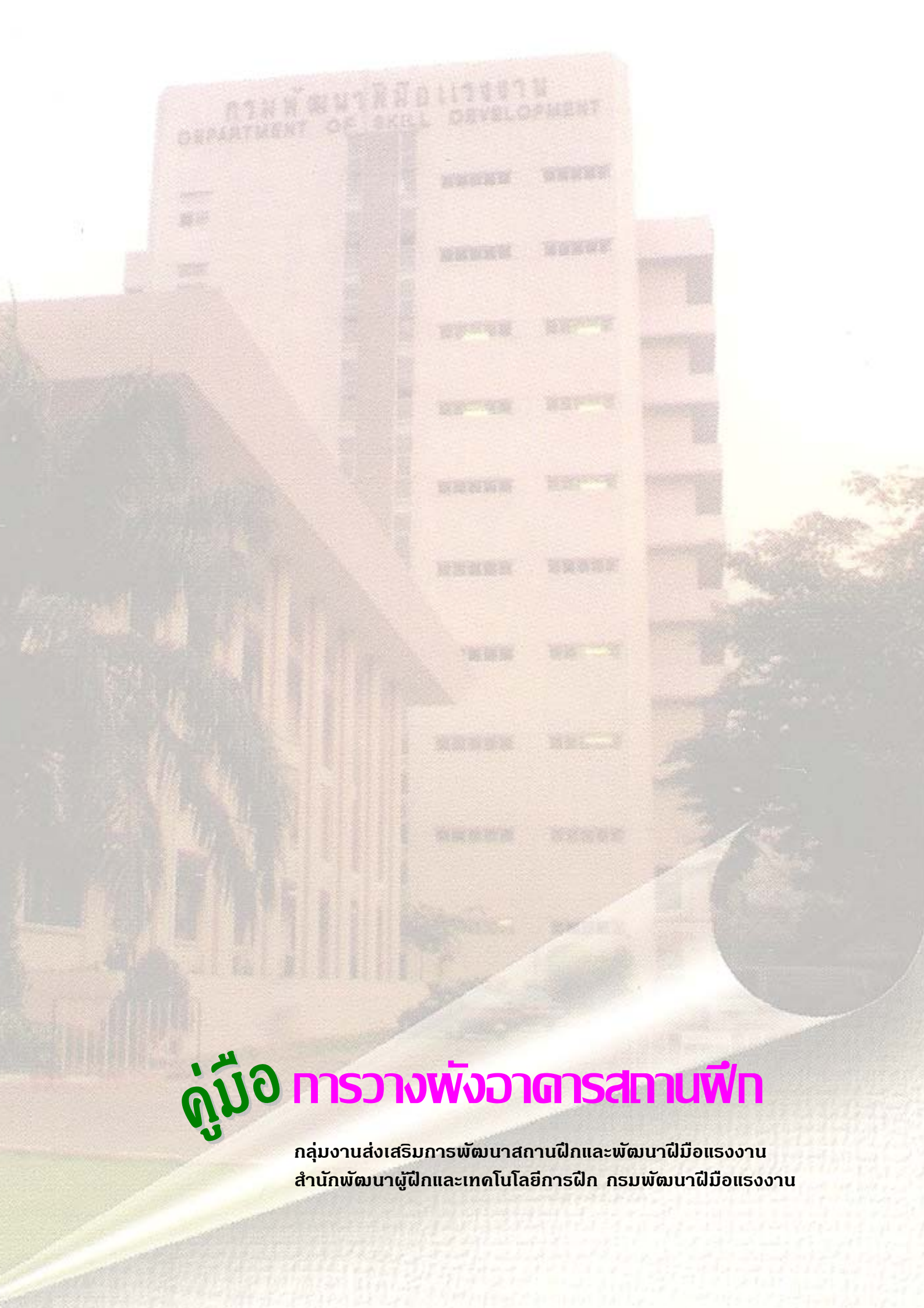

คู่มือ การวางผังอาคารสถานฝึก

กลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาสถานฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน
สำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

คำนำ

คู่มือการวางผังอาคารสถานฝึกเล่มนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม การทดสอบมาตรฐานได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผน เตรียมการ และพิจารณาขนาดของเครื่องมือเครื่องจักร ในแต่ละสาขาอาชีพได้อย่างเหมาะสม และเป็นมาตรฐานเดียวกัน การกำหนดวางผังฯนี้ ได้จัดทำขึ้นจากคำแนะนำจากผู้บริหาร คณะทำงานยกร่างและคณะทำงานพิจารณาคู่มือการวางผังอาคารสถานฝึก พร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถจัดวางเครื่องมือเครื่องจักรให้เหมาะสมกับพื้นที่ใช้งานจริงและปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงานภายในอาคารสถานฝึก

การวางผังอาคารสถานฝึกนี้ ได้ใช้ข้อมูลจากหนังสือ EQUIPMENT PLANNING GUIDE FOR VOCATIONNAL AND TECHNICAL TRAINING AND EDUCATION PROGRAMMES ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ILO เป็นแนวทางประกอบการจัดทำโดยใช้พื้นที่อาคารสถานฝึกของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานเป็นแนวทางในการกำหนดการวางผังอาคารสถานฝึก ซึ่งประกอบด้วยผังอาคารฝึกอบรมกลุ่มอาชีพเครื่องกล กลุ่มอาชีพอุตสาหการ กลุ่มอาชีพไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ กลุ่มอาชีพก่อสร้างและอุตสาหกรรมศิลป์ และกลุ่มอาชีพอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งสามารถนำไปบริหารการวางผังอาคารสถานฝึกให้มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ อันจะเป็นส่วนส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับ

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องได้พอสมควร หากมีความไม่ชัดเจนในการนำไปใช้ ขอได้โปรดแจ้งเพื่อจัดดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงในโอกาสต่อไป

(นายสมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์)

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

สารบัญ

หน้า

1. คำนำ

2. แนวทางหลักเกณฑ์การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน.....1

3. การวางผังอาคารสถานฝึก

3.1) สาขาช่างกลโรงงาน

3.1.1 แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน **(M – 01 ถึง M – 02)**.....9

3.1.2 กรอบรายการเครื่องมือเครื่องจักรประกอบการวางผัง.....11

3.1.3 คู่มือการให้คะแนน.....12

3.1.4 เกณฑ์และแบบประเมินการให้คะแนนสถานฝึก.....22

3.2) สาขาช่างเชื่อม

3.2.1 แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน **(W – 01 ถึง W-03)**.....25

3.2.2 แบบการวางผังลูกหมุนระบายอากาศ **(W – 04 ถึง W-06)**.....28

3.2.3 กรอบรายการเครื่องมือเครื่องจักรประกอบการวางผัง.....31

3.2.4 คำชี้แจงการใช้แบบตรวจประเมินสถานฝึก.....34

3.2.5 หลักเกณฑ์การให้คะแนนแบบฟอร์ม (B – E).....36

3.2.6 แบบการตรวจผลการประเมินสถานฝึก.....53

4. ภาคผนวก.....58

4.1) ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน .....ผ - 1

4.2) คู่มือสิทธิประโยชน์การฝึกอบรมฝีมือแรงงานภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545

4.2.1 การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน.....ผ - 3

4.2.2 ขั้นตอนการดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน.....ผ - 4

4.2.3 คำขอรับจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานพ.ศ. 2545.....ผ - 5

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.3) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน.....ผ - 6

4.4) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน.....ผ - 14

4.5) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535.....ผ - 24

4.6) กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

4.4.1 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงาน เกี่ยวกับเครื่องจักร.....ผ - 39

4.4.2 ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน เกี่ยวกับภาวะแวดล้อม.....ผ - 44

4.4.3 กฎกระทรวงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกี่ยวกับความร้อนแสงสว่างและเสียง.....ผ - 48

4.7) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย มาตรฐานของสถานที่การบริการผู้ให้บริการ หลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสำหรับสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙.....ผ - 79

5. คณะที่ปรึกษาและคณะทำงานฯ.....ก - ค

แนวทางหลักเกณฑ์การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545

สถานประกอบกิจการที่ประสงค์จะตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามมาตรา 19 และมาตรา 39 (3) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ลงวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2546

ดังนั้นเพื่อให้ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานมีความพร้อมและเหมาะสมในเรื่องสถานที่ เครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงกำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ดังนี้

1. ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน หมายความว่า สถานที่ฝึกที่ได้จัดไว้เป็นสัดส่วนแยกจากหน่วยประกอบกิจการ ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ต้องมีความพร้อมและความเหมาะสมดังนี้

1.1 ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานต้องมีลักษณะเหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด และมีสถานที่ซึ่งมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานแยกเป็นสัดส่วนจากหน่วยประกอบกิจการ

1.2 เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต้องมีจำนวนตามความจำเป็นเหมาะสม อยู่ในสภาพที่ดีและปลอดภัย

2. สถานที่ฝึก

สถานที่ฝึก หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ผู้รับการฝึก สถานที่ฝึกจะต้องมีรายละเอียดดังนี้

2.1 องค์ประกอบของสถานที่ฝึก

2.1.1) พื้นที่ใช้สอย ของสถานที่ฝึกอาจใช้สำหรับกลุ่มอาชีพหนึ่งหรือหลายกลุ่มอาชีพก็ได้ บางครั้งอาจใช้อุปกรณ์ เครื่องจักรในการฝึกร่วมกันได้ การกำหนดเขตพื้นที่จึงต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของงาน พื้นที่ในการวางเครื่องจักรกลไม่ควรหนาแน่นเกินไป พื้นที่วางโต๊ะปฏิบัติงาน พื้นที่สำหรับงานประกอบชิ้นส่วนพื้นที่สำหรับสาธิต ช่องทางสัญจรไปมา และสำหรับขนย้ายวัสดุ การคำนวณพื้นที่ใช้สอยอาจไม่กำหนดกฎเกณฑ์ตายตัว แต่จะกำหนดให้สะดวกสบายต่อการเข้าปฏิบัติงาน เป็นระเบียบ ไม่แออัดจนเกินไป ควรมีทางเดินรอบเครื่องจักรที่เหมาะสมและปลอดภัย

2.1.2) การจัดวางเครื่องจักร ควรอยู่ในตำแหน่งที่เข้าใช้งานหรือตรวจสอบได้สะดวกโดยไม่ตั้งปิดกั้นเครื่องดับเพลิง เต้ารับ แผงควบคุมไฟฟ้าในสถานที่ฝึก

2.1.3) ระบบไฟฟ้า ต้องติดตั้งมิเตอร์วัดไฟ (KILOWATT HOUR METER) เพื่อตรวจสอบปริมาณการใช้ไฟฟ้าของศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การเดินสายระบบไฟฟ้าให้เป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานการติดตั้งของการไฟฟ้า ตำแหน่งแผงควบคุมต้องอยู่ในตำแหน่งที่เข้าควบคุมได้ทันท่วงที เมื่อเกิดปัญหาทางระบบไฟฟ้า

2.1.4) แสงสว่าง สถานที่ฝึกควรจัดให้มีแสงสว่างอย่างพอเพียง

2.1.5) การระบายอากาศ ต้องมีการถ่ายเทอากาศได้สะดวก เช่นเครื่องจักรที่มีควันต้องมีเครื่องดูดอากาศหรือพัดลมระบายอากาศ เครื่องจักรงานไม้จะต้องทำท่อดูดขี้เลื่อยออกไปเก็บ ในภาชนะภายนอกสถานที่ฝึกเป็นต้น

2.1.6) ระบบประปา ต้องติดตั้งมาตรวัดน้ำเพื่อตรวจสอบปริมาณการใช้น้ำประปาของศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

2.1.7) จัดให้มีอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล และของเครื่องจักร

2.1.8) จัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.1.9) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงไม่น้อยกว่าหนึ่งเครื่องต่อพื้นที่ 100 ตารางเมตร

2.1.10) ห้องเก็บวัสดุ เป็นห้องที่มีขนาดและพื้นที่เหมาะสมเพียงพอต่อการเก็บวัสดุ พร้อมสามารถทำการเบิกจ่ายวัสดุได้อย่างรวดเร็ว

2.1.11) ห้องฝึกอบรม ควรมีความสะอาด เป็นระเบียบ แสงสว่างเพียงพอและมีอุปกรณ์การฝึกที่จำเป็นสำหรับแต่ละสาขาตามความเหมาะสม

2.2 การจัดวาง LAYOUT สถานที่ฝึก

การจัดวางเครื่องจักรควรจัดวางให้เหมาะสมกับพื้นที่และการใช้งานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการฝึกอบรม รายละเอียดตามแบบการวางผังอาคารสถานฝึกของแต่ละสาขาอาอาชีพ

2.3 ข้อกำหนดที่ใช้ในสถานที่ฝึก

2.3.1) สัญลักษณ์ และสีตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน(รายละเอียดสีและสัญลักษณ์) อ้างอิงจาก : คู่มือการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล กองตรวจความปลอดภัย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

2.3.2) ทางเดินหลักในสถานที่ฝึกกว้างไม่ต่ำกว่า 1.20 เมตร ทางแยก 90 ซม. –1.00 เมตร

ในการควบคุมความปลอดภัยนั้น มีวิธีการต่างๆ หลายวิธีที่จะป้องกันอันตรายไม่ให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานแต่ในกรณีที่ไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันที่แหล่งอันตรายหรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายได้ ควรพิจารณาการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สวมใส่ลงบนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรือหลายๆส่วนรวมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันอันตรายให้แก่อวัยวะส่วนนั้นๆ ไม่ให้ต้องประสบกับอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงาน

2.3.2) **รูปแบบของเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย**

2.3.2.1 รูปแบบของเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยและสีที่ใช้ แบ่งเป็น 4 ประเภทตามจุดประสงค์ของการแสดงความหมาย

2.3.2.2 ให้แสดงสัญลักษณ์ภาพไว้ตรงกลางของเครื่องหมาย โดยไม่ทับแถบขวางสำหรับเครื่องหมายห้าม

2.3.2.3 ในกรณีที่ไม่มีสัญลักษณ์ภาพที่เหมาะสมสำหรับสื่อความหมายตามที่ต้องการให้ใช้เครื่องหมายทั่วไป สำหรับเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยแต่ละประเภทร่วมกับเครื่องหมายเสริม

ประเภทของรูปแบบเครื่องหมายความปลอดภัย

ประเภท	รูปแบบ	สีที่ใช้	หมายเหตุ
เครื่องหมายห้าม		สีพื้น : สีขาว สีขาวแถบตามขอบวงกลมและแถบขวาง : สีแดง สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีดำ	- พื้นที่ของสีแดงต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 35 ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย
เครื่องหมายเตือน	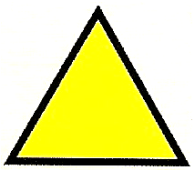	สีพื้น : สีเหลือง สีของแถบตามขอบ : สีดำ สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีดำ	- พื้นที่ของสีเหลืองต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย
เครื่องหมายบังคับ	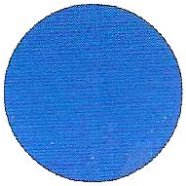	สีพื้น : สีฟ้า สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีขาว	- พื้นที่ของสีฟ้าต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย
เครื่องหมายสารนิเทศเกี่ยวกับภาวะความปลอดภัย		สีพื้น : สีเขียว สีของสัญลักษณ์ภาพ : สีขาว	- พื้นที่ของสีเขียวต้องมีอย่างน้อยร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย - อาจใช้รูปแบบเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าก็ได้

สีเพื่อความปลอดภัยและสีตัด

สีเพื่อความปลอดภัย	ความหมาย	ตัวอย่างการใช้งาน	สีตัด
	หยุด	- เครื่องหมายหยุด - เครื่องหมายอุปกรณ์หยุดฉุกเฉิน - เครื่องหมายห้าม	สีขาว
	ระวัง	- ชี้บ่งว่ามีอันตราย (เช่น ไฟ,วัตถุระเบิด , กัมมันตภาพรังสี,วัตถุมีพิษและอื่นๆ) - ชี้บ่งถึงเขตอันตราย,ทางผ่านที่มีอันตราย ,เครื่องกีดขวาง	สีดำ
	บังคับให้ต้องปฏิบัติ	- บังคับให้ต้องสวมอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคล - เครื่องหมายบังคับ - เครื่องหมายเตือน	สีขาว
	แสดงภาวะปลอดภัย	- ทางหนี - ทางออกฉุกเฉิน - ฝึกบัวชำระล้างฉุกเฉิน - หน่วยปฐมพยาบาล - หน่วยกู้ภัย - เครื่องหมายสารนิเทศแสดงภาวะปลอดภัย	สีขาว

เครื่องหมายแห่งความปลอดภัย

ประเภท	รูปแบบ	ความหมาย	หมายเหตุ
เครื่องหมายห้าม		ห้ามสูบบุหรี่	
		ห้ามจุดไฟ	
		ห้ามเดินผ่าน	

เครื่องหมายแห่งความปลอดภัย (ต่อ)

ประเภท	รูปแบบ	ความหมาย	หมายเหตุ
เครื่องหมายห้าม		ห้ามใช้น้ำดับไฟ	
		ห้ามเดินเครื่อง	
		ห้ามใช้ดื่ม	
เครื่องหมายเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัย		สัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้	
		เครื่องดับเพลิง	
		สายฉีดน้ำดับเพลิง	
เครื่องหมายเตือน		ระวังอันตราย	
		ระวังวัสดุไวไฟ	
		ระวังอันตรายจากการระเบิด	

เครื่องหมายแห่งความปลอดภัย (ต่อ)

ประเภท	รูปแบบ	ความหมาย	หมายเหตุ
เครื่องหมายเตือน		ระวังวัตถุมีพิษ	
		ระวังสารกัดกร่อน	
		ระวังอันตรายจากรังสี	
		ระวังไฟฟ้าช็อต	
		ระวังอันตรายจากเชื้อโรค	
		ระวังอันตรายจากเครื่องจักร	
เครื่องหมายปลอดภัย		ปฐมพยาบาล	
		ที่ล้างตาฉุกเฉิน	
		โทรศัพท์ฉุกเฉิน	

เครื่องหมายแห่งความปลอดภัย (ต่อ)

ประเภท	รูปแบบ	ความหมาย	หมายเหตุ
เครื่องหมายปลอดภัย		ชำระล้างฉุกเฉิน	
		ปุ่มหยุดฉุกเฉิน	
		ทางออก	
		ประตูออก	
		ทางออกหนีไฟ	
เครื่องหมายบังคับ		สวมเครื่องป้องกันตา	
		สวมเครื่องป้องกันศีรษะ	
		สวมเครื่องป้องกันเสียง	

เครื่องหมายแห่งความปลอดภัย (ต่อ)

ประเภท	รูปแบบ	ความหมาย	หมายเหตุ
เครื่องหมายบังคับ		สวมหน้ากากป้องกันฝุ่น	
		สวมหน้ากากป้องกันระบบหายใจ	
		สวมเครื่องป้องกันเท้า	
		สวมเครื่องป้องกันมือ	
		สวมเครื่องป้องกันใบหน้า	
		ล้างมือให้สะอาด	

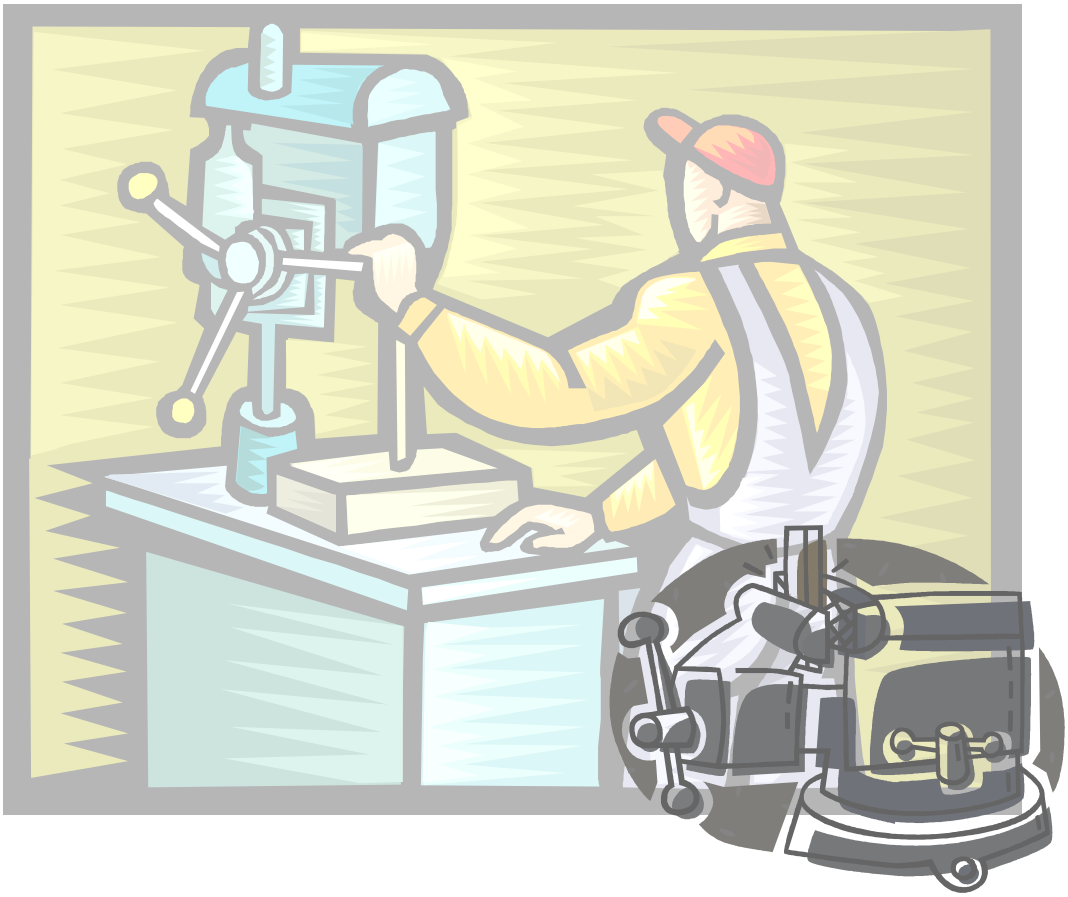

สาขาช่างกลโรงงาน

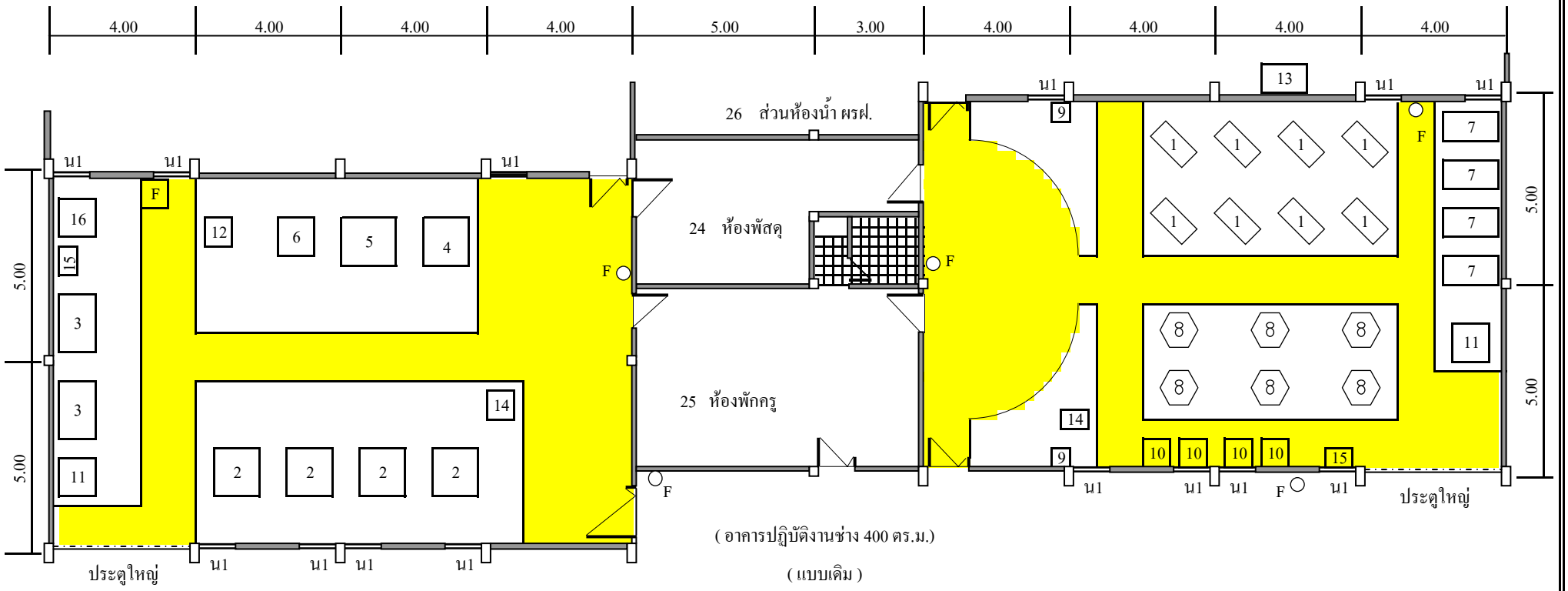

(อาคารปฏิบัติงานช่าง 400 ตร.ม.)

(แบบเดิม)

รายการเครื่องมือ,อุปกรณ์ที่จำเป็น

1 เครื่องกลึง จำนวน 8 เครื่อง
2 เครื่องกัดแบบอเนกประสงค์ 4 เครื่อง
3 เครื่องไสแนวนอน 2 เครื่อง
4 เครื่องเจียรไนราบ 1 เครื่อง
5 เครื่องเจียรไนกลมแบบอเนกประสงค์ 1 เครื่อง
6 เครื่องเจียรไนลับคมตัดอเนกประสงค์ 1 เครื่อง
7 เครื่องเจียรไนลับคมตัด 4 เครื่อง
8 โต๊ะปฏิบัติงานแบบหกเหลี่ยม 6 ตัว
9 เครื่องเจาะแบบตั้งพื้น ระบบเกียร์ 2 เครื่อง
10 เครื่องเจาะแบบตั้งโต๊ะ 4 เครื่อง
11 เครื่องเลื่อยกล 2 เครื่อง
12 เครื่องลับคมดอกสว่าน 1 เครื่อง
13 เครื่องอัดอากาศ 1 เครื่อง
14 โต๊ะระดับชนิดผิวขูด 2 ตัว
15 ทั่งตีเหล็ก 2 ตัว
16 เครื่องอัดไฮดรอลิค 1 เครื่อง
24 ห้องเก็บวัสดุ
25 ห้องพักครูฝึก
26 ห้องน้ำผู้เข้ารับการฝึก

หมายเหตุ

- ตู้ควบคุมไฟฟ้าจัดวางตามความเหมาะสม
- เส้นทางเดิน Safety Line กว้างไม่น้อยกว่า 1.20 ม.

F ตำแหน่งติดตั้งถังดับเพลิงแบบหิ้ว

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน M-01
ขนาด 400 ตารางเมตร (รูปแบบเดิม)
ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
สาขาช่างกลโรงงาน

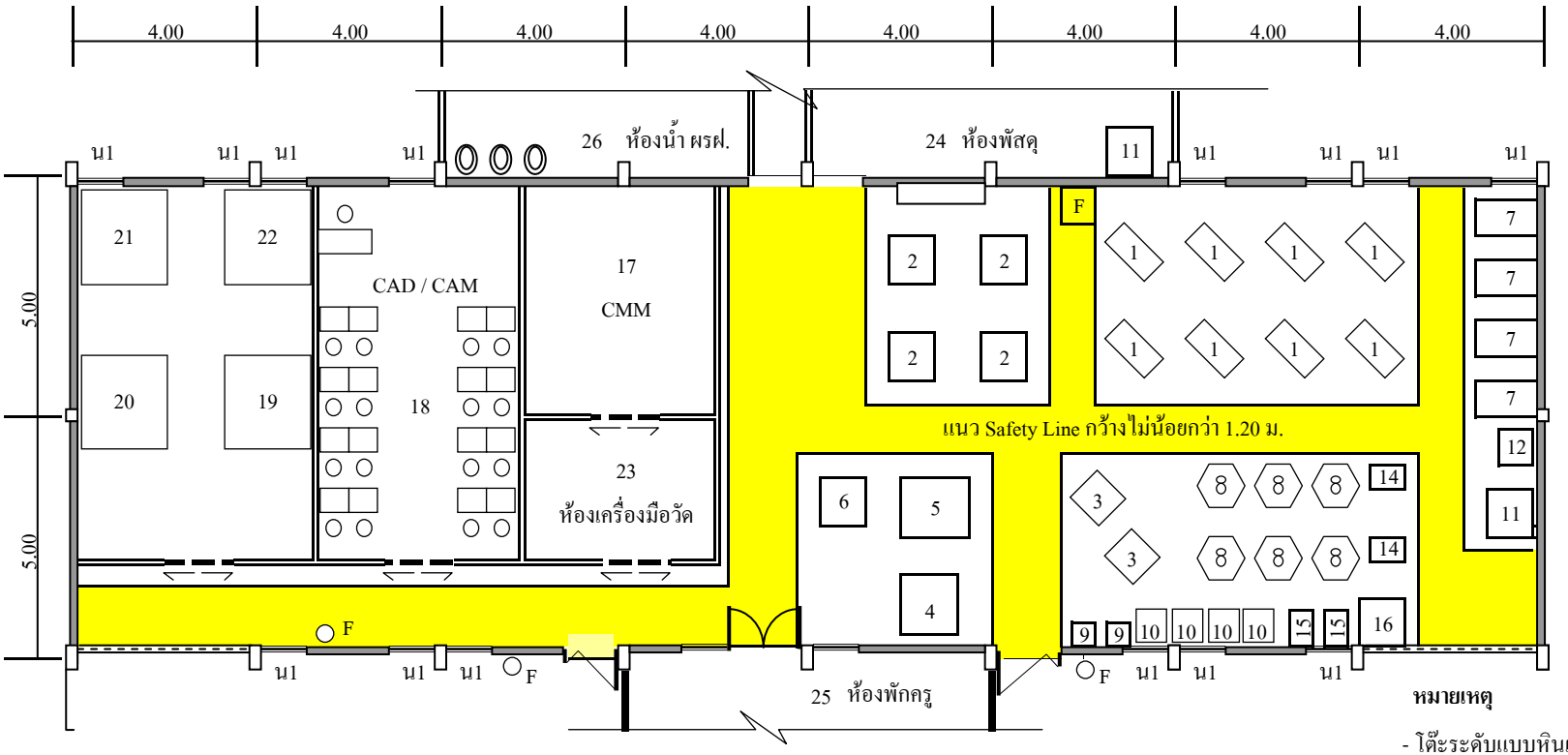

(อาคารปฏิบัติงานช่าง 400 ตร.ม.)

(แบบใหม่)

รายการเครื่องมือ,อุปกรณ์ที่จำเป็น

1 เครื่องกลึง จำนวน 8 เครื่อง
2 เครื่องกัดแบบอเนกประสงค์ 4 เครื่อง
3 เครื่องไสแนวนอน 2 เครื่อง
4 เครื่องเจียรไนราบ 1 เครื่อง
5 เครื่องเจียรไนกลมแบบอเนกประสงค์ 1 เครื่อง
6 เครื่องเจียรไนลับคมตัดอเนกประสงค์ 1 เครื่อง
7 เครื่องเจียรไนลับคมตัด 4 เครื่อง
8 โต๊ะปฏิบัติงานแบบหกเหลี่ยม 6 ตัว
9 เครื่องเจาะแบบตั้งพื้น ระบบเกียร์ 2 เครื่อง
10 เครื่องเจาะแบบตั้งโต๊ะ 4 เครื่อง
11 เครื่องเลื่อยกล 2 เครื่อง
12 เครื่องลับคมดอกสว่าน 1 เครื่อง
13 เครื่องอัดอากาศ 1 เครื่อง
14 โต๊ะระดับชนิดผิวขูด 2 ตัว
15 ทั่งตีเหล็ก 2 ตัว
16 เครื่องอัดไฮดรอลิค 1 เครื่อง
17 เครื่องวัดแบบ 3 แกนฯ
18 ชุดฝึกโปรแกรมการเรียนระบบ CAD/CAM (เครื่องคอมพิวเตอร์) 17 ชุด
19 **เครื่องกลึงควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง**
20 เครื่องกัดควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง
21 เครื่องตัดโลหะด้วยลวดไฟฟ้าควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง
22 เครื่องขึ้นรูปโลหะด้วยไฟฟ้าควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง
23 ห้องเครื่องมือวัด
24 ห้องเก็บวัสดุ
25 ห้องพักครูฝึก
26 ห้องน้ำผู้เข้ารับการฝึก

หมายเหตุ

- โต๊ะระดับแบบหินแกรนิต (ในห้อง CNC,CMM)
- ตู้ควบคุมไฟฟ้าจัดวางตามความเหมาะสม
- ติดตั้งห้องตามแบบผนัง,ประตูเป็นกระจกโครงอลูมิเนียม พร้อมติดตั้งฝ้าเพดานและระบบปรับอากาศ
- เส้นทางเดิน Safety Line กว้างไม่น้อยกว่า 1.20 ม.

F ตำแหน่งติดตั้งถังดับเพลิงแบบหิ้ว

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน M-02
ขนาด 400 ตารางเมตร (รูปแบบใหม่)
ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
สาขาช่างกลโรงงาน

รายการเครื่องมือ เครื่องจักร ประกอบการวางผังอาคารสถานฝึก

หน่วยงาน : .....

สาขา : ช่างกลโรงงาน

หมายเลข	รายการ	จำนวน	หน่วย	หมายเหตุ
1	เครื่องกลึง		เครื่อง	
2	เครื่องกัดแบบอเนกประสงค์		เครื่อง	
3	เครื่องไสแนวนอน		เครื่อง	
4	เครื่องเจียระไนราบ		เครื่อง	
5	เครื่องเจียระไนกลมแบบอเนกประสงค์		เครื่อง	
6	เครื่องเจียระไนลับคมตัดอเนกประสงค์		เครื่อง	
7	เครื่องเจียระไนลับคมตัด		เครื่อง	
8	โต๊ะปฏิบัติงานแบบหกเหลี่ยม		ตัว	
9	เครื่องเจาะแบบตั้งพื้น ระบบเกียร์		เครื่อง	
10	เครื่องเจาะแบบตั้งโต๊ะ		เครื่อง	
11	เครื่องเลื่อยกล		เครื่อง	
12	เครื่องลับคมดอกสว่าน		เครื่อง	
13	เครื่องอัดอากาศ		เครื่อง	
14	โต๊ะระดับชนิดผิวขูด		ตัว	
15	ทั่งตีเหล็ก		ตัว	
16	เครื่องอัดไฮดรอลิค		เครื่อง	
17	เครื่องวัดแบบ 3 แกนฯ		ชุด	
18	ชุดฝึกโปรแกรมการเรียนระบบ CAD/CAM		ชุด	
19	(เครื่องคอมพิวเตอร์)		เครื่อง	
20	เครื่องกลึงควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์		เครื่อง	
21	เครื่องตัดโลหะด้วยลวดไฟฟ้าควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์		เครื่อง	
22	เครื่องขึ้นรูปโลหะด้วยไฟฟ้า ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์		เครื่อง	
23	ห้องเครื่องมือวัด		ห้อง	
24.1	ชุดเครื่องมือวัดทางช่างกล		ชุด	**- รายการที่ 24.1 , 25.1**
25.1	เครื่องทดสอบความแข็งแบบสเกล		เครื่อง	มิได้แสดงอยู่ในผังฯ

คู่มือการให้คะแนน
แบบประเมินสถานฝึก สาขาช่างกลโรงงาน

1. หัวข้อการตรวจประเมิน

คณะกรรมการจะพิจารณาตรวจประเมินสถานฝึก สาขาช่างกลโรงงาน ในหัวข้อหลัก ดังนี้

1.1 ความปลอดภัยและองค์ประกอบความปลอดภัยทั่วไป คะแนนเต็ม ร้อยละ 30

1.2 สถานฝึกและองค์ประกอบการฝึกงาน คะแนนเต็ม ร้อยละ 20

1.3 ความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักร คะแนนเต็ม ร้อยละ 30

1.4 สภาพแวดล้อมของสถานฝึก คะแนนเต็ม ร้อยละ 20

2. ระดับคะแนนที่ใช้ในการตรวจประเมิน จัดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับเกณฑ์ที่ได้	**คะแนนที่ได้**						
ระดับดีมาก		2	2.5	3.0	5.0	10	15
ระดับดี		1.6	2.0	2.4	4.0	8	12
ระดับพอใช้		1.2	1.5	1.8	3.0	6	9
ระดับปรับปรุง		0.8	1.0	1.2	2.0	4	6
ระดับแก้ไขด่วน		0.4	0.5	0.6	1.0	2	3

3. เกณฑ์การตัดสิน การตัดสินการผ่านเกณฑ์การประเมินคิดเป็นดังนี้

3.1 คะแนนรวมทั้ง 4 หัวข้อการประเมินหลักไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60

3.2 ในแต่ละหัวข้อย่อยจะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60

4. หลักคิดในการตรวจประเมิน

1) การจัดองค์ประกอบต่างๆจะต้องสอดคล้องกับขั้นตอนต่างๆในกระบวนการฝึก

2) การจัดเครื่องจักร เครื่องมือจะต้องเพียงพอต่อการฝึกและไม่เกินความจำเป็น

3) สามารถใช้เครื่องมือเครื่องจักรร่วมกันในหลายๆ หลักสูตรและหลายกระบวนการฝึก

4) การจัดวางเครื่องจักร จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่ ความจำเป็นทางด้านความปลอดภัยจะเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งยวด

5) การจัดตำแหน่งเครื่องจักรจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดและเอกสารมาตรฐานที่อ้างถึงได้

กรอบการให้คะแนน (100 คะแนน)

1. ความปลอดภัย 20 คะแนน

1.1 ป้ายคำเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย(5 คะแนน)

5 คะแนน ประกอบด้วย

- มีป้ายเตือนความปลอดภัยให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
- มีป้ายป้องกันอันตรายให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
- มีป้ายกฎระเบียบ ข้อบังคับให้สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

4 คะแนน

- มีป้ายเตือนความปลอดภัยไม่ชัดเจน เช่น ติดตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม/สกปรก/ตัวอักษร สัญญลักษณ์ไม่ชัดเจน
- มีป้ายป้องกันอันตรายไม่ชัดเจน เช่น ติดตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม/สกปรก/ตัวอักษร สัญญลักษณ์ไม่ชัดเจน
- มีป้ายกฎระเบียบ ข้อบังคับไม่ชัดเจน เช่น ติดตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม/สกปรก/ตัวอักษร สัญญลักษณ์ไม่ชัดเจน

3 คะแนน

- มีป้ายเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยไม่ครบหรือต้องมีไม่น้อยกว่า 2 ป้าย

2 คะแนน

- มีป้ายเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัยไม่ครบหรือมีเพียง 1 ป้าย

1 คะแนน

- ไม่มีป้ายเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย

1.2 ข้อกำหนดความปลอดภัยเกี่ยวกับงานช่างกลโรงงาน(5 คะแนน)

5 คะแนน ประกอบด้วย

- เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดแสงแล้วมีความสว่างไม่น้อยกว่า 300 Lux
- มีเสียงดังไม่เกิน 80 เดซิเบล

4 คะแนน

- เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดแสงแล้วมีความสว่างอยู่ระหว่าง 250 – 290 Lux
- มีเสียงดังระหว่าง 81 – 85 เดซิเบล

3 คะแนน

- เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดแสงแล้วมีความสว่างอยู่ระหว่าง 200 – 249 Lux
- มีเสียงดังระหว่าง 86 – 90 เดซิเบล

2 คะแนน

- เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดแสงแล้วมีความสว่างอยู่ระหว่าง 150 – 199 Lux
- มีเสียงดังระหว่าง 91 – 95 เดซิเบล

1 คะแนน

- เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดแสงแล้วมีความสว่างน้อยกว่า 150 Lux
- มีเสียงดังเกิน 96 เดซิเบล

1.3 การกำหนดช่องทางเดิน(5 คะแนน)

5 คะแนน

- มีช่องทางเดินตามมาตรฐานความกว้างทางเดิน 1.20เมตร และความกว้างของเส้นเท่ากัน
- มีเส้นสีเหลืองมองเห็นอย่างชัดเจน

4 คะแนน

- มีช่องทางเดินอยู่ระหว่าง 1 – 1.10 เมตร และความกว้างของเส้นได้ขนาดมาตรฐาน
- มีเส้นสีเหลืองมองเห็นอย่างไม่ชัดเจน

3 คะแนน

- มีช่องทางเดินอยู่ระหว่าง 1 – 1.10 เมตร และความกว้างของเส้นไม่ได้ขนาดมาตรฐาน
- มีเส้นสีเหลืองมองเห็นอย่างไม่ชัดเจน

2 คะแนน

- มีช่องทางเดินอยู่ระหว่าง 0.80 – 0.90 เมตร และความกว้างของเส้นได้ขนาดมาตรฐาน
- มีเส้นสีเหลืองมองเห็นอย่างไม่ชัดเจน

1 คะแนน

- ไม่มีช่องทางเดิน

1.4 อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัย(5 คะแนน)

5 คะแนน

- มีถังดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์และติดตั้งในตำแหน่งที่มองเห็นชัดเจนและสามารถหยิบใช้ได้สะดวกเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้
- มีอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น แว่นตา หมวก จัดเก็บอย่างเรียบร้อยและไม่ชำรุด

4 คะแนน

- มีถังดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์ แต่ติดตั้งในตำแหน่งที่มองเห็นไม่ชัดเจนจนทำให้ไม่สามารถหยิบใช้ได้สะดวกเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้
- มีอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น แว่นตา หมวก แต่จัดเก็บอย่างไม่เรียบร้อย

3 คะแนน

- มีถังดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์ แต่ติดตั้งในตำแหน่งที่มองเห็นไม่ชัดเจนจนทำให้ไม่สามารถหยิบใช้ได้สะดวกเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ และถังเกิดการชำรุดหรือหมดอายุ
- มีอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น แว่นตา หมวก แต่จัดเก็บอย่างไม่เรียบร้อยชำรุด

2 คะแนน

- มีถังดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์ แต่ติดตั้งในตำแหน่งที่มองเห็นไม่ชัดเจนจนทำให้ไม่สามารถหยิบใช้ได้สะดวกเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ และถังเกิดการชำรุดหรือหมดอายุ

1 คะแนน

- มีอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น แว่นตา หมวก แต่จัดเก็บอย่างไม่เรียบร้อยชำรุด

2. การจัดสถานฝึก องค์ประกอบการฝึกและทดสอบ(30 คะแนน)

2.1 การจัดวางตำแหน่งเครื่องมือ เครื่องจักร(15 คะแนน)

15 คะแนน ประกอบด้วย

- เป็นหมวดหมู่ตามประเภทของเครื่องมือ เครื่องจักร
- มีระยะห่างระหว่างเครื่องจักรอย่างเหมาะสม
- มีการจัดเรียงตำแหน่งของเครื่องจักรไม่ซ้อนกัน
- จัดวางเครื่องมือ เครื่องจักร ไม่เป็นหมวดหมู่
- มีระยะห่างระหว่างเครื่องจักรอย่างเหมาะสม
- มีการจัดเรียงตำแหน่งของเครื่องจักรไม่ซ้อนกัน

9 คะแนน

- จัดวางเครื่องมือ เครื่องจักร ไม่เป็นหมวดหมู่
- มีระยะห่างระหว่างเครื่องจักรอย่างไม่เหมาะสม
- มีการจัดเรียงตำแหน่งของเครื่องจักรไม่ซ้อนกัน

6 คะแนน

- จัดวางเครื่องมือ เครื่องจักร ไม่เป็นหมวดหมู่
- มีระยะห่างระหว่างเครื่องจักรอย่างไม่เหมาะสม
- มีการจัดเรียงตำแหน่งของเครื่องจักรซ้อนกัน

3 คะแนน

- จัดเครื่องมือ เครื่องจักรไม่เป็นหมวดหมู่และไม่เหมาะสม อาจเป็นสาเหตุให้เกิดอันตรายต่อการปฏิบัติงานได้

2.2 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการฝึกและทดสอบ(15 คะแนน)

15 คะแนน

- จัดพื้นที่ได้ตามมาตรฐานการจัดวางผังอาคารของกรมฯ
- การจัดพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

12 คะแนน

- จัดพื้นที่ได้ตามมาตรฐานการจัดวางผังอาคารของกรมฯ ประมาณ ¾ ของพื้นที่
- การจัดพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้บางส่วน

9 คะแนน

- จัดพื้นที่ได้ตามมาตรฐานการจัดวางผังอาคารของกรมฯ ประมาณ 1/2 ของพื้นที่
- การจัดพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้บางส่วน

6 คะแนน

- จัดพื้นที่ได้ตามมาตรฐานการจัดวางผังอาคารของกรมฯ ประมาณ 1/4 ของพื้นที่
- การจัดพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้บางส่วน

3 คะแนน

- จัดพื้นที่การจัดวางผังอาคารไม่เป็นระเบียบ อาจเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

3. ความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักร(40 คะแนน)

3.1 สภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์(10 คะแนน)

10 คะแนน

- ไม่ชำรุด
- อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

8 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

6 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

4 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

2 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- จำนวนไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

3.2 สภาพของเครื่องจักร(10 คะแนน)

10 คะแนน

- ไม่ชำรุด
- อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

8 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

6 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

4 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- มีจำนวนอย่างเพียงพอต่อการใช้งาน

2 คะแนน

- ชำรุดเป็นบางส่วน
- ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
- ไม่มีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี
- จำนวนไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

3.3 การจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ (10 คะแนน)

10 คะแนน

- มีห้องจัดเก็บเครื่องมือ/อุปกรณ์ แยกเป็นหมวดหมู่ มีตู้/ชั้นวางและเก็บอย่างเป็นระเบียบ

8 คะแนน

- มีห้องจัดเก็บเครื่องมือ/อุปกรณ์ แยกเป็นหมวดหมู่ แต่ไม่มีตู้/ชั้นวางและจัดเก็บอย่างไม่เป็นระเบียบ

6 คะแนน

- มีห้องจัดเก็บเครื่องมือ/อุปกรณ์ แต่ไม่แยกเป็นหมวดหมู่ ไม่มีตู้/ชั้นวางและจัดเก็บอย่างไม่เป็นระเบียบ

4 คะแนน

- ไม่มีห้องจัดเก็บเครื่องมือ/อุปกรณ์ แต่มีตู้/ชั้นวางและจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบ

2 คะแนน

- ไม่มีห้องจัดเก็บเครื่องมือ/อุปกรณ์ แต่มีตู้/ชั้นวางและจัดเก็บอย่างไม่เป็นระเบียบ

3.4 แผนการตรวจสอบการบำรุงรักษาเครื่องจักร(10 คะแนน)

10 คะแนน

- มีใบตารางการบำรุงรักษาเครื่องจักร และมีการจัดเก็บในแฟ้มอย่างเป็นระบบ

- มีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและตามแผนที่กำหนด
- มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน

8 คะแนน

- มีใบตารางการบำรุงรักษาเครื่องจักร และมีการจัดเก็บในแฟ้มอย่างเป็นระบบ
- มีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและตามแผนที่กำหนด
- ไม่มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน

6 คะแนน

- มีใบตารางการบำรุงรักษาเครื่องจักร และมีการจัดเก็บในแฟ้มอย่างเป็นระบบ
- ไม่มีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและตามแผนที่กำหนด
- ไม่มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน

4 คะแนน

- มีใบตารางการบำรุงรักษาเครื่องจักร แต่ไม่มีการจัดเก็บในแฟ้มอย่างเป็นระบบ
- ไม่มีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและตามแผนที่กำหนด
- ไม่มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน

2 คะแนน

- ไม่มีใบตารางการบำรุงรักษาเครื่องจักร ไม่มีการจัดเก็บในแฟ้มอย่างเป็นระบบ
- ไม่มีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและตามแผนที่กำหนด
- ไม่มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน

4. สภาพแวดล้อมของสถานฝึก(10 คะแนน)

4.1 การระบายอากาศ(5 คะแนน)

5 คะแนน

- มีอุปกรณ์/เครื่องช่วยระบายอากาศ และติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม
- มีอุปกรณ์/พัดลมระบายอากาศในกรณีที่เครื่องจักรมีความจำเป็นต้องติดตั้ง เครื่องปรับอากาศ
- มีประตู/หน้าต่าง อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม

4 คะแนน

- มีอุปกรณ์/เครื่องช่วยระบายอากาศ และติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม
- มีอุปกรณ์/พัดลมระบายอากาศในกรณีที่เครื่องจักรมีความจำเป็นต้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศ
- มีประตู/หน้าต่าง แต่อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม

3 คะแนน

- มีอุปกรณ์/เครื่องช่วยระบายอากาศ และติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม
- ไม่มีอุปกรณ์/พัดลมระบายอากาศในกรณีที่เครื่องจักรมีความจำเป็นต้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศ
- มีประตู/หน้าต่าง แต่อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม

2 คะแนน

- ไม่มีอุปกรณ์/เครื่องช่วยระบายอากาศ และติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม
- ไม่มีอุปกรณ์/พัดลมระบายอากาศในกรณีที่เครื่องจักรมีความจำเป็นต้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศ
- มีประตู/หน้าต่าง แต่อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม

1 คะแนน

- ไม่มีการระบายอากาศทั้งระบบ

4.2 ความสะอาด(3 คะแนน)

3.0 คะแนน

- พื้นที่โรงฝึกงานมีการทำความสะอาดอย่างเหมาะสม
- เครื่องจักร ก่อนปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานมีการทำความสะอาด
- ชั้นเก็บวัสดุดูแลทำความสะอาดเป็นประจำ
- ห้องพักครูดูแลทำความสะอาดเป็นประจำ

2.5 คะแนน

- พื้นที่โรงฝึกงานมีการทำความสะอาดอย่างเหมาะสม
- เครื่องจักร ก่อนปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานมีการทำความสะอาด
- ชั้นเก็บวัสดุทำความสะอาดเป็นประจำ
- ห้องพักครูไม่ทำความสะอาดเป็นประจำ

2.0 คะแนน

- พื้นที่โรงฝึกงานมีการทำความสะอาดอย่างเหมาะสม
- เครื่องจักร ก่อนปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงานมีการทำความสะอาด
- ชั้นเก็บวัสดุไม่ทำความสะอาดเป็นประจำ
- ห้องพักครูไม่ทำความสะอาดเป็นประจำ

1.5 คะแนน

- พื้นที่โรงฝึกงานมีการทำความสะอาดอย่างเหมาะสม
- เครื่องจักร ไม่มีการทำความสะอาดก่อนปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงาน
- ชั้นเก็บวัสดุไม่ทำความสะอาดเป็นประจำ

- ห้องพักครูไม่ทำความสะอาดเป็นประจำ

1.0 คะแนน

- พื้นที่โรงฝึกงานไม่มีการทำความสะอาดอย่างเหมาะสม
- เครื่องจักร ไม่มีการทำความสะอาดก่อนปฏิบัติงานและหลังปฏิบัติงาน
- ชั้นเก็บวัสดุไม่ทำความสะอาดเป็นประจำ
- ห้องพักครูไม่ทำความสะอาดเป็นประจำ

4.3 การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล(2 คะแนน)

2.0 คะแนน

- มีอุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลครบถ้วน และเหมาะสม
- อุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมีสภาพไม่ชำรุด พร้อมใช้งานทุกรายการ

1.6 คะแนน

- มีอุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลครบถ้วน และเหมาะสม
- อุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมีสภาพชำรุดบางรายการ

1.2 คะแนน

- มีอุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ครบถ้วน และเหมาะสม
- อุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมีสภาพไม่ชำรุด พร้อมใช้งาน

0.8 คะแนน

- มีอุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ครบถ้วน และเหมาะสม
- อุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมีสภาพชำรุดบางรายการ

0.4 คะแนน

- ไม่มีอุปกรณ์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

เกณฑ์ให้คะแนนแบบประเมินสถานฝึกอบรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

กลุ่มอาชีพ : ช่างกลโรงงาน สาขา : .....

หน่วยงานที่รับการประเมิน : .....

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	ระดับเกณฑ์การให้คะแนน					หมายเหตุ
			ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	แก้ไขด่วน	
1	ความปลอดภัย	**(20คะแนน)**						
	1.1 ป้ายคำเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย	5	5	4	3	2	1	- มีป้ายเตือนความปลอดภัย
								- มีป้ายป้องกันอันตราย
								- มีป้ายกฎระเบียบ
								ข้อบังคับ
	1.2 ข้อกำหนดความปลอดภัยเกี่ยวกับงาน	5	5	4	3	2	1	- แสงสว่าง
	ช่างกลโรงงาน							- เสียง
	1.3 การกำหนดช่องทางเดิน	5	5	4	3	2	1	- ขนาดช่องมาตรฐาน
								- ขนาดแนวเส้นมาตรฐาน
	1.4 อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันเกี่ยวกับ	5	5	4	3	2	1	
	ความปลอดภัย							
2	การจัดสถานฝึกองค์ประกอบการฝึกและ	**(30คะแนน)**						
	ทดสอบ							
	2.1 การจัดวางตำแหน่งเครื่องมือเครื่องจักร	15	15	12	9	6	3	
	2.2 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการฝึกและ	15	15	12	9	6	3	
	ทดสอบ							
3	ความพร้อมของเครื่องมือเครื่องจักร	**(40คะแนน)**						
	3.1 สภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์	10	10	8	6	4	2	- พร้อมใช้งาน
								- ไม่พ้อมใช้งาน
	3.2 สภาพของเครื่องจักร	10	10	8	6	4	2	- พร้อมใช้งาน
								- ไม่พ้อมใช้งาน
	3.3 การจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์	10	10	8	6	4	2	- เหมาะสม
								- ไม่เหมาะสม
	3.4 แผนการตรวจสอบการบำรุงรักษา	10	10	8	6	4	2	- มี
	เครื่องจักร							- ไม่มี
4	สภาพแวดล้อมของสถานฝึก	**(10คะแนน)**						
	4.1 การระบายอากาศ	5	5	4	3	2	1	- ดี
								- ไม่ดี

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	ระดับเกณฑ์การให้คะแนน					หมายเหตุ
			ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	แก้ไขด่วน	
	4.2 ความสะอาด	3	3	2.5	2	1.5	1	- ดี
								- ไม่ดี
	4.3 การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	2	2	1.6	1.2	0.8	0.4	- ดี
								- ไม่ดี
รวมทั้งสิ้น		**100**						

<u>เกณฑ์การผ่านการประเมิน</u> ร้อยละ60 ขึ้นไป

<u>ผลการประเมิน</u> ☐ **ผ่าน** ☐ **ไม่ผ่าน**

<u>ลงชื่อผู้ประเมิน</u>

1. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)
2. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)
3. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)
4. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)

แบบประเมินสถานฝึกอบรมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

กลุ่มอาชีพ : ช่างกลโรงงาน **สาขา :** .....

หน่วยงานที่รับการประเมิน : .....

ลำดับ	รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	หมายเหตุ
1	ความปลอดภัย	**(20คะแนน)**		
	1.1 ป้ายคำเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย	5		
	1.2 ข้อกำหนดความปลอดภัยเกี่ยวกับงานช่างกลโรงงาน	5		
	1.3 การกำหนดช่องทางเดิน	5		
	1.4 อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัย	5		
2	การจัดสถานฝึกองค์ประกอบการฝึกและทดสอบ	**(30คะแนน)**		
	2.1 การจัดวางตำแหน่งเครื่องมือเครื่องจักร	15		
	2.2 มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการฝึกและทดสอบ	15		
3	ความพร้อมของเครื่องมือเครื่องจักร	**(40คะแนน)**		
	3.1 สภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์	10		
	3.2 สภาพของเครื่องจักร	10		
	3.3 การจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์	10		
	3.4 แผนการตรวจสอบการบำรุงรักษาเครื่องจักร	10		
4	สภาพแวดล้อมของสถานฝึก	**(10คะแนน)**		
	4.1 การระบายอากาศ	5		
	4.2 ความสะอาด	3		
	4.3 การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	2		
รวมทั้งสิ้น		**100**		

<u>เกณฑ์การผ่านการประเมิน</u> ร้อยละ60 ขึ้นไป

<u>ผลการประเมิน</u> ☐ **ผ่าน** ☐ **ไม่ผ่าน**

<u>ลงชื่อผู้ประเมิน</u>

1. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)
2. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)
3. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)
4. ..... ผู้ประเมิน
   (.....)

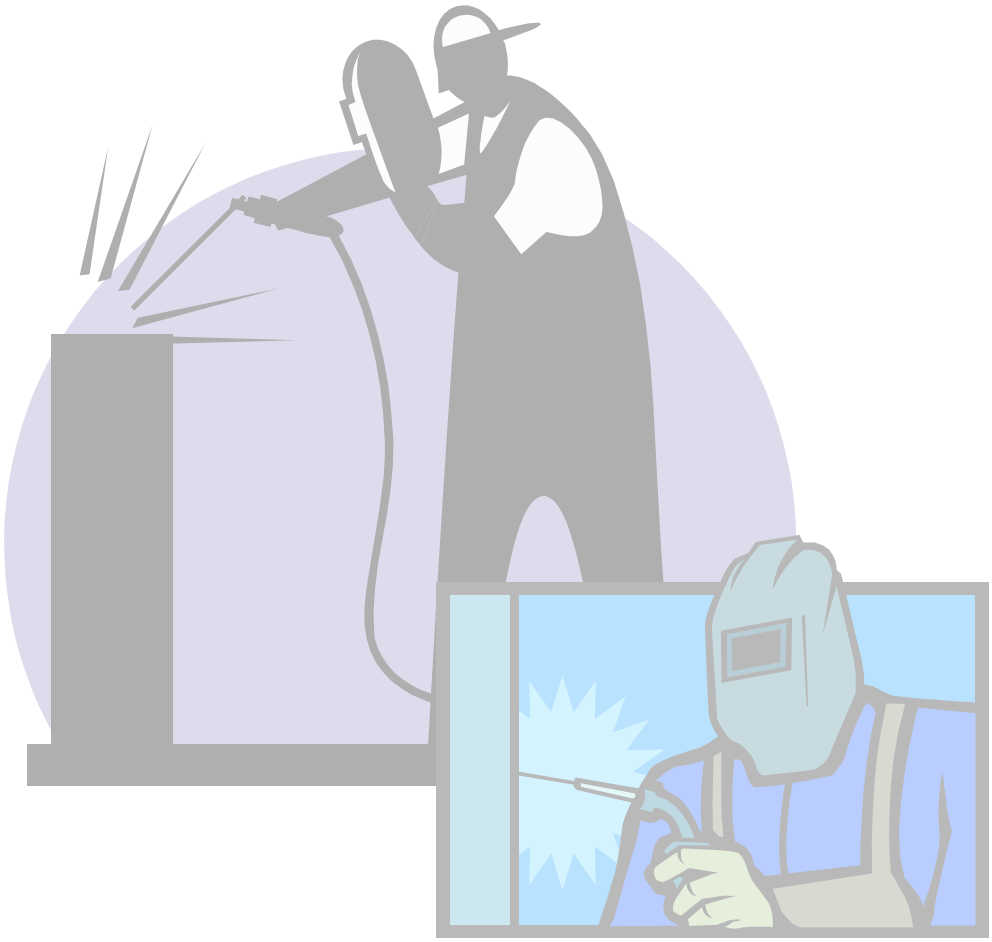

สาขาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น

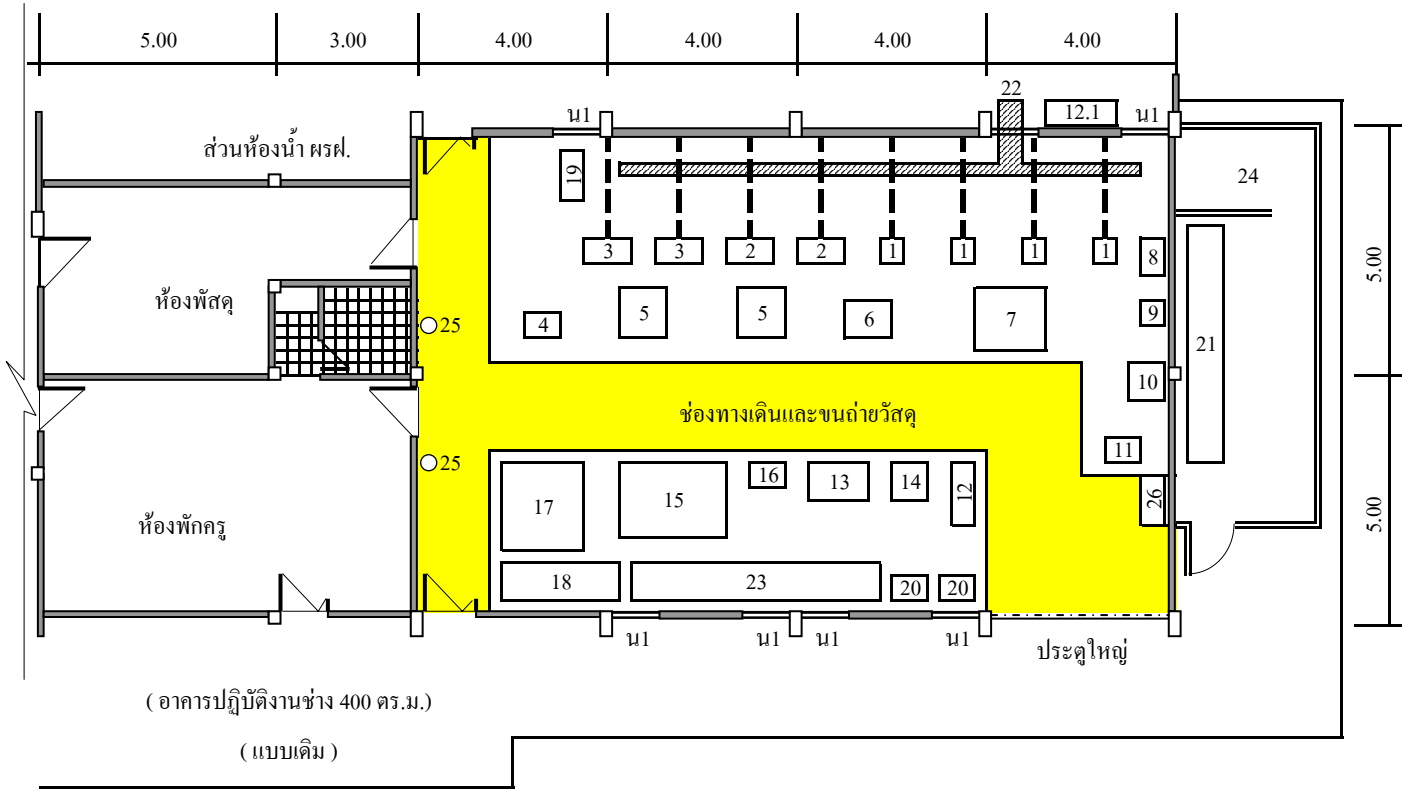

หมายเหตุ

1 เส้นทางเดินความกว้างอย่างต่ำ 1.50 เมตร
-สำหรับรถเข็น เดินทางเดียว ครั้งละ 1 คัน

2 แสดงเฉพาะตำแหน่งการวางเครื่องจักรดังนี้
2.1 เครื่องจักรที่มีน้ำหนักมาก
2.2 เครื่องจักรที่ต้องยึดติดตั้งฝังพื้น

3 ย้ายเบรกเกอร์หลักที่ติดตั้งฝาผนังเดิม
ไปรวมไว้ที่ตำแหน่ง หมายเลข 26

4 ห้องเชื่อมแต่ละห้อง ติดตั้งแหล่งจ่ายไฟฟ้า
-ไฟฟ้า 3 เฟส 380 โวลท์ 4P จำนวน 4-8 ชุด
-ไฟฟ้า 1 เฟส 380 โวลท์ จำนวน 8 จุด
แบบใช้ SOCKET PLUG 380 โวลท์ 8 ชุด
-ติดตั้งเบรกเกอร์ควบคุมเฉพาะเครื่อง
ภายในแต่ละห้องเชื่อม

รายการประกอบแบบช่างเชื่อม

1	เครื่องเชื่อม MMAW	8	ตู้อบลวดเชื่อม 50 กก.	14	POSITIONER	21	ชั้นวางวัสดุฝึก ยาว 6.00 ม.
2	เครื่องเชื่อม TIG	9	หินเจีย ขนาดเส้นผ่าศก. 150 มม.	15	เครื่องพับ BAR	22	ห้องเชื่อม 8 ห้อง
3	เครื่องเชื่อม MAG	10	หินเจีย ขนาดเส้นผ่าศก. 450 มม.	16	เครื่องพับ BAR FLODER		พร้อมชุดดูดควัน
4	ทั่ง 50 กก.	11	เครื่องเลื่อยกล	17	เครื่องตัดแบบเท้าเหยียบ	23	พื้นที่เชื่อมแก๊ส 5 สถานี
5	โต๊ะปากกา	12	เครื่องตัด PLASMA	18	เครื่องกลึงโลหะ	24	ห้องเก็บเศษวัสดุ
6	เครื่องตัดโค้งเอนกประสงค์	12.1	เครื่องตัด PLASMA (ปั๊มลม 300 ลิตร)	19	เครื่อง BEND TEST	25	ถังดับเพลิง ขนาด 2 A
7	เครื่องตัดเอนกประสงค์ไฮดรอลิก	13	เครื่องตัดแก๊สอัตโนมัติ	20	สว่านตั้งพื้น	26	ตำแหน่งเบรกเกอร์รวม

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน W-01
ขนาด 400 ตารางเมตร (รูปแบบเดิม)
ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
สาขาช่างเชื่อม

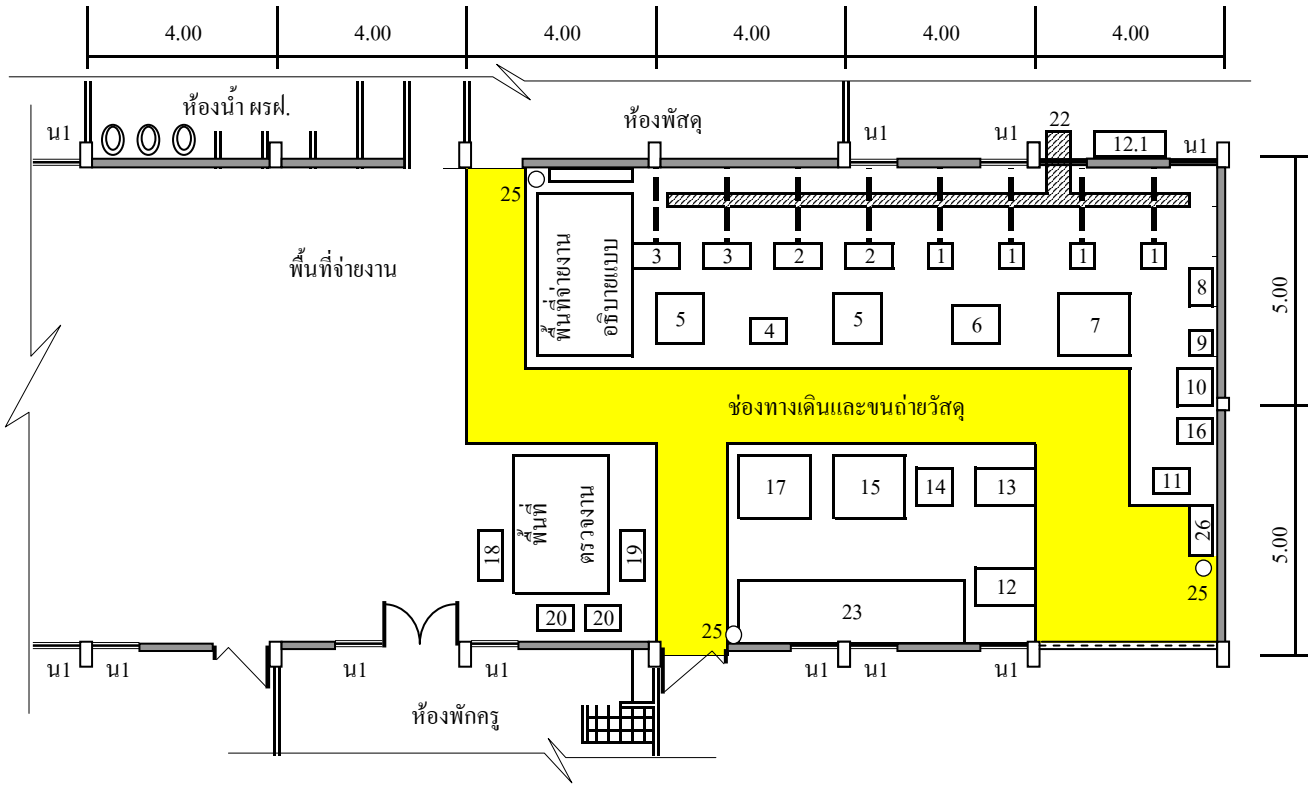

หมายเหตุ

1 เส้นทางเดินความกว้างอย่างต่ำ 1.50 เมตร
-สำหรับรถเข็น เดินทางเดียว ครั้งละ 1 คัน

2 แสดงเฉพาะตำแหน่งการวางเครื่องจักรดังนี้
2.1 เครื่องจักรที่มีน้ำหนักมาก
2.2 เครื่องจักรที่ต้องยึดติดตั้งฝังพื้น

3 ย้ายเบรกเกอร์หลักที่ติดตั้งฝาผนังเดิม
ไปรวมไว้ที่ตำแหน่ง หมายเลข 26

4 ห้องเชื่อมแต่ละห้อง ติดตั้งแหล่งจ่ายไฟฟ้า
-ไฟฟ้า 3 เฟส 380 โวลท์ 4P จำนวน 4-8 ชุด
-ไฟฟ้า 1 เฟส 380 โวลท์ จำนวน 8 จุด
แบบใช้ SOCKET PLUG 380 โวลท์ 8 ชุด
-ติดตั้งเบรกเกอร์ควบคุมเฉพาะเครื่อง
ภายในแต่ละห้องเชื่อม

5 หมายเลข 21 ชั้นวางวัสดุฝึก ตั้งในห้องพัสดุ

รายการประกอบแบบช่างเชื่อม

1	เครื่องเชื่อม MMAW	8	ตู้อบลวดเชื่อม 50 กก.	14	POSITIONER	21	ชั้นวางวัสดุฝึก ยาว 6.00 ม.
2	เครื่องเชื่อม TIG	9	หินเจีย ขนาดเส้นผ่าศก. 150 มม.	15	เครื่องพับ BAR	22	ห้องเชื่อม 8 ห้อง
3	เครื่องเชื่อม MAG	10	หินเจีย ขนาดเส้นผ่าศก. 450 มม.	16	เครื่องพับ BAR FLODER		พร้อมชุดดูดควัน
4	ทั่ง 50 กก.	11	เครื่องเลื่อยกล	17	เครื่องตัดแบบเท้าเหยียบ	23	พื้นที่เชื่อมแก๊ส 5 สถานี
5	โต๊ะปากกา	12	เครื่องตัด PLASMA	18	เครื่องกลึงโลหะ	24	ห้องเก็บเศษวัสดุ
6	เครื่องตัดโค้งเอนกประสงค์	12.1	เครื่องตัด PLASMA (ปั๊มลม 300 ลิตร)	19	เครื่อง BEND TEST	25	ถังดับเพลิง ขนาด 2 A
7	เครื่องตัดเอนกประสงค์ไฮดรอลิก	13	เครื่องตัดแก๊สอัตโนมัติ	20	สว่านตั้งพื้น	26	ตำแหน่งเบรกเกอร์รวม

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน W-02
ขนาด 400 ตารางเมตร (รูปแบบใหม่)
ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
สาขาช่างเชื่อม

รายการประกอบแบบช่างเชื่อม

1 เครื่องเชื่อม MMAW AC/DC 250A
2 เครื่องเชื่อม TIG AC/DC 250A
3 เครื่องเชื่อม MIG/MAG
4 เครื่องเชื่อมและตัดโลหะด้วยแก๊ส
5 เครื่องเชื่อมใต้ฟลักซ์
6 ทั่งเหล็กขนาด 50 กก.
7 ตู้อบลวดเชื่อมขนาด 50 กก.
8 หินเจียตั้งโต๊ะ เส้นผ่าศก. 150 มม
9 เครื่องตัดโลหะ Squaring shear
10 เครื่องพับโลหะแบบ Box&Pan Break
11 เครื่องพับโลหะแบบ Bar Folder
12 โต๊ะปากกาขนาด 1.20x 2.40 ม.
13 โต๊ะงานสำหรับติดตั้งชุดเครื่องมือ--ขึ้นรูป เช่น เครื่องขึ้นขอบ,เล็มขอบ
14 เครื่องตัด Plasma และโต๊ะรองตัด
14.1 เครื่องอัดอากาศ ขนาด 300 ลิตร
15 แท่น POSITIONER
16 แท่นตัดแก๊สกึ่งอัตโนมัติ
17 เครื่องเลื่อยกลหรือสายพาน
18 เครื่องตัดเอนกประสงค์ไฮดรอลิก
19 หินเจียตั้งพื้น เส้นผ่าศก. 450 มม
20 เครื่องกดหักชิ้นงาน(Bend test)
21 ชั้นวางวัสดุ ยาว 6.00 ม.
22 ห้องพัสดุและเครื่องมือรวม
23 พื้นที่ปฏิบัติงานโลหะแผ่น
24 ถังดับเพลิง ขนาด 2 A
25 พื้นที่ส่งงานฝึก

พื้นที่ปฏิบัติงานโลหะแผ่น ประกอบด้วย

-เครื่องตัดมุม
-ชุด Stake & Dolly
-Rolling Machine
-Universal Bending Machine

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน W-03
ขนาด 800 ตารางเมตร
ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
สาขาช่างเชื่อม

ผังการจัดวางลูกหมุนระบายอากาศอาคารปฏิบัติงานช่าง 400 ตร.ม.(แบบเดิม

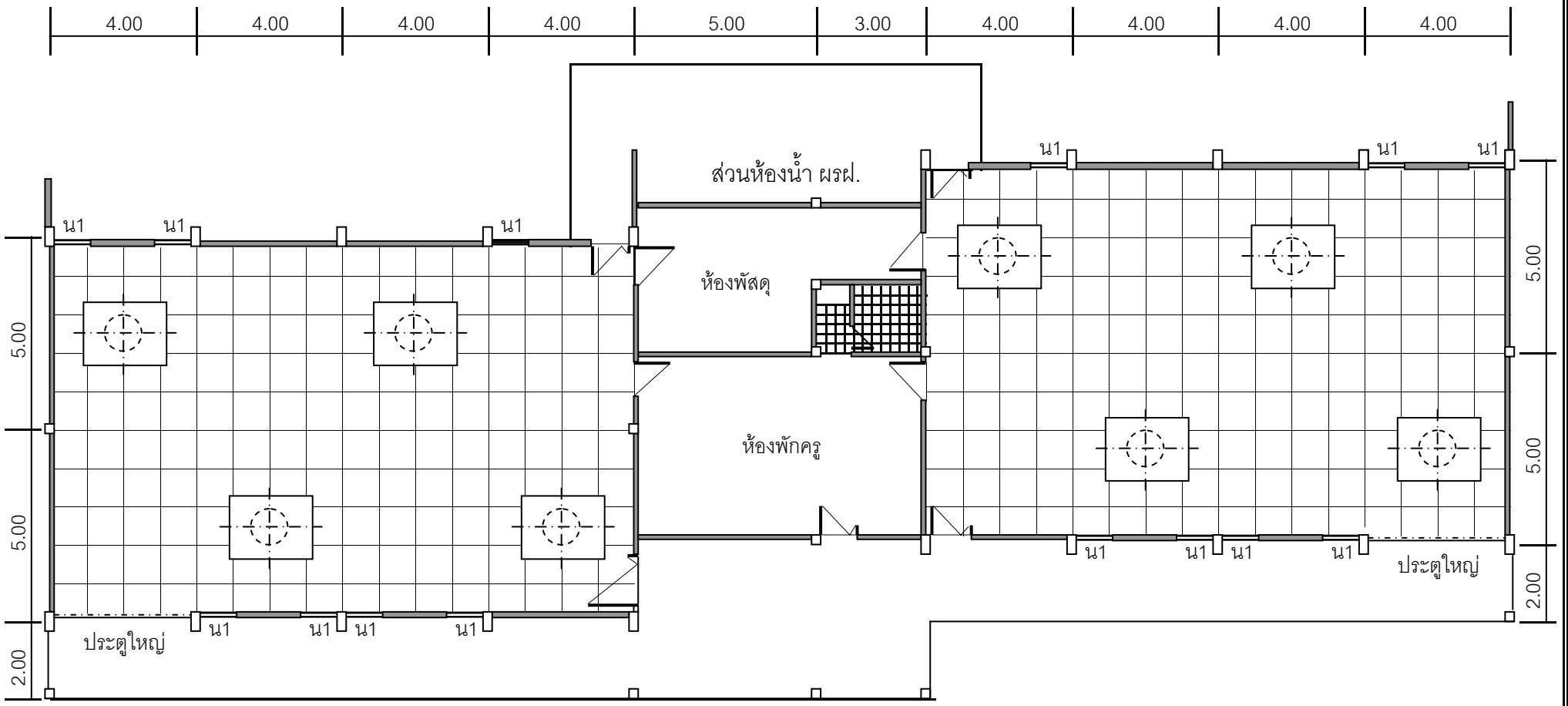

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน W-04

ขนาด 400 ตารางเมตร (รูปแบบเดิม)

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด

สาขาช่างเชื่อม

ผังการจัดวางลูกหมุนระบายอากาศอาคารปฏิบัติงานช่าง 400 ตร.ม.(แบบใหม่)

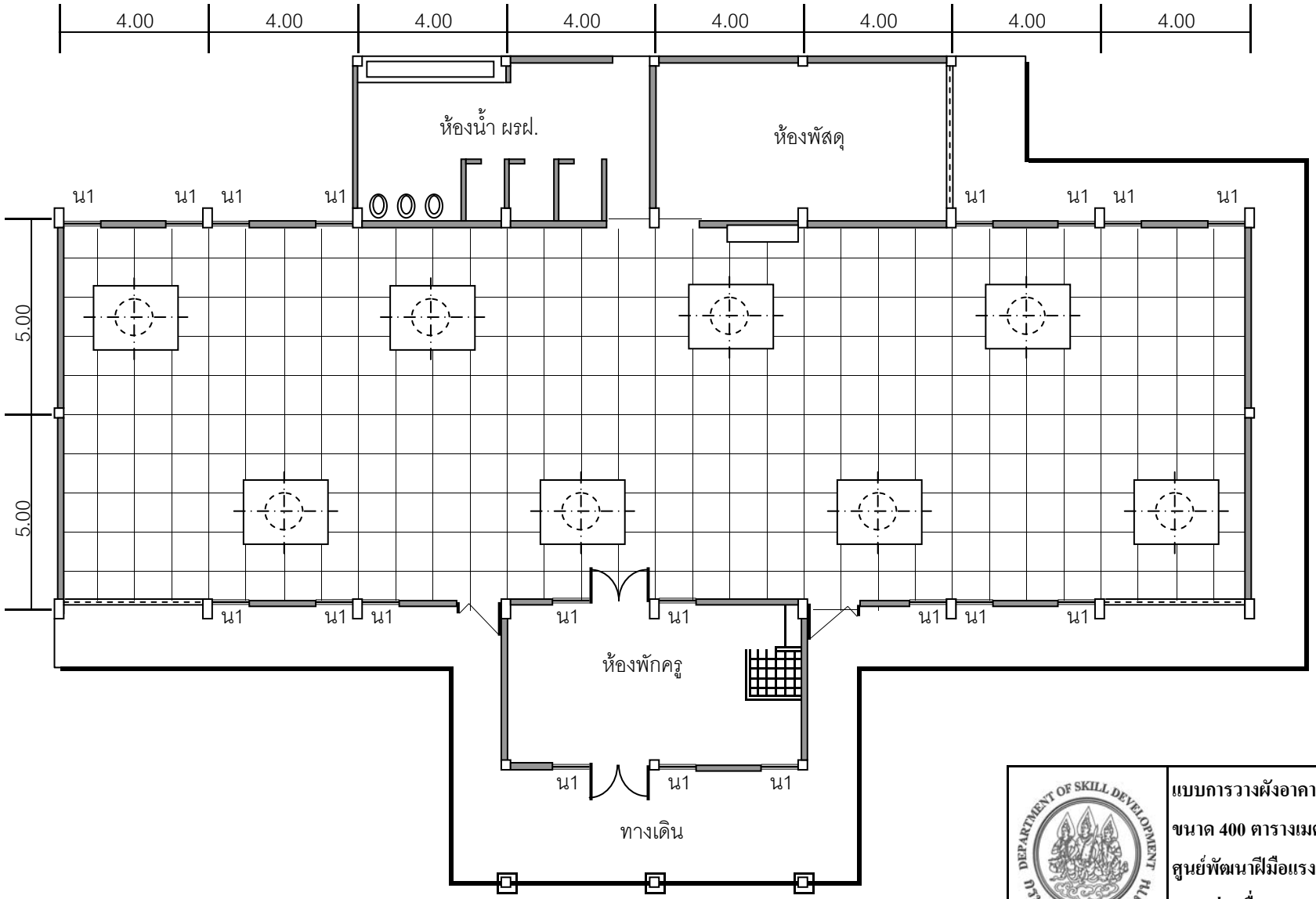

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน W-05
ขนาด 400 ตารางเมตร (รูปแบบใหม่)
ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
สาขาช่างเชื่อม

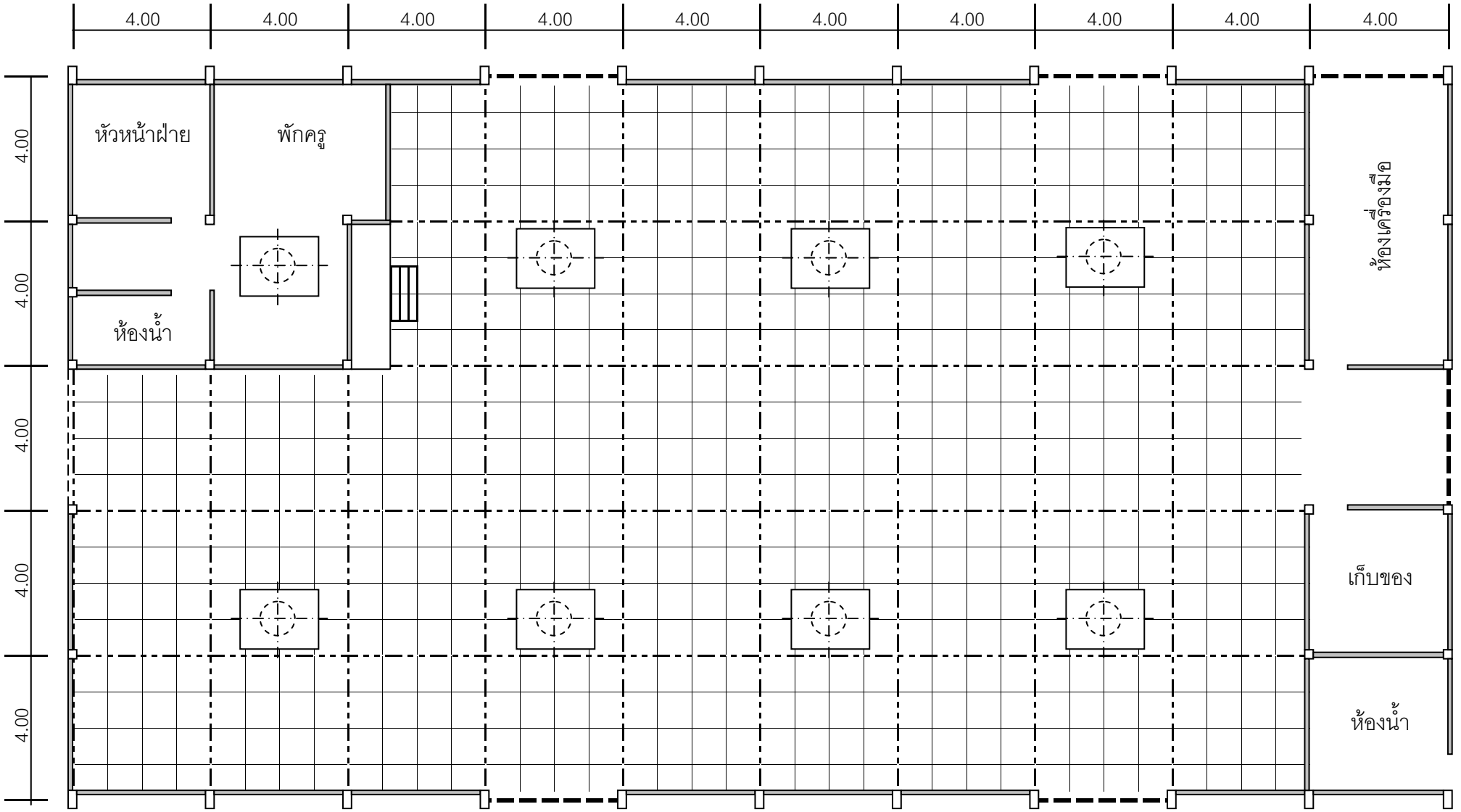

ผังการจัดวางลูกหมุน อาคารปฏิบัติงานช่าง 800 ตารางเมตร

แบบการวางผังอาคารปฏิบัติงาน W-06

ขนาด 800 ตารางเมตร

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด

สาขาช่างเชื่อม

รายการครุภัณฑ์ประกอบแบบการวางผังอาคารสถานฝึก
สาขาช่างเชื่อม ขนาด 400 ตารางเมตร (แบบเดิมและแบบใหม่)

หมายเลข	รายการ	หมายเหตุ
1	เครื่องเชื่อม MMAW AC/DC 250A	1. เส้นทางเดินความกว้างอย่างต่ำ
2	เครื่องเชื่อม TIG AC/DC 250A	1.50 เมตร
3	เครื่องเชื่อม MIG/MAG	-สำหรับรถเข็นเดินทางเดียว 1คัน
4	ทั่ง 50 กก.	2. แสดงเฉพาะตำแหน่งการวาง
5	โต๊ะปากกา	เครื่องจักรดังนี้
6	เครื่องตัดโค้งเอนกประสงค์	2.1 เครื่องจักรที่มีน้ำหนักมาก
7	เครื่องตัดเอนกประสงค์ไฮดรอลิก	2.2 เครื่องจักรที่ต้องยึดติดตั้งฝัง
8	ตู้อบลวดเชื่อม 50 กก.	พื้น
9	หินเจียร ขนาด Ø 150 มม.	3. ย้ายเบรกเกอร์หลักที่ติดตั้งฝา
10	หินเจียร ขนาด Ø 450 มม.	ผนังเดิมไปรวมไว้ที่ตำแหน่ง
11	เครื่องเลื่อยกล	หมายเลข 26
12	เครื่องตัดพลาสม่า	4. ห้องเชื่อมแต่ละห้องติดตั้ง
12.1	เครื่องตัดพลาสม่า (ปั๊มลม 300 ลิตร)	ระบบไฟฟ้าดังนี้
13	เครื่องตัดแก๊สอัตโนมัติ	4.1 ไฟฟ้า 3 เฟส 380 โวลท์ 4 P
14	POSITONER	จำนวน 4-8 ชุด
15	เครื่องพับ BAR PAN BREAK	4.2 ไฟฟ้า 1 เฟส 380 โวลท์
16	เครื่องพับ BAR FLODER	จำนวน 8 ชุด แบบใช้
17	เครื่องตัดแบบเท้าเหยียบ	COCKET PLUG 380
18	เครื่องกลึงโลหะ	โวลท์ 8 ชุด
19	เครื่อง BEND TEST	4.3 ติดตั้งเบรกเกอร์ควบคุม
20	สว่านตั้งพื้น	เฉพาะเครื่องภายในแต่ละ
21	ชั้นวางวัสดุฝึก	ห้องเชื่อม
22	ห้องเชื่อม 8 ห้อง พร้อมชุดดูดควัน	
23	พื้นที่เชื่อมแก๊ส 5 สถานี	
24	ห้องเก็บเศษวัสดุ	
25	ถังดับเพลิงขนาด 2 A	
26	ตำแหน่งเบรกเกอร์รวม	

รายการครุภัณฑ์ประกอบแบบการวางผังอาคารสถานฝึก
สาขาช่างเชื่อม ขนาด 800 ตารางเมตร

หมายเลข	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
1	เครื่องเชื่อม MMAW AC/DC 250A	16	
2	เครื่องเชื่อม TIG AC/DC 250A	8	
3	เครื่องเชื่อม MIG/MAG	8	
4	ชุดเชื่อมและตัดโลหะด้วยแก๊ส	8	
5	เครื่องเชื่อมใต้ฟลักซ์	1	
6	ทั่ง 50 กก.	2	
7	ตู้อบลวดเชื่อม 50 กก.	1	
8	หินเจียร ขนาด Ø 150 มม.	2	
9	เครื่องตัดโลหะ Squaring shear	1	
10	เครื่องพับ BOX & PAN BREAK	1	
11	เครื่องพับ BAR FLODER	1	
12	โต๊ะปากกา ขนาด 1,200 x 2,400 มม.	2	
13	โต๊ะงานสำหรับติดตั้งชุดเครื่องมือขึ้นรูป เช่น - เครื่องขึ้นขอบ - เครื่องเล็มขอบ - ฯลฯ	1	
14	เครื่องตัดพลาสม่าและโต๊ะรองตัด	1	
14.1	เครื่องอัดอากาศขนาด 300 ลิตร	1	
15	แท่น POSITIONER	1	
16	แท่นตัดแก๊สกึ่งอัตโนมัติ	1	
17	เครื่องเลื่อยกลและเครื่องเลื่อยสายพาน	1	
18	เครื่องตัดเอนกประสงค์ไฮดรอลิก	1	
19	เครื่องเจียรตั้งพื้น ขนาด Ø 450 มม.	1	
20	เครื่องกดหักชิ้นงาน (Bend Test)	1	
21	ชั้นวางวัสดุ ยาว 6.00 เมตร	1	
22	ห้องพัสดุและห้องเครื่องมือรวม	1	

หมายเลข	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
23	พื้นที่ปฏิบัติงานโลหะแผ่น ประกอบด้วย - เครื่องตัดมุม - ชุด Stake & Dolly - Rolling Machine - Universal Bending Machine	1	
24	ถังดับเพลิงขนาด 2 A	4	
25	พื้นที่ส่งงานฝึก	1	

คำชี้แจงการใช้

แบบตรวจประเมินสถานฝึก สาขาช่างเชื่อม

1. ผู้ทำหน้าที่การตรวจประเมิน สถานฝึก สาขาช่างเชื่อม

จะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการตรวจประเมิน ดังต่อไปนี้

1.1 เป็นเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้ปฏิบัติงานในสาขาช่างช่างเชื่อม

1.2 หรือผู้ที่ได้รับการอนุมัติและประกาศแต่งตั้งจาก อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและ

1.3 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในสาขาอาชีพช่างเชื่อมและ

1.4 จะต้อง**ผ่าน**การฝึกอบรมหรือนิเทศก์การปฏิบัติการการตรวจประเมิน

2. หัวข้อการตรวจประเมิน

คณะผู้ทำหน้าที่การตรวจประเมิน จะพิจารณาตรวจประเมินสถานฝึก สาขาช่างเชื่อมในส่วนต่างๆ จำนวน 4หัวข้อหลัก และแต่ละหัวข้อหลัก จะได้รับการตรวจประเมินเป็นหัวข้อย่อยๆตามความจำเป็นขั้นต่ำ ดังนี้

2.1 <u>ความปลอดภัยทั่วไป</u> คะแนนเต็มร้อยละ 30

ประกอบด้วยการตรวจประเมินหัวข้อย่อย รวม 5 หัวข้อย่อย ได้แก่

2.1.1 แผ่นป้ายเกี่ยวกับความปลอดภัย

2.1.2 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

2.1.3 อุปกรณ์ป้องกันภัยประจำโรงงาน

2.1.4 การใช้ การเคลื่อนย้าย และการจัดเก็บถังบรรจุแก๊สแรงดันสูง

2.1.5 แนวปฏิบัติการสร้างเสริมความปลอดภัย

2.2 <u>การจัดสถานฝึกและองค์ประกอบการฝึกงาน</u> คะแนนเต็ม ร้อยละ 20

ประกอบด้วยการตรวจประเมินหัวข้อย่อย รวม 4 หัวข้อย่อย ได้แก่

2.2.1 การจัดแบ่งพื้นที่ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและกระบวนการฝึก

2.2.2 การกำหนดขนาดพื้นที่สำหรับการฝึกแต่ละกระบวนการ

2.2.3 การจัดความพร้อมทางด้านระบบสวัสดิการในการทำงาน

2.2.4 การจัดสถานที่พยาบาลและอุปกรณ์ปฐมพยาบาล

2.3 <u>ความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักรและวัสดุ</u> คะแนนเต็ม ร้อยละ 30

ประกอบด้วยการตรวจประเมินหัวข้อย่อย รวม 4 หัวข้อย่อย ได้แก่

2.3.1 สภาพความพร้อมใช้งานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องจักร

2.3.2 สภาพความพร้อมใช้งาน และวิธีการจัดเก็บเครื่องมือ

2.3.3 สภาพความพร้อมใช้งาน การจัดเก็บวัสดุการฝึก

2.3.4 ข้อกำหนดการใช้งาน การบำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องจักร

2.4 <u>สภาพแวดล้อมของสถานฝึก</u> คะแนนเต็ม ร้อยละ 20

ประกอบด้วยการตรวจประเมินหัวข้อย่อย รวม 2 หัวข้อย่อย ได้แก่

2.4.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปของสถานฝึก

2.4.2 สภาพแวดล้อมเฉพาะบริเวณของสถานฝึก

3. แบบฟอร์มการตรวจประเมินและการให้คะแนน

แบบฟอร์มการตรวจประเมิน ประกอบด้วยแบบฟอร์ม 2 แบบฟอร์ม คือ แบบฟอร์มหลัก (ดูภาคผนวก 1) และแบบฟอร์มย่อย(ดูภาคผนวก 2) ดังนี้

3.1 **แบบฟอร์ม A** เป็นแบบฟอร์มหลัก ใช้สำหรับสรุปคะแนนในภาพรวม ของ 4 หัวข้อหลัก

3.2 **แบบฟอร์ม B** เป็นแบบฟอร์มย่อย สำหรับทำการตรวจประเมินในส่วนของ**ความปลอดภัยทั่วไป**

3.3 **แบบฟอร์ม C** เป็นแบบฟอร์มย่อย สำหรับทำการตรวจประเมินในส่วนของ**การจัดสถานฝึกและองค์ประกอบการฝึกงาน**

3.4 **แบบฟอร์ม D** เป็นแบบฟอร์มย่อย สำหรับทำการตรวจประเมินในส่วนของ**ความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักรและวัสดุ**

3.5 **แบบฟอร์ม E** เป็นแบบฟอร์มย่อย สำหรับทำการตรวจประเมินในส่วนของ**สภาพแวดล้อมของสถานฝึก**

4.ระดับคะแนนที่ใช้บันทึกในแบบฟอร์มย่อยของการตรวจประเมิน

สำหรับการให้คะแนนตามแบบฟอร์มย่อย จัดเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับดีมาก	ได้คะแนน	5	คะแนน
ระดับดี	ได้คะแนน	4	คะแนน
ระดับพอใช้	ได้คะแนน	3	คะแนน
ระดับปรับปรุง	ได้คะแนน	2	คะแนน
ระดับต้องแก้ไขด่วน	ได้คะแนน	1	คะแนน

5.เกณฑ์การตัดสิน

5.1 ผลการการตรวจประเมินจะต้องได้รับการประเมินคิดเป็นคะแนน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5.2 คะแนนรวมทั้ง 4 หัวข้อหลักแต่ละหัวข้อ จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60

5.3 คะแนนในแต่ละหัวข้อย่อย จะต้องไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

หัวข้อหลัก **2.1 ความปลอดภัยทั่วไป**

แบบฟอร์มที่ใช้ **แบบฟอร์ม B**

หัวข้อย่อย **2.1 .1 แผ่นป้ายคำเตือน และคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัย** (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

พิจารณาให้คะแนน จากการเตรียมและใช้งานป้าย(ดูภาคผนวก 3) หรือตัวอย่างแสดงหรือติดตั้ง ณ จุดที่เหมาะสม มองเห็นได้ชัดและสื่อความหมายได้ด้วยข้อความ รูปภาพหรือสัญญลักษณ์ตรงความต้องการ ใน 3 ส่วน คือ

1) แผ่นบังคับและห้ามกระทำใด ๆ ที่เป็นอันตราย

2) แผ่นป้ายคำเตือน สำหรับกิจกรรมที่เป็นอันตราย

3) แผ่นคำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างปลอดภัย

ตารางที่ 1 การให้คะแนนแผ่นป้ายคำเตือน และคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัย

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	ป้ายแสดง และติดตั้งครบทุกจุด ที่จำเป็น	5
2	ป้ายแสดง และติดตั้ง น้อยกว่าความจำเป็น 1 จุด	4
3	ป้ายแสดง และติดตั้ง น้อยกว่าความจำเป็น 2 จุด	3
4	ป้ายแสดง และติดตั้ง น้อยกว่าความจำเป็น 3 จุด	2
5	ไม่มีการดำเนินการใดๆ	1

หัวข้อย่อย 2.1.2

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

การจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ในระดับพื้นฐาน เป็นความจำเป็นในการฝึกและเรียนรู้ในสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม โดยเฉพาะการฝึกอบรมในสาขาอาชีพช่างเชื่อม เพราะจะเป็นการส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์การฝึกทั้งทางกายภาพและทางจิตวิทยาการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นแนวทางมุ่งสู่การประกันคุณภาพของการพัฒนาฝีมือแรงงานอย่างยั่งยืน

การเตรียมอุปกรณ์ดังกล่าวสำหรับการฝึกภายในสพภ./ศพจ. ควรจัดให้สอดคล้องสัมพันธ์กับองค์ประกอบพื้นฐานของหน่วยงาน ที่จะนำพิจารณา ได้แก่ หลักสูตรที่นำมาใช้ในการฝึก ระยะเวลาการฝึก ชนิด ประเภท และจำนวนของเครื่องมือ เครื่องจักร รวมถึงขนาดพื้นที่ของโรงฝึกงาน มาพิจารณาจัดเตรียมทั้งในแง่ชนิดและจำนวนของอุปกรณ์ ซึ่งควรมีเป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความต้องการของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ขั้นต่ำ

ลำดับ	รายการอุปกรณ์	กระบวนการเชื่อม							
		MMAW		MAG		TIG		GAS	
		สพภ	ศพจ	สพภ	ศพจ	สพภ	ศพจ	สพภ	ศพจ
1	หน้ากากเชื่อมแบบสวมศีรษะ/มือถือ	16	8	8	4	8	4	8	4
2	แว่นตากรองแสง	×	×	×	×	×	×	8	4
3	หน้ากากใสสำหรับการเจียรโลหะ	4	2	4	2	×	×	8	4
4	ถุงมือเชื่อม	16	8	8	4	8	4	8	4
5	เอี๊ยมหนัง	16	8	8	4	8	4	8	4
6	ปลอกแขน	16	8	8	4	8	4	8	4
7	คีมจับงานร้อน	16	8	8	4	8	4	8	4

พิจารณาให้คะแนนจาก ความครบถ้วนของรายการอุปกรณ์ตามรายการที่ระบุ จำนวนที่มีใช้งานจริงของอุปกรณ์แต่ละชนิด อุปกรณ์ที่จัดเตรียมมีความถูกต้องเหมาะสมกับกระบวนการเชื่อม มีสภาพของอุปกรณ์จะต้องสามารถปกป้องภัยการจากปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับความร้อน รังสี ควันและฟูมออกไซด์ การจัดเก็บรักษา และความพร้อมใช้งาน ดังนี้

ตารางที่ 3 การให้คะแนนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	รายการอุปกรณ์ จำนวนครบตามที่กำหนด มีความถูกต้องเหมาะสมสำหรับการใช้งาน มีสภาพการใช้งานที่ดี และจัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งาน	5
2	รายการอุปกรณ์ จำนวนครบตามที่กำหนด มีความถูกต้องเหมาะสมสำหรับการใช้งาน มีสภาพการใช้งานพอใช้ และจัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งาน	4
3	รายการอุปกรณ์ จำนวนครบตามที่กำหนด มีความถูกต้องเหมาะสมสำหรับการใช้งาน มีสภาพการใช้งานพอใช้ แต่จัดเก็บไม่เป็นระเบียบ	3
4	รายการอุปกรณ์ แต่จำนวนไม่ครบตามที่กำหนด มีความถูกต้องเหมาะสมสำหรับการใช้งาน มีสภาพการใช้งานพอใช้ และจัดเก็บไม่เป็นระเบียบ	2
5	รายการอุปกรณ์และจำนวนครบตามที่กำหนด มีสภาพบกพร่องไม่เหมาะสมการใช้งาน และจัดเก็บไม่พร้อมใช้งาน	1

หัวข้อย่อย 2.1.3 อุปกรณ์ป้องกันภัยในโรงงาน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

ควรจัดตรียมอุปกรณ์ป้องกันภัยประจำโรงงาน ให้มีความพร้อมในการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันและลดระดับความเสียหายจากอุบัติภัยที่มีแนวโน้มที่จะเกิดในโรงงาน ดังนี้

1.ถังดับเพลิง ชนิดของถังดับเพลิงที่จัดเตรียมสำหรับโรงฝึกงานในสาขาอาชีพช่างเชื่อม ควรเลือกใช้ชนิดสำหรับเพลิงไหม้ประเภท A และ B มีขั้นตอนแสดงวิธีการใช้เบื้องต้น ติดตั้งในตำบลที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน สะดวกในการใช้งาน ขนาดของถังดับเพลิงที่จะเลือกใช้จะเป็นไปตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงมาตรฐานของถังดับเพลิงและพื้นที่รับผิดชอบ

ขนาดมาตรฐาน ของ ถังดับเพลิง	**ระยะทางสูงสุด จากถังดับเพลิงถึง จุดเกิดเพลิงไหม้**	**พื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ**		
		เพลิงไหม้ ชนิดเบา	**เพลิงไหม้ ชนิดธรรมดา**	**เพลิงไหม้ ชนิดร้ายแรง**
ประเภท,A	(ฟุต)	(ตารางฟุต)	(ตารางฟุต)	(ตารางฟุต)
1A	75	3,000	—	—
2A	75	6,000	3,000	—
3A	75	9,000	4,500	3,000
4A	75	11,250	6,000	4,000
6A	75	11,250	9,000	6,000

2. อุปกรณ์หรือสัญญาณเตือนภัย เป็นการเตรียมการเพื่อลดระดับความสูญเสียที่อาจจะเกิดภายในโรงฝึกงาน และเพื่อแจ้งเตือนให้ผู้ปฏิบัติงานทราบสถานการณ์ ซึ่งจะต้องมีการแนะนำความหมายของการใช้อุปกรณ์นั้นๆทราบ

การพิจารณาให้คะแนนจาก ความครบถ้วน ถูกต้องของรายการอุปกรณ์และแนวปฏิบัติการใช้งาน การกำหนดผู้รับผิดชอบ ตามรายการที่ระบุ จำนวนและสภาพของอุปกรณ์ การติดตั้ง และความพร้อมใช้งาน ดังนี้

ตารางที่ 5 การให้คะแนนอุปกรณ์ป้องกันภัยในโรงงาน

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน		คะแนนที่ได้
1	ถังดับเพลิง	ชนิดของถังดับเพลิงถูกต้อง ขนาดและจำนวนเพียงพอสำหรับพื้นที่รับผิดชอบ มีป้ายแสดงตำแหน่งการติดตั้งและวิธีการใช้งานเบื้องต้น ระยะทางสูงสุดถูกต้อง ติดตั้งในตำแหน่งใช้งานได้สะดวก	5

ตารางที่ 5 การให้คะแนนอุปกรณ์ป้องกันภัยในโรงงาน (ต่อ)

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน		คะแนนที่ได้
	อุปกรณ์หรือสัญญาณเตือนภัย	สามารถใช้งานได้ดี มีการกำหนดตัวบุคคลในการปฏิบัติมีการซักซ้อม แนะนำแก่ผู้เกี่ยวข้อง	5
2	ถังดับเพลิง	ชนิดของถังดับเพลิงถูกต้อง ขนาดและจำนวนเพียงพอสำหรับพื้นที่รับผิดชอบ มีป้ายแสดงวิธีการใช้งานเบื้องต้น ระยะทางสูงสุดถูกต้อง ติดตั้งในตำแหน่งใช้งานได้สะดวก	4
	อุปกรณ์หรือสัญญาณเตือนภัย	สามารถใช้งานได้ดี มีการกำหนดตัวบุคคล แต่ขาดการซักซ้อมและการชี้แจงแก่ผู้เกี่ยวข้อง	
3	ถังดับเพลิง	ชนิดของถังดับเพลิงถูกต้อง ขนาดและจำนวนเพียงพอสำหรับพื้นที่รับผิดชอบ ระยะทางสูงสุดมากกว่าข้อกำหนด ติดตั้งในตำแหน่งมีสิ่งกีดขวางการใช้งาน	3
	อุปกรณ์หรือสัญญาณเตือนภัย	สามารถใช้งานได้ ไม่มีการกำหนดตัวบุคคล ขาดการซักซ้อมและการชี้แจงแก่ผู้เกี่ยวข้อง	
4	ถังดับเพลิง	ชนิดของถังดับเพลิงถูกต้อง ขนาดและจำนวนไม่เพียงพอสำหรับพื้นที่รับผิดชอบ ระยะทางสูงสุดมากกว่าข้อกำหนด ติดตั้งในตำแหน่งมีสิ่งกีดขวางการใช้งาน	2
	อุปกรณ์หรือสัญญาณเตือนภัย	สามารถใช้งานได้ ไม่มีการกำหนดตัวบุคคล ขาดการซักซ้อมและการชี้แจงแก่ผู้เกี่ยวข้อง	
5	ไม่มีการดำเนินการใดๆ		1

หัวข้อย่อย 2.1.4 การใช้ การเคลื่อนย้าย และการจัดเก็บถังบรรจุแก๊สแรงดันสูง (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

การฝึกอบรมปกติในสาขาอาชีพช่างเชื่อม มีความจำเป็นที่ต้องเกี่ยวข้องกับการใช้แก๊สแรงดันสูง ทั้งประเภทแก๊สไวไฟและแก๊สไม่ติดไฟ ฉะนั้นจึงต้องจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1) จัดห้องเก็บถังบรรจุแยกออกจากบริเวณการฝึก มีการระบายอากาศที่ดี สามารถปกป้องถังบรรจุแก๊สจากเปลวไฟ สะเก็ดไฟและความร้อนได้ดี

2) ต้องจัดแยกเก็บแก๊สแต่ละชนิดออกจากกัน โดยเฉพาะแก๊สไวไฟต้องแยกให้ห่างจากแก๊สออกซิเจน ถังบรรจุแก๊สต้องตั้งหัวขึ้น และมีอุปกรณ์ผูกยึดกันล้มอย่างมั่นคง

3) ใช้รถขนย้ายถังบรรจุแก๊สอย่างเหมาะสมปลอดภัยและมีผู้ควบคุมในขณะขนย้าย

4) ถังบรรจุแก๊ส จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรม ได้แก่ สีของถังวาล์วนิรภัย ฝาครอบหัวถังและต้องเป็นถังที่ไม่หมดอายุการรับรองการใช้งานการพิจารณาให้คะแนนจากการดำเนินการต่างๆดังนี้

ตารางที่ 6 การให้คะแนนการใช้ การเคลื่อนย้าย และการจัดเก็บถังบรรจุแก๊สแรงดันสูง

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	ห้องเก็บถังบรรจุแยกออกจากบริเวณการฝึก มีการระบายอากาศที่ดี มีการแยกเก็บแก๊สแต่ละชนิดออกจากกัน มีอุปกรณ์ผูกยึดหรืออุปกรณ์กันล้ม อย่างมั่นคง การขนย้ายถังบรรจุแก๊สถูกต้อง ถังบรรจุแก๊สถูกต้องตามมาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรม	5
2	ห้องเก็บถังบรรจุแยกออกจากบริเวณการฝึก มีการระบายอากาศที่ดี มีการแยกเก็บแก๊สแต่ละชนิดออกจากกัน มีอุปกรณ์ผูกยึดหรืออุปกรณ์กันล้ม ถังบรรจุแก๊สถูกต้องตามมาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรม การขนย้ายถังบรรจุแก๊สไม่ถูกต้อง	4
3	ห้องเก็บถังบรรจุแยกออกจากบริเวณการฝึก มีการระบายอากาศพอใช้ มีการแยกเก็บแก๊สแต่ละชนิดออกจากกัน ถังบรรจุแก๊สถูกต้องตามมาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่มีอุปกรณ์ผูกยึดหรืออุปกรณ์กันล้ม และการขนย้ายถังบรรจุแก๊สไม่ถูกต้อง	3
4	ห้องเก็บถังบรรจุแยกออกจากบริเวณการฝึก มีการระบายอากาศพอใช้ มีการแยกเก็บแก๊สแต่ละชนิดออกจากกัน ถังบรรจุแก๊สชำรุดหรือหมดอายุการรับรอง ไม่มีอุปกรณ์ผูกยึดหรืออุปกรณ์กันล้ม และการขนย้ายถังบรรจุแก๊สไม่ถูกต้อง	2
5	ไม่มีการดำเนินการใดๆ	1

หัวข้อย่อย 2.1.5 ข้อกำหนดและแนวปฏิบัติการสร้างเสริมความปลอดภัย (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

1. การกำหนดแนวปฏิบัติในการสร้างเสริมความปลอดภัยของกิจกรรมการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้หลักการ 3 **E** ดังนี้

1.1 **Engineering** ได้แก่การใช้ความรู้ทางวิชาการด้านวิศวกรรม ในการกำหนดแนวทางการปรับปรุงสถานฝึกอบรม สภาพเครื่องจักร และส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

1.2 **Education** ได้แก่การให้คำแนะนำ การฝึกศึกษาต่อผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย เป็นต้น

1.3 **Enforcement** ได้แก่การกำหนดวิธีการทำงานที่ถูกต้อง การใช้มาตรการควบคุมบังคับเป็นระเบียบปฏิบัติประจำขั้นต่ำ และแจ้งให้ผู้ที่ปฏิบัติการภายในโรงฝึกงานได้ทราบ รวมถึงการกำหนดบทลงโทษในกรณีหลีกเลี่ยงหรือจงใจไม่ปฏิบัติ

2. ข้อกำหนดที่ควรใช้ในโรงฝึกงานได้แก่ ข้อกำหนดการเปิด-ปิดเมนบอร์ดควบคุมระบบไฟฟ้า ข้อกำหนดการใช้งานเครื่องจักร ประเภทต่างๆ ข้อกำหนดในการขนย้ายและจับเก็บวัสดุ เป็นต้น

ตารางที่ 7 การให้คะแนนข้อกำหนดและแนวปฏิบัติการสร้างเสริมความปลอดภัย

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	มีการดำเนินการให้คำแนะนำ การฝึกอบรม แก่ผู้ทีเกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย มีการกำหนดวิธีการทำงานที่ถูกต้อง มีการสำรวจสภาวะความเสี่ยงภัย มีการใช้ระเบียบปฏิบัติประจำ มีการย้ำเตือนตามช่วงเวลาที่กำหนด และการกำหนดบทลงโทษ	5
2	มีการดำเนินการให้คำแนะนำ การฝึกอบรม แก่ผู้ทีเกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย มีการกำหนดวิธีการทำงานที่ถูกต้อง มีการใช้ระเบียบปฏิบัติประจำ มีการย้ำเตือนตามช่วงเวลาที่กำหนด และการกำหนดบทลงโทษ	4
3	มีการดำเนินการให้คำแนะนำ การฝึกอบรม แก่ผู้ทีเกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย มีการกำหนดวิธีการทำงานที่ถูกต้อง มีการใช้ระเบียบปฏิบัติประจำ แต่ไม่ได้การกำหนดบทลงโทษ	3
4	มีการดำเนินการให้คำแนะนำ การฝึกอบรม แก่ผู้ทีเกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย ขาดการกำหนดวิธีการทำงานที่ถูกต้องและการใช้ระเบียบปฏิบัติประจำ และการกำหนดบทลงโทษ	2
5	ไม่มีการดำเนินการใดๆ	1

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

หัวข้อหลักที่ 2.2 การจัดสถานฝึกและองค์ประกอบการฝึกงาน

แบบฟอร์มที่ใช้ แบบฟอร์ม C

หัวข้อย่อย 2.2.1 การจัดแบ่งพื้นที่ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและกระบวนการฝึก (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

การจัดแบ่งพื้นที่เพื่อการใช้งานภายในโรงฝึกงานนั้น ควรจัดแบ่งอย่างเหมาะสมกับศักยภาพพื้นฐานของหน่วยงาน หลักสูตรการฝึก ปริมาณเครื่องมือ เครื่องจักร ที่จะจำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการการไหลของงาน ได้แก่ พื้นที่ปฏิบัติการฝึกตามกระบวนการเชื่อม ห้องพักครูผู้ฝึกพื้นที่การส่งงานและการตรวจสอบงานเชื่อม พื้นที่ห้องเรียนภาคทฤษฎี พื้นที่เก็บวัสดุงานและลวดเชื่อมช่องทางเดินและขนถ่ายวัสดุ พื้นที่ช่วยในการฝึก ได้แก่ การตัดแบ่งวัสดุ การประกอบงาน ที่ทิ้งเศษวัสดุ

ตารางที่ 8 การให้คะแนนการจัดแบ่งพื้นที่ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและกระบวนการฝึก

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	มีการจัดแบ่งพื้นที่ครบถ้วน การวางตำแหน่งแต่ละโซนถูกจัดเรียงลำดับ สัมพันธ์กับการไหลของงานและสอดคล้องกับหัวข้อต่างๆในการฝึกอบรม การจัดเครื่องจักรสามารถใช้ร่วมกันได้ในหลายๆหลักสูตรและเพียงพอต่อการฝึก ช่องทางเดินและขนถ่ายวัสดุมีความกว้างไม่น้อยกว่าข้อกำหนด	5
2	มีการจัดแบ่งพื้นที่ครบถ้วน การวางตำแหน่งแต่ละโซนถูกจัดเรียงลำดับ สัมพันธ์กับการไหลของงานและสอดคล้องกับหัวข้อต่างๆในการฝึกอบรม การจัดเครื่องจักรสามารถใช้ร่วมกันได้ในหลายๆ หลักสูตร มีเพียงพอต่อการฝึก แต่ยังมีความซ้ำซ้อนเกินความจำเป็น ช่องทางเดินและขนถ่ายวัสดุมีความกว้างไม่น้อยกว่าข้อกำหนด	4
3	มีการจัดแบ่งพื้นที่ครบถ้วน การวางตำแหน่งแต่ละโซนไม่สอดคล้องกับหัวข้อต่างๆในการฝึก การจัดเครื่องจักร สามารถใช้ร่วมกันได้ในหลายๆหลักสูตร มีเพียงพอต่อการฝึก แต่ยังมีความซ้ำซ้อนเกินความจำเป็น ช่องทางเดินและขนถ่ายวัสดุมีความกว้างไม่น้อยกว่าข้อกำหนด	3
4	มีการจัดแบ่งพื้นที่ไม่ครบ การวางตำแหน่งแต่ละโซนไม่สอดคล้องกับหัวข้อต่างๆในการฝึก การจัดเครื่องจักรซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นและมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการฝึก ช่องทางเดินและขนถ่ายวัสดุมีความกว้างไม่น้อยกว่าข้อกำหนด	2
5	มีการจัดแบ่งพื้นที่ไม่ครบ การวางตำแหน่งแต่ละโซนไม่สอดคล้องกับหัวข้อต่างๆในกระบวนการฝึก การจัดเครื่องจักร ซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นและมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการฝึก ช่องทางการขนถ่ายวัสดุมีความกว้างน้อยกว่าข้อกำหนด	1

หัวข้อย่อย 2.2.2 การกำหนดขนาดพื้นที่สำหรับการฝึกแต่ละกระบวนการ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

ขนาดของพื้นที่สำหรับการปฏิบัติการฝึกในแต่ละกิจกรรม ควรมีพื้นที่มากเพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้ความปลอดภัยในงานที่ฝึกสูง ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สิ่งที่ควรจะนำมาพิจารณากำหนดขนาดของพื้นที่ ได้แก่ ขนาดและจำนวนของเครื่องจักรขนาดของกลุ่มผู้รับการฝึก และความสัมพันธ์ของงานย่อยต่างๆ ซึ่งควรใช้พื้นที่อย่างต่ำในแต่ละบุคคลดังนี้

1) ห้องปฏิบัติการฝึกเชื่อม MMAW,MAG,TIG ควรมีพื้นที่ระหว่าง 1.8 -2.0 ตร.เมตร/คน
2) ห้องปฏิบัติการฝึกเชื่อม ควรมีพื้นที่ระหว่าง 1.2 -1.5 ตร.เมตร/คน
3) ห้องเจียรชิ้นงาน ควรมีพื้นที่ระหว่าง 1.6 – 1.8 ตร.เมตร/คน
4) พื้นที่การปฏิบัติการตัดโลหะ ควรมีพื้นที่ระหว่าง 1.6 – 1.8 ตร.เมตร/คน

ตารางที่ 9 การให้คะแนนการกำหนดขนาดพื้นที่สำหรับการฝึกแต่ละกระบวนการ

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	พื้นที่การใช้สอยเหมาะสมกับปริมาณเครื่องมือ เครื่องจักร ตามกรอบกำหนด มีความสัมพันธ์ของการใช้สอยสอดคล้องกับหลักสูตรที่เลือกใช้ และสามารถควบคุมดูแลการฝึกได้ดี มีความปลอดภัยสูง	5
2	พื้นที่การใช้สอยเหมาะสมกับปริมาณเครื่องมือ เครื่องจักร ตามกรอบกำหนด มีความสัมพันธ์ของการใช้สอยสอดคล้องกับหลักสูตรที่เลือกใช้ และสามารถควบคุมดูแลการฝึกได้สะดวกพอสมควร มีความปลอดภัยดี	4
3	พื้นที่การใช้สอยเหมาะสมกับปริมาณเครื่องมือ เครื่องจักร ตามกรอบกำหนด มีความสัมพันธ์ของการใช้สอยพื้นที่บางส่วนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ควบคุมดูแลการฝึกได้ลำบาก อาจต้องหยุดการฝึกกลางคัน	3
4	พื้นที่การใช้สอยน้อย/มากเกินไปสำหรับปริมาณเครื่องมือ เครื่องจักร มีความสัมพันธ์ของการใช้สอยพื้นที่บางส่วนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ไม่สามารถควบคุมการฝึกได้ทั่วถึง ต้องหยุดการฝึกกลางคันบ่อยครั้ง	2
5	พื้นที่การใช้สอยน้อย/มากเกินไปสำหรับปริมาณเครื่องมือ เครื่องจักร จนเกิดการรบกวนผู้ปฏิบัติการข้างเคียง มีความปลอดภัยในเกณฑ์ต่ำ การใช้สอยพื้นที่บางส่วนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ไม่สามารถควบคุมการฝึกได้ทั่วถึง ต้องหยุดการฝึกกลางคันบ่อยครั้ง หรือไม่มีการดำเนินการใดๆ	1

หัวข้อย่อย 2.2.3 การจัดความพร้อมทางด้านระบบสวัสดิการในการทำงาน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

หมายถึงการจัดเตรียมสวัสดิการในการทำงานสำหรับผู้เข้ารับการฝึก ซึ่งควรจะได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานของประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2513 แห่ง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2512 ได้แก่ น้ำดื่ม ห้องสุขา ห้องปัสสาวะ อ่างล้างมือ ห้องชำระล้างร่างกาย การจัดให้มีการพักผ่อนและสถานที่สำหรับพักผ่อนระหว่างชั่วโมงการทำงาน ดังรายละเอียดตามประกาศ ดังนี้

1) น้ำดื่ม ต้องจัดให้มีตามสัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานและติดตั้งอยู่ในจุดที่เหมาะสม ดังนี้

1.1) จำนวนผู้ปฏิบัติงาน 40 คน ต้องจัดน้ำดื่มไม่น้อยกว่า 1 ที่

1.2) จำนวนผู้ปฏิบัติงาน 80 คน ต้องจัดน้ำดื่มไม่น้อยกว่า 2 ที่ และ

1.3) น้ำดื่ม 1 ที่ จำนวนผู้ใช้ต้องไม่เกิน 50 คน

2) ห้องสุขา ห้องปัสสาวะ อ่างล้างมือ ต้องจัดให้มีตามสัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานและมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะ เรียบร้อย ใช้งานง่าย ดังนี้

2.1) ห้องส้วมจะต้องมีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตร.เมตร / 1 ที่นั่ง

2.2) หากจำนวนผู้ปฏิบัติงาน 15 คน ต้องจัดไม่น้อยกว่า 1 ที่ และถ้าจำนวนผู้ปฏิบัติงาน 40 คน ต้องจัดไม่น้อยกว่า 2 ที่ ในกรณีจำนวนผู้ปฏิบัติงานเพศชายและหญิงรวมกัน 15 คน ต้องจัดแยกห้องสุขาให้ผู้หญิงเป็นการเฉพาะ

การพิจารณาให้คะแนน จากสัดส่วนต่อปริมาณของผู้เข้ารับการฝึก สภาพความพร้อมใช้งาน ความถูกต้อง และข้อกำหนดหรือระเบียบปฏิบัติการใช้สิ่งต่างๆเหล่านั้น

ตารางที่ 10 การให้คะแนนการจัดความพร้อมทางด้านระบบสวัสดิการในการทำงาน

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	จัดสิ่งอำนวยความสะดวกได้ครบถ้วน มีคุณภาพดี พร้อมใช้งานตลอดเวลา มีการกำหนดและปฏิบัติตามช่วงเวลาการพักประจำชั่วโมงสม่ำเสมอ การเลือกตำแหน่งที่พักเหมาะสม	5
2	จัดสิ่งอำนวยความสะดวกได้ครบถ้วน มีคุณภาพพอใช้ พร้อมใช้งานตลอดเวลา มีการกำหนดและปฏิบัติตามช่วงเวลาการพักประจำชั่วโมงสม่ำเสมอ การเลือกตำแหน่งที่พักเหมาะสม	4
3	จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้ครบ มีคุณภาพพอใช้ มีการกำหนดและปฏิบัติตามช่วงเวลาการพักประจำชั่วโมงสม่ำเสมอ.การเลือกตำแหน่งที่พักไม่เหมาะสม	3
4	จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้ครบ แต่ชำรุดหรือมีคุณภาพไม่เหมาะสมกับการใช้งาน	2
5	จัดสิ่งอำนวยความสะดวกได้ไม่ครบ หรือชำรุด ไม่สามารถใช้งานได้	1

หัวข้อย่อย 2.2.4 การจัดสถานที่พยาบาลและอุปกรณ์ปฐมพยาบาล (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

หมายถึงการจัดเตรียมสถานที่พยาบาลเบื้องต้นภายในโรงฝึกงาน รองรับกรณีเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บจากการฝึก อาจเป็นห้องพยาบาลโดยเฉพาะหรือเป็นพื้นที่ที่กำหนดเป็นเขตการพยาบาลก็ได้ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาลตลอดจนอุปกรณ์ ต้องอยู่ในสภาพที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที จำนวน19 รายการ(ดูภาคผนวก4) ตลอดจนการส่งเสริมการให้ความรู้ทางด้านอาชีวอนามัยและการกำหนดวิธีการส่งต่อผู้ป่วยสู่สถานพยาบาล ในกรณีอาการบาดเจ็บมีความรุนแรงเกินความสามารถ

ตารางที่ 11 การให้คะแนนการจัดสถานที่พยาบาลและอุปกรณ์ปฐมพยาบาล

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	จัดและเลือกสถานที่พยาบาลได้เหมาะสม มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฐมครบถ้วน เหมาะสม พร้อมใช้งานตลอดเวลา มีการเตรียมการด้านบุคลากร การให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและการกำหนดวิธีการส่งต่อผู้ป่วยสู่สถานพยาบาล	5
2	จัดและเลือกสถานที่พยาบาลได้เหมาะสม มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฐมครบถ้วน เหมาะสม มีความพร้อมใช้งานปานกลาง มีการให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัย และ มีการกำหนดวิธีการส่งต่อผู้ป่วยสู่สถานพยาบาล	4
3	จัดและเลือกสถานที่พยาบาลได้เหมาะสม มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฐมมากกว่า ร้อยละ 70 มีความพร้อมใช้งานปานกลาง มีการให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัย ขาดการเตรียมการด้านบุคลากรและวิธีการส่งต่อผู้ป่วยสู่สถานพยาบาล	3
4	มีการจัดสถานที่พยาบาล มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฐม มากกว่า ร้อยละ 50 ความพร้อมใช้งานปานกลาง มีการให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัย ขาดการเตรียมการด้านบุคลากรและวิธีการส่งต่อผู้ป่วยสู่สถานพยาบาล	2
5	ไม่มีการดำเนินการใดๆ	1

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

หัวข้อหลัก 2.3 ความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักรและวัสดุ

แบบฟอร์มที่ใช้ แบบฟอร์ม D

หัวข้อย่อย 2.3.1 สภาพความพร้อมใช้งานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องจักร

(คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

หมายถึงการจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องจักร ที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรมตามหลักสูตร และเอื้ออำนวยต่อกระบวนการฝึกอบรมโดยตรง ซึ่งจะพิจารณาในแง่ของประเภทและปริมาณต่อจำนวนของผู้รับการฝึก ประสิทธิภาพของเครื่องจักร ความพร้อมใช้งาน ประสิทธิภาพการป้องกันอันตรายและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายประจำเครื่อง

ตารางที่ 12 การให้คะแนนสภาพความพร้อมใช้งานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ประกอบของเครื่องจักร

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	เตรียมเครื่องจักรหลักได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพเหมาะสมสำหรับการใช้งาน มีสภาพความพร้อมใช้งานดีมาก มีระบบการป้องกันอันตรายและมีความปลอดภัยในการใช้งานสูง และจัดเก็บอุปกรณ์ประกอบเป็นระเบียบพร้อมใช้งาน	5
2	เตรียมเครื่องจักรหลักได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์ดี มีระบบการป้องกันอันตรายและมีความปลอดภัยในการใช้งานปานกลาง และจัดเก็บอุปกรณ์ประกอบเป็นระเบียบพร้อมใช้งาน	4
3	เตรียมเครื่องจักรหลักได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์พอใช้ มีระบบการป้องกันอันตรายและมีความปลอดภัยในการใช้งานปานกลาง แต่จัดเก็บอุปกรณ์ประกอบไม่เป็นระเบียบ	3
4	เตรียมเครื่องจักรหลักได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณยังไม่เพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์ต่ำ มีระบบการป้องกันอันตรายและมีความปลอดภัยในการใช้งานปานกลาง และจัดเก็บอุปกรณ์ประกอบไม่เป็นระเบียบ	2
5	เตรียมเครื่องจักรหลักที่จำเป็นไม่ครบและปริมาณยังไม่เพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์ต่ำ มีระบบการป้องกันอันตรายและมีความปลอดภัยในการใช้งานต่ำ และจัดเก็บอุปกรณ์ประกอบไม่เป็นระเบียบ	1

หัวข้อย่อย 2.3.2 สภาพความพร้อมใช้งาน และวิธีการจัดเก็บเครื่องมือ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

หมายถึงการจัดเตรียมเครื่องมือของผู้รับการฝึก นอกเหนือจากรายการเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ที่จะจำเป็นต้องใช้ประกอบในการฝึกอบรมตามหลักสูตร ได้แก่ ค้อน เครื่องมือวัด เครื่องมือร่างแบบ เครื่องมือประเภทงานตัด ตกแต่งและอื่นๆ โดยพิจารณาในแง่ของสัดส่วนของเครื่องจักรกับจำนวนของผู้รับการฝึก ประสิทธิภาพของเครื่องมือ ความพร้อมใช้งาน ความปลอดภัยในการใช้งาน วิธีการจัดเก็บ การแยกชนิดและประเภทตามความจำเป็น ความเพียงพอของชั้นจัดเก็บ และการป้องกันการสูญหาย

ตารางที่ 13 การให้คะแนนสภาพความพร้อมใช้งานและวิธีการจัดเก็บเครื่องมือ

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	เตรียมเครื่องมือได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพเหมาะสมสำหรับการใช้งาน มีสภาพความพร้อมใช้งานดีมาก มีความปลอดภัยในการใช้งานสูง จัดเก็บเป็นที่เฉพาะ เป็นระเบียบพร้อมใช้งาน และมีมาตรการการป้องกันการสูญหายที่ดี	5
2	เตรียมเครื่องมือได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์ดี มีความปลอดภัยในการใช้งานสูง จัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งานและมีมาตรการการป้องกันการสูญหายที่ดี	4
3	เตรียมเครื่องมือได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์พอใช้ มีความปลอดภัยในการใช้งานปานกลาง และจัดเก็บไม่เป็นระเบียบ	3
4	เตรียมเครื่องมือได้ครบทุกประเภทที่จำเป็นและปริมาณยังไม่เพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์ต่ำ มีความปลอดภัยในการใช้งานต่ำ และจัดเก็บไม่เป็นระเบียบ	2
5	เตรียมเครื่องมือที่จำเป็นไม่ครบและปริมาณยังไม่เพียงพอต่อการฝึก มีประสิทธิภาพและสภาพความพร้อมใช้ในเกณฑ์ต่ำ มีความปลอดภัยในการใช้งานต่ำ และจัดเก็บไม่เป็นระเบียบ	1

หัวข้อย่อย 2.3.3 สภาพความพร้อมใช้งาน การจัดเก็บวัสดุการฝึก(คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

หมายถึงการจัดเตรียมวัสดุ ที่จะจำเป็นต้องใช้ประกอบในการฝึกอบรมตามหลักสูตร (ยกเว้นการจัดเก็บแก๊สแรงดันสูง) ได้แก่ วัสดุชิ้นงานประเภทต่างๆ ลวดเชื่อมและโลหะประสาน โดยพิจารณาในส่วนของสถานที่จัดเก็บ วิธีการจัดเก็บ ความเพียงพอของชั้นจัดเก็บ การระบายอากาศ การป้องกันความชื้น ปริมาณและความพร้อมใช้งาน และการป้องกันการสูญหาย

ตารางที่ 14 การให้คะแนนสภาพความพร้อมใช้งาน การจัดเก็บวัสดุการฝึก

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	สถานที่จัดเก็บระบายอากาศได้ดี สามารถป้องกันความชื้นได้ดี จัดวัสดุได้ครบทุกประเภทและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก มีการแยกชนิดและประเภทตามความจำเป็น จัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งาน และมีมาตรการการป้องกันการสูญหายที่ดี	5
2	สถานที่จัดเก็บระบายอากาศได้ดี สามารถป้องกันความชื้นได้ดี จัดวัสดุได้ครบทุกประเภทและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก จัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งานในเกณฑ์ที่สูง และมีมาตรการการป้องกันการสูญหายดี	4
3	สถานที่จัดเก็บระบายอากาศพอใช้ สามารถป้องกันความชื้นได้ดี จัดวัสดุได้ครบทุกประเภทและปริมาณเพียงพอต่อการฝึก จัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งานปานกลาง และมีมาตรการการป้องกันการสูญหายดี	3
4	สถานที่จัดเก็บระบายอากาศพอใช้ ป้องกันความชื้นได้น้อย จัดเก็บไม่เป็นระเบียบ มีความพร้อมใช้งานปานกลาง และมีความเสี่ยงในการสูญหาย	2
5	สถานที่จัดเก็บระบายอากาศไม่ดี ไม่สามารถป้องกันความชื้นได้ จัดเก็บไม่เป็นระเบียบ ไม่มีความพร้อมใช้งาน และมีความเสี่ยงในการสูญหาย	1

หัวข้อย่อย 2.3.4 ข้อกำหนดการใช้งาน การบำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องจักร (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

หมายถึงการกำหนดมาตรการต่างๆในการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร สำหรับการฝึกอบรมได้แก่ การจัดทำคำแนะนำการใช้งานประจำเครื่องจักรที่แสดงให้ทราบการใช้งานเบื้องต้น ขีดความสามารถ ข้อควรระวังหรือข้อห้ามการใช้ การจัดทำแผนงานการบำรุงรักษาประเภทการป้องกัน (Preventive Maintenance) ของเครื่องมือ เครื่องจักร ที่จำแนกตามลักษณะของเครื่องจักร และจำแนกตามวงรอบเวลาที่กำหนดตามคู่มือของเครื่องจักรแต่ละชนิด การจัดเก็บเอกสารคำแนะนำและคู่มือของเครื่องจักรซึ่งควรเป็นภาคภาษาไทย รวมถึงการจัดทำประวัติของเครื่องจักร เช่น การบันทึกชั่วโมงการใช้งานและประวัติการซ่อมบำรุง เป็นต้น

ตารางที่ 15 การให้คะแนนข้อกำหนดการใช้งาน การบำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องจักร

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	มีการจัดทำคำแนะนำการใช้งานประจำเครื่องจักรที่เข้าใจง่าย ชัดเจน การจัดทำแผนงานการบำรุงรักษาเป็นระเบียบปฏิบัติประจำ การจัดเก็บเอกสารคำแนะนำและคู่มือของเครื่องจักรได้ครบถ้วน การบันทึกชั่วโมงการใช้งานและมีประวัติของเครื่องจักร จัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งาน	5
2	มีการจัดทำคำแนะนำการใช้งานประจำเครื่องจักร การจัดทำแผนงานการบำรุงรักษาเป็นระเบียบปฏิบัติประจำ การจัดเก็บเอกสารคำแนะนำและคู่มือของเครื่องจักรได้ครบถ้วน การบันทึกชั่วโมงการใช้งาน จัดเก็บเป็นระเบียบพร้อมใช้งาน	4
3	มีการจัดทำคำแนะนำการใช้งานประจำเครื่องจักร มีการบำรุงรักษาประจำ แต่ขาดแผนงานการบำรุงรักษา การจัดเก็บเอกสารคำแนะนำและคู่มือของเครื่องจักรได้ครบถ้วน ไม่มีการบันทึกชั่วโมงการใช้งานและมีประวัติของเครื่องจักร	3
4	มีการจัดทำคำแนะนำการใช้งานประจำเครื่องจักร มีการบำรุงรักษาบ้าง การจัดเก็บเอกสารคำแนะนำและคู่มือของเครื่องจักรไม่ครบ ไม่มีการบันทึกชั่วโมงการใช้งานและมีประวัติของเครื่องจักร	2
5	มีเฉพาะเอกสารคำแนะนำและคู่มือของเครื่องจักร นอกจากนี้ยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ	1

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

หัวข้อหลัก 2.4 สภาพแวดล้อมของสถานฝึก

หมายถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในการฝึกงานที่มีผลทางกายภาพและจิตวิทยาการเรียนรู้ ได้แก่ อุณหภูมิ แสงสว่าง การระบายอากาศ ควัน ฝุ่น ฟูมออกไซด์ รังสี เสียง และความสะอาด ซึ่งควรพิจารณาปรับปรุง ทั้งภายในและภายนอกรอบบริเวณโรงฝึกงาน ให้เหมาะสมกับการฝึกอบรม

แบบฟอร์มที่ใช้ แบบฟอร์ม E

หัวข้อย่อย 2.4.1การจัดสภาพแวดล้อมทั่วไป *คะแนนเต็ม 5 คะแนน*

การพิจารณาตรวจประเมินสภาพแวดล้อมทั่วไปของโรงฝึกงาน ในส่วนของการปฏิบัติงาน เช่น พื้นที่การเตรียมงาน การตรวจชิ้นงาน แนวทางการขนถ่ายวัสดุ ช่องทางเดิน เป็นต้น มีแนวการพิจารณาดังนี้

1) สภาพอากาศ มีสภาพอากาศหมุนเวียนแบบบรรยากาศปกติ (Non- Compressible air) และมีการระบายอากาศทั่วไปในขณะปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 0.5 ลบ.เมตรต่อคน ซึ่งควรมีคุณภาพของอากาศ ทางกายภาพ เป็น Standard Air มีความชื้นสัมพัทธ์ 50 % ความกดอากาศที่ 29.29 นิ้ว-ปรอท ที่อุณหภูมิ 75 องศาฟาเรนไฮน์ (อุณหภูมิที่ยอมรับได้ 40-100 องศาฟาเรนไฮน์)

2) มีสภาพแสงสว่างทั่วไป ต้องจัดให้มีความสว่างไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ ซึ่งต้องส่องสว่างอย่างทั่วถึง สามารถมองเห็นสิ่งกีดขวาง และส่วนที่อาจเกิดอันตรายจากการเคลื่อนไหวของเครื่องจักร

3) มีสภาพโรงฝึกงานที่รักษาความสะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล ฝุ่น อยู่เสมอ โดยจัดให้มีที่รองรับหรือที่กำจัดทิ้งสิ่งปฏิกูล ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ตารางที่ 15 การให้คะแนนสภาพแวดล้อมทั่วไปภายในสถานฝึก

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	สภาพแวดล้อมทั่วไป มีสภาพอากาศดีและการระบายอากาศถูกต้องตามข้อกำหนด มีความเข้มการแสงสว่างถูกต้อง และทั่วถึง อุณหภูมิอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โรงงานมีความสะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล มีที่กำจัดทิ้งสิ่งปฏิกูล	5
2	มีสภาพอากาศดีและการระบายอากาศถูกต้องตามข้อกำหนด อุณหภูมิอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างน้อยกว่าข้อกำหนด มีความสะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล ที่กำจัดทิ้งสิ่งปฏิกูล	4
3	มีสภาพอากาศดีและการระบายอากาศต่ำกว่าข้อกำหนด อุณหภูมิอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างน้อยกว่าข้อกำหนด มีความสะอาดพอใช้ มีที่กำจัดทิ้งสิ่งปฏิกูล	3

ตารางที่ 15 การให้คะแนนสภาพแวดล้อมทั่วไปภายในสถานฝึก(ต่อ)

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
4	มีสภาพอากาศพอใช้และการระบายอากาศต่ำกว่าข้อกำหนด อุณหภูมิสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างน้อยกว่าข้อกำหนด มีความสะอาดพอใช้ มีที่กำจัดทิ้งสิ่งปฏิกูล	2
5	มีสภาพอากาศขาดการหมุนเวียนและการระบายอากาศไม่ดี อุณหภูมิสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างน้อยกว่าข้อกำหนด ขาดความสะอาด	1

หัวข้อย่อย 2.4.2 การจัดสภาพแวดล้อมเฉพาะบริเวณ(คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

ในที่นี้หมายถึงการพิจารณาตรวจประเมินสภาพแวดล้อม ในส่วนของห้องเชื่อม ห้องเจียและพื้นที่ตัดแก๊ส การระบายอากาศ ควัน ฝุ่น ฟูมออกไซด์ การป้องกันแสงวาบ รังสีที่เกิดจากการเชื่อมอุณหภูมิ มีแนวการพิจารณาดังนี้

1) สภาพอากาศภายในแต่ละห้อง จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ดูดอากาศ หรือระบายควันจากการเชื่อมแบบเฉพาะจุด ดังนี้

ระยะห่างจากจุดเชื่อมถึง ปากท่อดูด(ม.ม.)	150	225	300
ปริมาณลมทิ้งหน้าท่อดูด (CFM.)	250	400	1,000

หากไม่สามารถระบายอากาศแบบเฉพาะจุดได้ ให้ดำเนินการระบายลมออกจากห้องทำงาน ดังนี้

ขนาดลวดเชื่อม (ม.ม.)	3.25 (5/32")	4.5 (3/16")	6.0 (1/4")	9.5 (3/8")
ปริมาณลมทิ้ง/ช่างเชื่อม 1 คน (CFM.)	1,000	1,500	3,500	4,500

2) มีสภาพความเข้มการแสงสว่าง ต้องจัดให้มีความสว่างไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์ ซึ่งต้องไม่ส่องเข้าตาของผู้ปฏิบัติงานโดยตรงและไม่มีการรบกวนจากแสงสะท้อนเข้าตาในขณะปฏิบัติงาน

3) ห้องเจีย จะต้องมีเสียงดังไม่เกิน 92 เดซิเบลเอ ต่อการปฏิบัติงาน 6 ชั่วโมง

4) มีอุณหภูมิอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ 40-100 องศาฟาเรนไฮน์

5) ผนังของห้องเชื่อม ต้องเป็นวัสดุทนไฟ ทึบแสง มีความสูงจากพื้นอาคารไม่น้อยกว่า 2 เมตร มีฉากป้องกันแสง รังสี และสะเก็ดไฟได้

6) ภายในของห้องเชื่อม มีความสะอาด ต้องไม่มีวัสดุไวไฟหรือสารเชื้อเพลิง และวัสดุอื่นๆกีดขวางการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 16 การให้คะแนนการจัดสภาพแวดล้อมเฉพาะบริเวณ

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	คะแนนที่ได้
1	สภาพแวดล้อมเฉพาะบริเวณ การระบายอากาศดี อุณหภูมิอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างถูกต้อง ตำแหน่งของแหล่งกำเนิดแสงเหมาะสม ไม่มีแสงสะท้อนเข้าตา ผนังห้องเชื่อมและฉากป้องกันได้ดี มีการป้องกันเสียงดังเกิน 92 เดซิเบลเอ มีความสะอาดดี	5
2	การระบายอากาศดี อุณหภูมิอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างน้อยกว่าข้อกำหนด ตำแหน่งของแหล่งกำเนิดแสงเหมาะสม ไม่มีแสงสะท้อนเข้าตา ผนังห้องเชื่อมและฉากป้องกันได้ดี มีการป้องกันเสียงดังเกิน 92 เดซิเบลเอ มีความสะอาดดี	4
3	การระบายอากาศดี อุณหภูมิอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างน้อยกว่าข้อกำหนด ไม่มีแสงสะท้อนเข้าตา ผนังห้องเชื่อมป้องกันได้ดี แต่ฉากชำรุดหรือไม่สามารถป้องกันอันตรายได้ ไม่มีการป้องกันเสียงดังเกิน 92 เดซิเบลเอ มีความสะอาดพอใช้	3
4	การระบายอากาศต่ำกว่าข้อกำหนด อุณหภูมิสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างน้อยกว่าข้อกำหนด มีแสงสะท้อนเข้าตา ผนังห้องเชื่อมป้องกันได้ดี แต่ฉากชำรุดหรือไม่สามารถป้องกันอันตรายได้ ไม่มีการป้องกันเสียงดังเกิน 92 เดซิเบลเอ มีความสะอาดพอใช้	2
5	ไม่มีการการระบายอากาศ อุณหภูมิสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีความเข้มการแสงสว่างต่ำ มีแสงสะท้อนเข้าตา ผนังห้องเชื่อมและฉากไม่สามารถป้องกันอันตรายได้ ไม่มีการป้องกันเสียงดังเกิน 92 เดซิเบลเอ ขาดความสะอาด	1

แบบฟอร์ม A	แบบสรุปผลการตรวจประเมินสถานฝึก สาขาช่างเชื่อม

ชื่อสถานฝึก.....

วันทำการตรวจประเมิน.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	ผลประเมินย่อย		คะแนน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	เต็ม	ได้
1	ความปลอดภัยทั่วไป			30	
	1.1 แผ่นป้ายเกี่ยวกับความปลอดภัย	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	1.2 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	1.3 อุปกรณ์ป้องกันภัยประจำโรงงาน	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	1.4 การใช้ การเคลื่อนย้ายและการจัดเก็บถังบรรจุแก๊สแรงดันสูง	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	1.5 แนวปฏิบัติการสร้างเสริมความปลอดภัย	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
2	การจัดสถานฝึกและองค์ประกอบการฝึก			20	
	2.1 การจัดแบ่งพื้นที่	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	2.2 การกำหนดขนาดพื้นที่	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	2.3 การจัดความพร้อมด้านระบบสวัสดิการ	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	2.4 การจัดสถานที่พยาบาลและอุปกรณ์	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
3	ความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักรและวัสดุ			30	
	3.1 ความพร้อมของเครื่องจักร	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	3.2 ความพร้อมของเครื่องมือและการจัดเก็บ	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	3.3 ความพร้อมของวัสดุและการจัดเก็บ	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	3.4 การบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
4	สภาพแวดล้อมการฝึก			20	
	4.1 สภาพแวดล้อมทั่วไป	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
	4.2 สภาพแวดล้อมเฉพาะบริเวณ	ผ่าน	ไม่ผ่าน		
		คะแนนรวม		100	

หมายเหตุ 1. เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 60 ขึ้นไป

2. ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินทุกหัวข้อ

สรุปผลการประเมิน

◯ **ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

◯ **ไม่ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

ลงชื่อ.....ประธานการตรวจประเมิน ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

แบบฟอร์ม B	การตรวจประเมินสถานฝึกสาขาช่างเชื่อม 2.1 ความปลอดภัยทั่วไป

ชื่อสถานฝึก.....

วันทำการตรวจประเมิน.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	ผลประเมิน		คะแนน	
				เต็ม	ได้
2.1.1	แผ่นป้ายเกี่ยวกับความปลอดภัย	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.1.2	อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.1.3	อุปกรณ์ป้องกันภัยประจำโรงงาน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.1.4	การใช้ การเคลื่อนย้ายและการจัดเก็บถังบรรจุแก๊สแรงดันสูง	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.1.5	แนวปฏิบัติการสร้างเสริมความปลอดภัย	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
			คะแนนรวม	25	Σ

คิดเป็นร้อยละ 25 x 1.20 = 30

Σ.....	X 1.20 =	

ข้อพิจารณาเพื่อการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

ผลสรุปการตรวจประเมินข้อ 2.1

◯ **ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

◯ **ไม่ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

ลงชื่อ.....ประธานการตรวจประเมิน ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

แบบฟอร์ม C	การตรวจประเมินสถานฝึกสาขาช่างเชื่อม 2.2 การจัดสถานฝึกและองค์ประกอบการฝึก

ชื่อสถานฝึก.....

วันทำการตรวจประเมิน.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	ผลประเมิน		คะแนน	
				เต็ม	ได้
2.2.1	การจัดแบ่งพื้นที่ฯ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.2.2	การกำหนดขนาดพื้นที่ฯ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.2.3	การจัดความพร้อมด้านระบบสวัสดิการ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.2.4	การจัดสถานที่พยาบาลและอุปกรณ์ฯ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
			คะแนนรวม	20	Σ

คิดเป็นร้อยละ 20 x 1.00 = 20

Σ.....	X 1.00 =	

ข้อพิจารณาเพื่อการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

ผลสรุปการตรวจประเมินข้อ 2.2

◯ **ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

◯ **ไม่ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

ลงชื่อ.....ประธานการตรวจประเมิน ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

แบบฟอร์ม D	การตรวจประเมินสถานฝึกสาขาช่างเชื่อม 2.3 ความพร้อมของเครื่องมือ เครื่องจักรและวัสดุ

ชื่อสถานฝึก.....

วันทำการตรวจประเมิน.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	ผลประเมิน		คะแนน	
				เต็ม	ได้
2.3.1	ความพร้อมของเครื่องจักรฯ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.3.2	ความพร้อมของเครื่องมือและการจัดเก็บฯ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.3.3	ความพร้อมของวัสดุและการจัดเก็บฯ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.3.4	การบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
			คะแนนรวม	20	Σ

คิดเป็นร้อยละ 20 x 1.50 = 30

Σ.....	X 1.50 =	

ข้อพิจารณาเพื่อการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

ผลสรุปการตรวจประเมินข้อ 2.3

◯ **ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

◯ **ไม่ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

ลงชื่อ.....ประธานการตรวจประเมิน ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

แบบฟอร์ม E	การตรวจประเมินสถานฝึกสาขาช่างเชื่อม 2.4 สภาพแวดล้อมการฝึก

ชื่อสถานฝึก.....

วันทำการตรวจประเมิน.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	รายการตรวจประเมิน	ผลประเมิน		คะแนน	
				เต็ม	ได้
2.4.1	สภาพแวดล้อมทั่วไป	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
2.4.2	สภาพแวดล้อมเฉพาะบริเวณ	ผ่าน	ไม่ผ่าน	5	
			คะแนนรวม	10	Σ

คิดเป็นร้อยละ 10 x 2.00 = 20

Σ.....	X 2.00 =	

ข้อพิจารณาเพื่อการปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

ผลสรุปการตรวจประเมินข้อ 2.4

◯ **ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

◯ **ไม่ผ่าน** ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

ลงชื่อ.....ประธานการตรวจประเมิน ลงชื่อ.....ผู้ตรวจประเมิน

ภาคผนวก

1. ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
2. คู่มือสิทธิประโยชน์การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 : การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
3. คู่มือสิทธิประโยชน์การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 : ขั้นตอนการดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
4. คู่มือสิทธิประโยชน์การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 : คำขอรับจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545
5. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
6. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
7. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
8. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร
9. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม
10. กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

อาศัยอำนาจตามในมาตรา 19 และมาตรา 39 (3) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานและดำเนินการฝึกเพื่อขอรับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 34 ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อนายทะเบียน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ในจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคหรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ที่ผู้ขอรับอนุญาตอยู่ในเขตจังหวัดที่ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานนั้นตั้งอยู่

ข้อ 2 เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามข้อ 1 แล้วให้ตรวจสอบความพร้อมและความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

(1) ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานต้องมีลักษณะเหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด และมีสถานที่ซึ่งมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานแยกเป็นสัดส่วนจากหน่วยประกอบกิจการ

(2) เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต้องมีจำนวนตามความจำเป็น เหมาะสม อยู่ในสภาพที่ดีและปลอดภัย

ข้อ 3 เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอมีความพร้อมและความเหมาะสมตามข้อ 2 ให้พิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานแก่ผู้ยื่นคำขอตามที่กำหนดไว้ในแบบแนบท้ายประกอบนี้

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ให้ความเห็นชอบ ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมเหตุผล สิทธิ และระยะเวลาในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ 4 ผู้ได้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ลบเลือนในสาระสำคัญ ผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานอาจขอรับใบแทนใบอนุญาต โดยยื่นคำขอพร้อมใบอนุญาตที่ชำรุดหรือหลักฐานการลงบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนว่าใบอนุญาตสูญหาย

ประกาศ ณ วันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2546

(นายอภัย จันทนจุลกะ)
ปลัดกระทรวงแรงงาน
ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

สถานประกอบกิจการที่มีสถานที่ฝึกที่ได้จัดไว้เป็นสัดส่วนแยกจากหน่วยประกอบกิจการมีสิทธิขออนุญาตจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน (เป็นไปตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ)

เงื่อนไขการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ต้องมีความพร้อมและความเหมาะสมในเรื่อง สถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก และจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน (เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2546)

สถานที่ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก

ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ต้องมีลักษณะเหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด และมีสถานที่ซึ่งมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานแยกเป็นสัดส่วนจากหน่วยประกอบกิจการต้องมีจำนวนตามความจำเป็น เหมาะสมอยู่ในสภาพที่ดีและมีความปลอดภัย

การดำเนินการ

ให้สถานประกอบกิจการ ยื่นคำขอรับอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานต่อนายทะเบียน พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบคำขอตามแบบ ศร. 1

การพิจารณาอนุญาต

เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอ มีความพร้อมและความเหมาะสม จะออกใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม ฝีมือแรงงานให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ให้ความเห็นชอบ ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมเหตุผล สิทธิ และระยะเวลาในการอุทธรณ์ให้ ผู้ยื่นคำขอทราบ

ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

กรณีใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ลบเลือนในสาระสำคัญให้ผู้ขอรับอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานขอรับใบแทนใบอนุญาต โดยยื่นคำขอพร้อมแนบใบอนุญาตที่ชำรุด หรือหลักฐานการลงบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนว่าใบอนุญาตสูญหาย เพื่อประกอบการพิจารณา

สถานที่ยื่นคำขอ

กรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

จังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค หรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดที่ผู้ขอรับอนุญาตอยู่ในเขตจังหวัดที่ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานนั้นตั้งอยู่

ขั้นตอนการดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

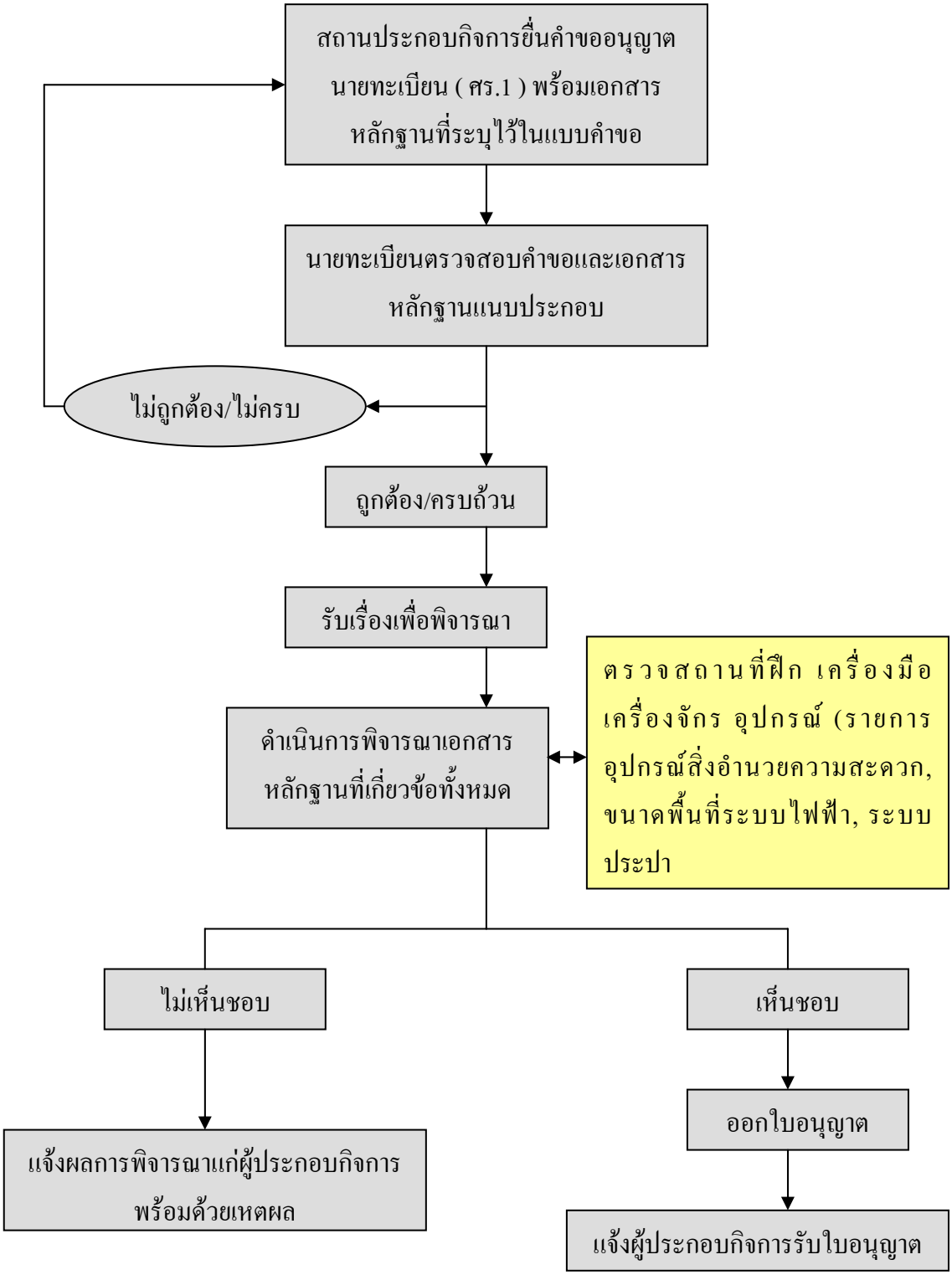

แบบ ศร 1

คำขอรับอนุญาตจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545

เลขที่รับ.....
วัน/เดือน/ปี.....
ลงชื่อผู้รับ.....

เลขที่.....

ที่.....

วันที่.....

เรียน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

1. ข้าพเจ้า (ชื่อสถานประกอบการกิจการ).....

เลขที่บัญชีผู้ประกอบกิจการ ☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐ ☐

โดย (นาย / นาง / นางสาว) .....ผู้มีอำนาจทำการแทน

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ ซอย.....ถนน.....ตำบล / แขวง.....

อำเภอ/ เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ชื่อผู้ติดต่อได้.....ประเภทกิจการ.....

มีลูกจ้างรวมทั้งสิ้น.....คน ชาย..... คน หญิง.....คน

2. ขออนุญาตเป็นศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานภายในจังหวัด.....จำนวน.....สาขาอาชีพ ดังนี้

☐ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง ☐ สาขาอาชีพช่างอุตสาหการ ☐ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล

☐ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ ☐ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์

☐ สาขาอาชีพเกษตรอุตสาหกรรม ☐ สาขาอาชีพภาคบริการ

3. ชื่อศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

4. ขอแนบเอกสารหลักฐานประกอบคำขอ ดังนี้

4.1 กรณีบุคคลธรรมดา ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน

4.2 กรณีห้างหุ้นส่วนสามัญ ☐ บัญชีรายชื่อผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เป็นห้างหุ้นส่วนทุกคน

☐ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้เป็นห้างหุ้นส่วนทุกคน

4.3 กรณีนิติบุคคล ☐ หนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท

☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล

☐ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล

5. แผนที่แสดงที่ตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

6. เอกสาร / หลักฐานอื่น (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นและเอกสารต่าง ๆ ถูกต้อง และเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512

เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกประเภทหรือชนิดมีหน้าที่กระทำการไว้ดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการทั่วไป

หมวด 1

การรักษาโรงงานและเครื่องจักร

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (1) แห่งมาตรา 39

ข้อ 1 ต้องจัดให้มีการตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักรเป็นประจำและต้องบำรุงรักษาหรือซ่อมแซม ให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยเหมาะแก่การใช้เช่นเดียวกับสภาพที่ได้รับอนุญาตไว้

ข้อ 2 ต้องรักษาทางเดินและพื้นที่ปฏิบัติงานให้สะอาด เรียบสม่ำเสมอไม่ลื่น และแห้ง เว้นแต่บริเวณที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้

ข้อ 3 ต้องรักษาราวกั้น บันได และพื้นหรือทางเดินที่อยู่สูงจากระดับพื้นโรงงานตั้งแต่ 1.50 เมตรขึ้นไปให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงอยู่เสมอ

ข้อ 4 ต้องเก็บและจัดวางวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่เกะกะกีดขวางทางเดินหรือการปฏิบัติงาน อันอาจจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้

ข้อ 5 ต้องดูแลรักษาทางออกและบันไดฉุกเฉินให้อยู่ในสภาพที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันท่วงทีเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น

หมวด 2
ทางออกฉุกเฉินในโรงงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (2) แห่งมาตรา 39

ข้อ 6 ทางออกฉุกเฉินต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 110 เซนติเมตร แต่ถ้ามีผู้ที่จะต้องออกตามทางนี้ มากกว่า 50 คน ก็ให้ดูแลให้กว้างเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตรต่อ 1 คน

ข้อ 7 ต้องดูแลรักษาให้ประตูทางออกฉุกเฉินอยู่ในสภาพที่คนงานจะเปิดผลักออกได้โดยง่ายตลอดเวลาที่มีการปฏิบัติงาน

ข้อ 8 ต้องดูแลรักษาให้มีแสงสว่างให้เพียงพอและไม่ให้มีสิ่งกีดขวางที่ทางออกหรือบันไดฉุกเฉินหรือทางซึ่งจะมีผู้ใช้ในการออกฉุกเฉิน

ข้อ 9 ทางออกฉุกเฉินของโรงงานที่มีคนปฏิบัติงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปต้องจัดให้มีระบบแสงสว่างทดแทนในกรณีระบบไฟฟ้าประจำซึ่งให้แสงสว่างอยู่เสีย ทั้งนี้ในขนาดและจำนวนที่เพียงพอแก่การออกฉุกเฉิน

ข้อ 10 ทางออกหรือบันไดฉุกเฉินที่มิได้ใช้เป็นทางเดินประจำ ต้องจัดและดูแลรักษาให้มีป้ายหรือเครื่องหมายที่เห็นได้ชัดเจนให้คนงานทราบว่าเป็นทางออกหรือบันไดฉุกเฉินอยู่ตลอดเวลา

หมวด 3
สัญญาณแจ้งเหตุอันตราย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (3) แห่งมาตรา 39

ข้อ 11 โรงงานที่มีก๊าซอันอาจเป็นอันตรายต่อบุคคล หรือโรงงานที่มีวัสดุไวไฟที่มีคนปฏิบัติงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป หรือโรงงานที่มีวัสดุอันอาจติดไฟได้ง่าย ที่มีคนปฏิบัติงานตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีเครื่องให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตราย ซึ่งให้สัญญาณได้ชัดเจนและพอเพียงที่จะเตือนให้คนที่อยู่ในเขตอันตราย ออกพ้นเขตอันตรายได้ทันท่วงที และแจ้งให้ผู้ที่มีหน้าที่รีบเข้าระงับเหตุอันตรายได้โดยเร็ว

ข้อ 12 ต้องจัดให้มีสัญญาณแจ้งเหตุอันตราย ณ ที่ต่างกันอย่างน้อย 2 แห่งที่ให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายต้องอยู่ในเขตที่ปลอดภัยจากอันตราย อันอาจเกิดขึ้นได้ตามข้อข้างต้น และอยู่ในตำแหน่งที่คนจะเข้าไปใช้เครื่องให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

ข้อ 13 เครื่องให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายตามข้อข้างต้น ต้องเป็นชนิดที่ให้สัญญาณโดยไม่ต้องอาศัยพลังงานจากระบบส่องสว่าง และที่ใช้กับเครื่องจักร

หมวด 4
เครื่องดับเพลิงหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการดับเพลิงและการป้องกันอัคคีภัย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (4) แห่งมาตรา 39

ข้อ 14 การประกอบกิจการโรงงานอันอาจก่อให้เกิดอัคคีภัยได้ อาคารโรงงานหรือโรงเก็บที่สร้างด้วยวัสดุซึ่งอาจติดไฟได้ การเก็บวัสดุที่อาจติดไฟได้ต้องมีเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสม ตามสภาพขนาดและลักษณะของโรงงานนั้น ๆ ประจำไว้ในที่ต่าง ๆ กันในบริเวณโรงงานให้หยิบใช้ได้โดยสะดวก ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่า 1 เครื่องต่อพื้นที่ 100 ตารางเมตร เศษของ 100 ตารางเมตร ให้นับเป็น 100 ตารางเมตร

ข้อ 15 เครื่องดับเพลิง 1 เครื่อง หมายความถึงเครื่องดับเพลิงหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการดับเพลิงดังต่อไปนี้

(1) เครื่องดับเพลิงชนิด กรด - โซดา หรือชนิดฉีดน้ำด้วยก๊าซ ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า 10 ลิตร

(2) เครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซ ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า 10 ลิตร

(3) เครื่องดับเพลิงชนิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า 5 กิโลกรัม

(4) เครื่องดับเพลิงชนิดผลเคมีแห้ง ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า 5 กิโลกรัม

ข้อ 16 เครื่องดับเพลิงเคมีต้องเป็นชนิดที่เหมาะสมกับชนิดของไฟที่อาจเกิดขึ้นดังนี้

(1) ชนิดกรด - โซดา หรือชนิดฉีดน้ำด้วยก๊าซ ใช้ดับไฟธรรมดา เช่น ไฟที่เกิดจากไม้ กระดาษ ผ้า ห้ามใช้กับไฟที่เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันต่าง ๆ แอลกอฮอล์ อะซีโตน หรือแคลเซียมคาร์ไบด์

(2) ชนิดฟองก๊าซ ใช้ดับไฟธรรมดาและไฟที่เกิดจากน้ำมันต่าง ๆ แอลกอฮอล์ หรืออะซีโตนห้ามใช้กับไฟที่เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือแคลเซี่ยมคาร์ไบด์

(3) ชนิดคาร์บอนไดออกไซด์ ใช้กับไฟทุกชนิด ซึ่งไม่ได้เกิดในที่ที่มีลมแรงหรือที่โล่ง

(4) ชนิดผงเคมีแห้งใช้ดับไฟได้ทุกชนิด

ข้อ 17 เครื่องดับเพลิงต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และต้องจัดให้มีการบันทึกการติดตั้งเติมหรือการเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ กับการตรวจสอบตามความจำเป็นและตามข้อแนะนำของผู้ผลิต แต่การตรวจสอบนั้นต้องกระทำไม่น้อยกว่า 6 เดือนต่อหนึ่งครั้ง

ข้อ 18 ต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมคนงานให้รู้จักวิธีใช้เครื่องดับเพลิง และทราบวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัยขึ้น

หมวด 5
การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำและการระบายอากาศ

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (6) แห่งมาตรา 39

ข้อ 19 ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ และจัดให้มีที่รองรับหรือที่กำจัดสิ่งปฏิกูล ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 20 ต้องแยกเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งมีวัตถุมีพิษปนอยู่ด้วย หรือสำลี ผ้า หรือเศษด้ายที่เปื้อนวัตถุไวไฟ ไว้ในที่รองรับต่างหากที่เหมาะสมและมีที่ปิดมิดชิด และต้องจัดให้มีการกำจัดสิ่งดังกล่าวโดยเฉาะด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

ข้อ 21 ต้องดูแลรักษาระบบระบายน้ำทิ้ง ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

ข้อ 22 ห้ามมิให้ระบายน้ าทิ้งออกจากโรงงาน เว้นแต่ได้ท าการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างให้มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ค่าของความเป็นกรด ด่าง (pH value) ระหว่าง 5 ถึง 9

(2) ค่าของเปอร์มังกาเนต (Permanganate value) ไม่มากกว่า 60 มิลลิกรัมต่อลิตร

(3) สารที่ละลายได้ (Dissolved solid) รวมกันไม่มากกว่า 2,00 มิลลิกรัมต่อลิตร

(4) ซัลไฟด์คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H2S) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

(5) ไซยาไนด์ (Cyanide) คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนไซยาไนด์ (HCN) ไม่มากกว่า 0.2 มิลลิกรัมต่อลิตร

(6) สังกะสี โครเมียม อาร์เซนิค เงิน ทองแดง ปรอท แคดเมียม บาเรียม เซเลเนี่ยม ตะกั่วนิเกิล รวมกันหรือแต่ละอย่างไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

หมายเหตุ:- ความใน (6) ของข้อ 22 นี้ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยข้อ 1 แห่งประกาศฯ ฉบับที่ 11(พ.ศ. 2522)

(7) น้ ามันทาร์ (Tar) ไม่มีเลย

(8) น้ ามันและไขมัน (Oil & Grease) ไม่มีเลย

ความใน (8) ของข้อ 22 นี้ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยข้อ 2 แห่งประกาศฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2522)

(9) ฟอร์มัลดีไฮด์ (Formaldehyde) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

(10) ฟีนอลและหรือครีโซลส์ (Phenol & Cresols) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

(11) คลอรีนอิสระ (Free chlorine) ไม่มากกว่า 1 มิลลิกรัมต่อลิตร

(12) ยาฆ่าแมลง (Insecticide) สารกัมมันตรังสี ไม่มีเลย

(13) ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง 1 ต่อ 8 ถึง 1 ต่อ150 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 30 ส่วนใน 1,000,000 ส่วน

ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง 1 ต่อ 151 ถึง 1 ต่อ 300 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 60 ส่วนใน 1,000,000 ส่วน

ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ าทิ้งกับน้ าในล าน้ าสาธารณะ อยู่ระหว่าง 1 ต่อ 301 ถึง 1 ต่อ 500 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 150 ส่วนใน 1,000,000 ส่วน

(14) ค่าของ บี.โอ.ดี. (5 วันที่อุณหภูมิ 20 องศาเซนติเกรด) ไม่มากกว่า 20 มิลลิกรัมต่อลิตรหรืออาจแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้แล้วแต่ภูมิประเทศหรือลักษณะการระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่

เห็นสมควร แต่ต้องไม่มากกว่า 60 มิลลิกรัมต่อลิตร (บี.โอ.ดี.หรือ B.O.D.ย่อมาจาก Biochemical Oxygen Demand)

(15) อุณหภูมิของน้ำทิ้งที่จะระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะไม่มากกว่า 40 องศาเซนติเกรด

(16) สีหรือกลิ่นของน้ำทิ้งเมื่อระบายลงสู่ลำ น้ำสาธารณะแล้ว ไม่เป็นที่พึงรังเกียจ

ข้อ 23 ในกรณีที่ระบายน้ำทิ้งจากโรงงานลงในทะเลหรือสู่ท่อสาธารณะโดยตรง ให้เป็นไปตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควร

ข้อ 24 ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ ประตู หน้าต่าง และช่องลมรวมกันโดยไม่นับที่ติดต่อระหว่างห้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ส่วน ของพื้นที่ของห้องในเวลาปฏิบัติงาน หรือมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า 0.5 ลูกบาศก์เมตรต่อนาทีต่อคนงาน 1 คน ทั้งนี้สำ หรับโรงงานโดยทั่วไปที่ไม่มีการเก็บหรือการใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจเป็นฝุ่นละออง

ข้อ 25 ในการปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวในที่อับ ซึ่งอากาศไม่ถ่ายเท ต้องใช้เครื่องช่วยในการหายใจหรือเครื่องระบายอากาศที่ดีช่วยในการปฏิบัติงานของคนงาน และอย่างน้อยต้องมีคนหนึ่งประจำอยู่ปากทางเข้า-ออก ที่อับ สำ หรับคอยให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

หมวด 6
แสงสว่างในการทำงาน

ออกโดยอาศัยอำ นาจตามความใน (7) แห่งมาตรา 39

ข้อ 26 ต้องจัดให้มีแสงสว่างให้เพียงพอแก่การทำงานให้ทั่วถึง สามารถมองเห็นสิ่งกีดขวางและส่วนอาจเกิดอันตรายจากการเคลื่อนไหวของเครื่องจักรหรืออันตรายจากไฟฟ้า ตลอดจนบันไดขึ้นลงและทางออกในเวลามีเหตุฉุกเฉินโดยชัดเจน

ข้อ 27 ต้องป้องกันมิให้มีแสงตรงหรือแสงสะท้อนส่องเข้าตาในการปฏิบัติงาน

ข้อ 28 ต้องจัดให้มีแสงสว่างในการทำงาน ณ ที่ปฏิบัติงานหรือจุดปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ลาน ถนน และทางเดินนอกอาคารโรงงาน ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 20 ลักซ์ (Lux) หรือ 2 ฟุต - แคนเดิล (Foot Candle)

(2) บริเวณที่การปฏิบัติงานไม่ต้องการความละเอียด เช่น การขนย้ายวัสดุ การคัดเลือกวัสดุหยาบ ๆ การบดดิน หิน หรือวัสดุที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันและบริเวณทางเดินในอาคาร โรงงาน ระเบียง บันได ห้องเก็บของโดยทั่วไป ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์

(3) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดเล็กน้อย เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์เหล็ก หรือเหล็กกล้า กึ่งสำเร็จ การประกอบชิ้นงานอย่างหยาบ ๆ การสีข้าว การสางฝ้าย หรือการปฏิบัติงานขั้นแรกในกระบวนการอุตสาหกรรมต่าง ๆ และบริเวณห้องเครื่อง ห้องหม้อน้ำ ลิฟต์ ห้องบรรจุหีบห่อ ห้องเก็บ

วัสดุหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเล็ก ๆ ห้องผลัดเครื่องแต่งกาย ห้องน้ำและห้องส้วม ความเข้มของการส่องสว่าง ต้องไม่น้อยกว่า100 ลักซ์

(4) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดปานกลาง เช่น การประกอบชิ้นงานที่มีความละเอียดปานกลาง การกลึงหรือแต่งโลหะอย่างหยาบ ๆ การตรวจพินิจอย่างหยาบ ๆ การเย็บผ้าหรือหนังที่มีสีอ่อน การบรรจุอาหารกระป๋อง การไสไม้ การทำไม้แผ่นบาง (Veneering) ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์

(5) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดมาก เช่น การกลึงหรือแต่งโลหะที่ต้องการความละเอียดปานกลาง การตรวจพินิจหรือทดสอบที่ต้องการความละเอียดปานกลาง การแต่งผิวหนังสัตว์ การทอผ้า ฝ้าย หรือผ้าขนสัตว์ที่มีสีอ่อน งานหนังสือ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 300 ลักซ์

(6) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดมาก และชิ้นงานมีขนาดเล็กและละเอียด เช่น การเจาะ กลึง เจียรนัย หรือแต่งชิ้นงานที่ต้องการความละเอียดมาก การประกอบชิ้นส่วนที่มีความละเอียดมากแต่มีลักษณะสีสรรต่างกันพอสังเกตได้ชัด การตรวจสอบอย่างละเอียด การทอผ้าที่มีสีคล้ำ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 500 ลักซ์

(7) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดเป็นพิเศษ หรือเมื่อมีการปฏิบัติงานติดต่อกันเป็นระยะเวลานานที่ชิ้นงานมีขนาดเล็กละเอียด และลักษณะสีสรรไม่แตกต่างกันนัก เช่น การประกอบเครื่องจักรที่มีความละเอียดสูง การประกอบนาฬิกา การทดสอบเครื่องมือที่มีความละเอียดสูง การเจียรนัยเพชรพลอย การเรียงพิมพ์ การเย็บผ้าที่มีสีคล้ำ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า 1000 ลักซ์

หมวด 7
การจัดสถานที่ทำงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (8) แห่งมาตรา 39

ข้อ 29 ต้องจัดให้มีพื้นที่ปฏิบัติงาน ไม่น้อยกว่า 3 ตารางเมตร ต่อคนงานหนึ่งคน การคำนวณพื้นที่ให้นับรวมพื้นที่ที่ใช้วางโต๊ะปฏิบัติงาน เครื่องจักร และผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่เคลื่อนไปตามกระบวนการผลิตด้วย

หมวด 8
เครื่องมือในการปฐมพยาบาล

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (9) แห่งมาตรา 39

ข้อ 30 เครื่องมือในการปฐมพยาบาลตลอดจนอุปกรณ์ ต้องอยู่ในที่สะอาด ถูกสุขลักษณะพร้อมที่จะใช้งานได้ทันที อย่างน้อยตามรายการดังต่อไปนี้

(1) กรรไกร

(2) ปากคีบปลายทู่

(3) สายยางรัดห้ามเลือด

(4) ปรอทวัดไข้

(5) ถ้วยตวงยา

(6) ถ้วยน้ำ

(7) ถ้วยล้างตา

(8) ผ้ายางปลาสเตอร์

(9) ผ้าพันแผล

(10) สำลีที่ฆ่าเชื้อโรคแล้ว

(11) ยาแดง

(12) ยาเหลือง

(13) ทิงเจอร์ไอโอดีน

(14) ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

(15) แอลกอฮอล์เอธิล

(16) แอโมเนียหอม

(17) ทิงเจอร์ฝิ่นการบูร

(18) ยาแก้ปวดหัวตัวร้อน

(19) ยาแก้ไฟไหม้น้ำร้อนลวก

(20) น้ำโบริคสำหรับล้างตา

หมวด 9
ส้วม ที่ปัสสาวะและสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (10) แห่งมาตรา 39

ข้อ 31 ต้องจัดให้มีห้องส้วม และที่ปัสสาวะ ที่มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่ายเรียบร้อย

ข้อ 32 ต้องจัดให้ห้องส้วมอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน 15 คน 1 ที่นั่ง คนงานไม่เกิน 40 คน 2 ที่นั่ง คนงานไม่เกิน 80 คน 3 ที่นั่ง และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน 1 ที่นั่งต่อคนงานไม่เกิน 50 คน สำหรับโรงงานที่มีคนงานชายและคนงานหญิงรวมกันมากกว่า 15 คน ให้จัดห้องส้วมเป็นสัดส่วนไว้สำหรับคนงานหญิงโดยเฉพาะตามสมควร

ข้อ 33 อาคารโรงงานที่มีคนงานทำงานอยู่หลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วมและที่ปัสสาวะในชั้นต่าง ๆตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 34 ห้องส้วมต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตรต่อ 1 ที่นั่ง

ข้อ 35 ห้องส้วมและที่ปัสสาวะต้องเป็นแบบใช้น้ำชำระลงบ่อซึม พื้นห้องต้องเป็นแบบไม่ดูดน้ำ

ข้อ 36 ต้องจัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำสำหรับชำระให้พอเพียงสำหรับห้องส้วมทุกห้อง

ข้อ 37 ต้องจัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย พร้อมทั้งวัสดุและอุปกรณ์สำหรับคนงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 38 ต้องจัดให้มีการระบายถ่ายเทอากาศให้พอเพียงสำหรับห้องส้วม ห้องปัสสาวะ และสถานที่ทำ าความสะอาดร่างกายทุกห้อง

ข้อ 39 ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดห้องส้วมที่ปัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ 40 ในโรงงานที่มีการผลิตสิ่งที่ใช้บริโภค ต้องจัดให้มีที่ล้างมือ ยาฆ่าเชื้อ หรือสบู่อันได้สุขลักษณะและตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน 15 คน 1 ที่ คนงานไม่เกิน 40 คน 2 ที่ คนงานไม่เกิน80 คน 3 ที่ และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน 1 ที่ ต่อจำนวนคนงานไม่เกิน 50 คน

หมวด 10
น้ำสะอาดสำหรับดื่ม

ออกโดยอาศัยอ ำนาจตามความใน (11) แห่งมาตรา 39

ข้อ 41 ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดสหรับดื่มตามมาตรฐานน้ำบริโภคอย่างพอเพียงไว้เป็นที่ต่างหากอย่างน้อยในอัตราคนงานไม่เกิน 40 คน 1 ที่ คนงานไม่เกิน 80 คน 2 ที่ และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้อัตราส่วน 1 ที่ ต่อจำนวนคนงานไม่เกิน 50 คน

ข้อ 42 ต้องจัดหาและรักษาอุปกรณ์การดื่มหรือภาชนะที่บรรจุน้ำดื่มให้พอเพียงและอยู่ในสภาพที่สะอาดถูกสุขลักษณะ

ประกาศ ณ วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2513

พลโทพ. ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(87 ร.จ. 12 ตอนที่ 70 (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจาฯ) ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2513)

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512

เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2512 รัฐมนตรีว่าการระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกประเภทหรือชนิดมีหน้าที่กระทำการต่อจากที่กำหนดไว้ ในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่2 (พ.ศ. 2513) ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2513 ดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการทั่วไป

หมวด 11

การจัดโรงงานให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน(5) แห่งมาตรา 39

ข้อ 1 ต้องจัดโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกรกรุงรัง และให้ถูกสุขลักษณะและอนามัยตามสภาพของโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิด

หมวด 12

การป้องกันอุบัติเหตุหรืออันตรายจากเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องเคลื่อนย้าย หยิบยกหรือลำเลียงวัสดุ สายไฟฟ้า ท่อไอน้ำ หรือวัตถุอันเป็นสื่อส่งกำลังในโรงงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน(12) แห่งมาตรา 39

ข้อ 2 เครื่องจักรใดที่ผู้ผลิตได้ติดเครื่องป้องกันอันตรายไว้เพื่อความปลอดภัยหรือมีเครื่องป้องกันอันตรายอยู่ในวันตรวจโรงงานและเครื่องจักร ตามมาตรา 12 ต้องดูแลรักษาเครื่องป้องกันอันตรายของเครื่องจักรดังกล่าวให้อยู่ในสภาพ เช่น นั้นเสมอ

ข้อ 3 ชิ้นส่วนของเครื่องจักรที่มีการเคลื่อนไหวอันอาจจะเป็นอันตรายต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายที่มั่นคงแข็งแรงและห้ามถอดย้ายเปลี่ยนแปลงหรือซ่อมเครื่องป้องกันอันตราย รวมทั้งอุปกรณ์และกลไกของเครื่องป้องกันอันตรายในขณะที่เครื่องจักรมีการเคลื่อนไหว

ข้อ 4 ไฟล์วีลต้องมีฝาครอบหรือตาข่ายเหล็กช่องกว้างไม่มากกว่า 5 เซนติเมตรปิดกันคนงานหรือสิ่งของกระทบไฟล์วีลเว้นแต่ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ไฟลวีลที่ในการใช้งานปกติ หมุนไม่เร็วกว่า 500 รอบต่อนาที จะจัดให้มีรั้วที่มั่นคงแข็งแรงกั้นสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า100 เซนติเมตรมีลูกนอนอย่างน้อย 1 ลูก สูงจากพื้นไม่มากกว่า 30 เซนติเมตรและห่างจากไฟลวีลไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตรแทนก็ได้

(2) ไฟล์วีลที่สูงจากพื้นที่ปฏิบัติงานหรือทางเดินลอดตั้งแต่ 250 เซนติเมตรขึ้นไป ซึ่งต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายก็ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้จัดทำ

(3) ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้คานสอดเพื่อหมุนไฟลวีลเมื่อจะเดินเครื่อง จะจัดให้มีช่องไว้ที่เครื่องป้องกันอันตรายสำหรับสอดคานเข้าไปก็ได้

(4) ในกรณีจำเป็นต้องใช้คนหมุนไฟลวีลเมื่อจะเดินเครื่อง จะจัดให้มีช่องปิดเปิดไว้ที่เครื่องป้องกันอันตรายเพื่อประโยชน์แก่การนั้นก็ได้

ข้อ 5 เครื่องต้นกำลังกลทุกชนิดยกเว้นเครื่องยนต์ไฟฟ้า ต้องมีเครื่องรักษาระดับความเร็วอัตโนมัติ (governor) ทีมีประสิทธิภาพ

ข้อ 6 ต้องจัดให้มีวิธีหยุดเดินเครื่องจักรได้ในกรณีฉุกเฉินจากที่ซึ่งอยู่ห่างจากส่วนที่เคลื่อนไหวของเครื่องจักรในระยะที่ปลอดภัยแก่การปฏิบัติ

ข้อ 7 ถ้าจำเป็นต้องมีทางเดินข้ามเพลาหรือที่ยึดเพลา ทางเดินนั้นต้องมีพื้นที่มั่นคงและมีราวกั้นอย่างแข็งแรง

ข้อ 8 เพลา สายพานปุลเล่และอุปกรณ์ส่งถ่ายกำลังอื่นจะไม่มีเครื่องป้องกันอันตรายตามข้อข้างต้นก็ได้หากได้จัดให้อยู่ในบริเวณหรือห้องเฉพาะและปฏิบัติตามข้อต่อไปนี้ครบถ้วนทุกข้อคือ

(1) ห้องหรือบริเวณดังกล่าวปิดไม่ให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปตลอดเวลาที่กำลังเดินเครื่องอยู่

(2) ความสูงจากพื้นเพดานหรือวัตถุอื่นใดเหนือทางเดินไม่น้อยกว่า 170 เซนติเมตร

(3) มีแสงสว่างเพียงพอพื้นแห้งราบเรียบไม่ลื่นและมั่นคงแข็งแรง

(4) มีเครื่องป้องกันอันตรายตามทางเดินของช่างเครื่อง (oiler)

ข้อ 9 เพลาที่สูงจากพื้นที่ปฏิบัติงานหรือทางเดินไม่มากกว่า 250 เซนติเมตรต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายที่มั่นคงแข็งแรงอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(1) ครอบปิดยาวตลอดตัวเพลาโดยรอบหรืออย่างน้อยที่สุดด้านข้างแบะด้านบนหรือด้านล่างที่คนทำงานหรือสิ่งของอาจกระทบเพลาได้

(2) รั้วกั้นสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 100 เซนติเมตรมีลูกนอนอย่างน้อย 1 ลูก สูงจากพื้นไม่มากกว่า 30 เซนติเมตรและห่างจากเพลาไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร

ข้อ 10 ข้อต่อเพลา คลัช ปุลเล่และสายพานหรือลูกโซ่ส่งถ่ายกำลังที่อยู่สูงจากพื้นหรือพื้นที่ปฏิบัติงานไม่มากกว่า 2.5 เมตร ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายอย่างมั่นคงแข็งแรง

ข้อ 11เกียร์ที่อยู่ในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายอย่างมั่นคงแข็งแรงอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) มีครอบปิดคลุมหมด นอกเสียจากจานเกียร์เป็นแบบทึบจะใช้ครอบปิดคลุมเฉพาะขอบตรงบริเวณฟันเกียร์ก็ได้

(2) ถ้าเป็นเกียร์ขนาดใหญ่ต้องทำคอกกั้นอย่างมั่นคงแข็งแรง

ข้อ 12 ต้องไม่ใช้งานปุลเล่ที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรือมีรอยร้าว หรือขอบิ่นแตกร้าว

ข้อ 13 ปุลเล่ที่มีความเร็วที่ขอบนอกมากกว่า 1,200 เมตร ต่อนาทีต้องเป็นปุลเล่ที่ได้สร้างขึ้นถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อกิจการนั้นเป็นพิเศษเท่านั้น

ข้อ 14 ปุลเล่ที่ใช้กับสายพานแบนที่ไม่มีการขยับเลื่อนต้องมีหน้านูนเพื่อป้องกันไม่ให้สายพานหลุด

ข้อ 15 ถ้าปุลเล่อยู่ห่างจากปุลเล่ตายหรือคลัชหรืออย่างอื่นๆไม่มากกว่าความกว้างของสายพานต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันไม่ให้สายพานหลุดทางด้านที่อยู่ใกล้กับปุลเล่ตายหรือคลัช หรืออื่นๆนั้น

ข้อ 16 ปุลเล่ที่ติดอยู่ที่ปลายเพลาลอย ต้องมีเครื่องป้องกันไม่ให้สายพานหลุดออกนอกเพลาได้

ข้อ 17 ถ้าสาพานหรือโซ่ส่งถ่ายกำลังอยู่สูงจากพื้นหรือพื้นที่ปฏิบัติงานไม่มากกว่า 250 เซนติเมตร ต้องมีเครื่องป้องกันด้านข้างสูงพ้นจากส่วนบนของสายพานหรือโซ่ส่งถ่ายกำลังไม่น้อยกว่า 40 เซนติเมตร หรือสูง 250 เซนติเมตรจากพื้นหรือพื้นที่ปฏิบัติงานแล้วแต่ว่าอย่างไหนจะน้อยกว่ากัน แต่ต้องสูงไม่น้อย กว่า 100 เซนติเมตรทั้งนี้เว้นแต่สายพานหรือโซ่ส่งถ่ายกำลังจะมีครอบปิดคลุมหมด

ข้อ 18 สายพานส่งถ่ายกำลังที่มีความกว้างมากกว่า 12 เซนติเมตร ความเร็วของสายพานตั้งแต่ 540 เมตร ต่อนาทีขึ้นไป และศูนย์กลางปุลเล่ห่างกันตั้งแต่ 300 เซนติเมตรขึ้นไป ถ้าอยู่สูงจากพื้นหรือพื้นที่ปฏิบัติงานมากกว่า 250 เซนติเมตรต้องมีเครื่องป้องกันด้านล่างตลอดความยาวของสายพาน

ข้อ 19 คันขยับสายพานต้องมีเครื่องบังคับไม่ให้สายปีนข้ามปุลเล่ได้เอง

ข้อ 20 ในอาคารโรงงานเดียวกันคันขยับสายพานหรือคันขยับคลัชต้องขยับไปทางเดียวกันเมื่อหยุดเครื่องยกเว้นขยับสามตำแหน่ง

ข้อ 21 เครื่องจักรที่ไม่ได้ขับด้วยเครื่องต้นกำลังเฉพาะตัว ต้องจัดให้มีคลัช ปุลเล่ฟรีหรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อให้หยุดหรือเดินเครื่องจักรนั้นเฉพาะตัวได้โดยสะดวกและปลอดภัย

ข้อ 22 สวิตซ์ตัดตอนของเครื่องยนต์ไฟฟ้า ต้องเป็นชนิดที่ไม่อาจจะเปิด - ปิดได้เมื่อมีการกระทบโดยบังเอิญ

ข้อ 23 ถ้าสวิตซ์ตัดตอนเป็นแบบปุ่มกด ต้องเป็นแบบที่มีปุ่มกดเดินและปุ่มกดหยุดแยกกันปุ่มกดเดินต้องเป็นชนิดสีเขียวหรือดำ ส่วนปุ่มกดหยุดต้องเป็นชนิดสีแดง

ข้อ 24 เครื่องจักรที่ใช้คนงานหลายคนปฏิบัติงานร่วมกันต้องมีเครื่องบังคับมิให้เครื่องจักรนั้นปฏิบัติงานได้ในขณะที่คนงานอยู่ในตำแหน่งอันอาจจะเป็นอันตราย

ข้อ 25 ถ้าเครื่องจักรขับด้วยเครื่องยนต์ไฟฟ้าหลายครั้ง นอกจากจะมีสวิตซ์ตัดตอนเฉพาะเครื่องยนต์ไฟฟ้าแต่ละเครื่องแล้วต้องมีสวิตซ์ตัดตอนหยุดเครื่องยนต์ไฟฟ้าทั้งหมดพร้อมกันด้วย

ข้อ 26 เครื่องจักรขนาดใหญ่ซึ่งสามารถจะเคลื่อนต่อไปได้อีกด้วยแรงเฉื่อยแม้จะได้หยุดส่งถ่ายกำลัง แล้วต้องมีห้ามล้อที่มีประสิทธิภาพพอที่จะหยุดเครื่องได้โดยเร็วในกรณีที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายได้ต้องมีห้ามล้อชนิดอัตโนมัติ

ข้อ 27 ไฟฟ้าแสงสว่างและไฟฟ้ากำลังที่ใช้ผลิตหรือช่วยในการผลิต ต้องใช้วงจรแยกจากกัน แต่ละวงจรต้องมีสวิชต์ตัดตอนชนิดที่สามารถตัดวงจรเมื่อกระแสไฟฟ้าไหลผ่านเกินกำลัง

ข้อ 28 ในห้องปฏิบัติงานหรือห้องเก็บสิ่งของที่อาจมีก๊าซ ควันฝุ่นไอหรือหมอกที่ติดไฟได้ง่าย ต้องเดินสายไฟฟ้าในท่อเครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตซ์ไฟฟ้า และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ ต้องเป็นแบบปิดชนิดป้องกันการระเบิด และห้ามใช้หลอดไฟฟ้าฟลูออเรสเซนท์แบบมีสตาร์ทเตอร์สวิตซ์ตัดตอนแบบใบมีดเต้าเสียบและอุปกรณ์ที่อาจทำให้เกิดประกายไฟได้

ข้อ 29 หลอดไฟฟ้าที่จะใช้เคลื่อนย้ายไปมา ต้องมีเครื่องป้องกันการกระทบแตก และต้องเป็นแบบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในกิจการนั้นๆโดยเฉพาะ

ข้อ 30 เครื่องยนต์ไฟฟ้า หรือเครื่องไฟฟ้าชนิดที่เคลื่อนย้ายไปมาได้ต้องใช้ปลั๊กและเต้าเสียบที่แข็งแรงและมีที่ต่อกับสายดินด้วย

ข้อ 31 เครื่องยนต์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่1/4 แรงม้าขึ้นไป ต้องมีเครื่องป้องกันกระแสเกินขนาดและการใช้เกินกำลัง

ข้อ 32 เครื่องยนต์ไฟฟ้าต้องต่อสายดินการต่อสายดินต้องใช้สายไฟฟ้าขนาดพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่า 2.5 ตารางมิลลิเมตรและไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของสายไฟฟ้าเข้าเครื่อง แต่ไม่จำเป็นต้องใหญ่กว่า 70 ตารางมิลลิเมตรต่อเข้ากับท่อน้ำชนิดโลหะที่ติดต่อลงถึงพื้นดินได้หรือต่อลงสู่ท่อหรือแงทองแดงซึ่งยาวไม่น้อยกว่า150 เซนติเมตรขนาดเส้นผ้าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1 เซนติเมตรฝังในดินที่ชื้นลึกไม่น้อยกว่า 150 เซนติเมตรหรือต่อลงสู่ตัวนำอื่นด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ข้อ 33 ต้องดูแลรักษาสายไฟสายดินเครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตซ์เต้าเสียบและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่หลุดหลวม แตกร้าว หรือผุกร่อน

ข้อ 34 แผงสวิตซ์หม้อแปลงแรงไฟแคพแปซิเตอร์ แบตเตอรี่ขนาด150 โวลท์ขึ้นไปที่มิได้ติดตั้งไว้ในห้องที่จัดไว้โดยเฉพาะต้องจัดทำรั้วกั้นโดยรอบมิให้บุคคลที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปได้

ข้อ 35 ห้ามมิให้ซ่อมสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าในขณะที่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่าน

ข้อ 36 สายไฟฟ้าเครื่องไฟฟ้าและอุปกรณ์ต้องได้รับการตรวจรับรองเห็นชอบจากผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือนายช่างของการไฟฟ้านครหลวงหรือนายช่างของ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือจากวิศวกรที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบทุก ๆระยะ1 ปีโดยมีเอกสารรับรองเป็นหลักฐานทุกปี

ข้อ 37 ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณงานที่อาจจะเป็นอันตรายสวมหมวกป้องกันอันตรายตามความเหมาะสม

ข้อ 38 ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณงานที่อาจจะเป็นอันตรายต่อตาหรือใบหน้าสวมแว่นตา (safetyglasses หรือgogle) หรือกระบังหน้า (face shield) ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

ข้อ 39 ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณงานที่มีเสียงดังเกินกว่า 80 เดซิเบลหรือเสียงดังอันอาจจะเป็นอันตรายต่อแก้วหูอุดหูด้วยที่อุดหู (ear plug) ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ 40 ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณที่อาจจะเป็นอันตรายต่อใบหูและรูหูสวมเครื่องป้องกันหู (earguard) ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ 41ต้องจัดให้คนงานที่ใช้มือในการปฏิบัติงานอันอาจสัมผัสกับส่วนที่แหลมหรือคมของวัตถุสวมถุงมือที่มีความเหนียวทนต่อวัตถุที่แหลมคม

ข้อ 42 ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุที่ร้อนสวมเครื่องป้องกันอันตราย เช่น ถุงมือ รองเท้า ซึ่งทำด้วยวัตถุที่มีคุณสมบัติเป็นฉนวนความร้อน ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 43 ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุเคมีกรดด่าง อันอาจจะเป็นอันตรายต่อผิวหนังสวมเครื่องป้องกันอันตรายเช่นถุงมือรองเท้าหุ้มน่อง ผ้ากันเปื้อนที่ทำด้วยยางหรือพลาสติก หรือวัตถุที่มีคุณสมบัติทนทานต่อการกัดกร่อนของสารเคมีนั้นๆตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 44 ต้องให้คนงานที่ปฏิบัติงานอันอาจจะเป็นอันตรายต่อขา หรือเท้า สวมเครื่องป้องกันอันตราย ที่ขาหรือเท้าตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ 45 ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า สวมรองเท้าที่มีคุณสมบัติเป็นฉนวนไฟฟ้า

ข้อ 46 ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานอยู่บนที่สูงซึ่งต้องมีการปีนป่ายใช้สายรัดหรือเข็มขัดกันตก

ข้อ 47 ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานอันอาจจะเป็นอันตรายต่อระบบการหายในสวมเครื่องป้องกันอันตราย (respiratoryprotection) หรือเครื่องช่วยในการหายใจที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานนั้นๆ

ข้อ 48 ต้องทำความสะอาดและรักษาเครื่องป้องกันอันตรายสำหรับคนงานให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

หมวด 13

การเก็บและการใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุระเบิด และวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสง หรือเสียง ซึ่งเป็นอันตรายในการปฏิบัติงานกับวิธีการป้องกันและเครื่องป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คนงาน

(ยกเลิกให้ใช้ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่24 แทน)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 39 (13) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกประเภทหรือชนิด มีหน้าที่กระทำการเก็บและใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด และวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจทำ าให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสง หรือเสียง ซึ่งเป็นอันตรายในการปฏิบัติงานกับวิธีการป้องกันและเครื่องป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คนงาน ดังต่อไปนี้ให้ยกเลิกความในหมวดที่ 13 แห่ง ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2514) ลงวันที่ 11สิงหาคม 2514 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 49 ต้องแยกอาคารที่มีการผลิตหรือใช้วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ ให้เป็นเอกเทศ โดยต้องอยู่ห่าง จากที่พักอาศัยหรือเตาไฟ หรือที่เก็บสินค้าต่าง ๆ และอาคารอื่น และต้องดูแลรักษาอาคารดังกล่าวให้อยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน

ข้อ 50 ต้องแยกเก็บวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจทำ าให้เกิดฝุ่นละออง ให้เป็นระเบียบแยกจากกัน และเป็นสัดส่วน โดยจะต้องปิดกุญแจห้องเก็บทุกครั้งหลังจากที่ไม่มีการปฏิบัติงานในห้องนี้แล้ว

ข้อ 51 ต้องจัดให้มีระบบป้องกันและกำ าจัดอากาศเสียในห้องเก็บและห้องปฏิบัติงานอันเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจทำ าให้เกิดฝุ่นละอองอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะป้องกันมิให้อากาศที่ระบายออกจากห้องมีค่าความเข้มข้นเกินกว่ามาตรฐานความปลอดภัยจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินของผู้อื่นหรือเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญกับต้องดูแลรักษาให้ห้องต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสมแก่งานนั้นๆ

ข้อ 52 ต้องไม่ให้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด วัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือวัตถุที่ระเหยเป็นไอได้ง่าย อยู่ใกล้เตาไฟ หม้อน้ำ ท่อไอน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง บริเวณที่อาจมีการเกิดประกายไฟหรือในที่ซึ่งมีอุณหภูมิสูง

ข้อ 53 ต้องจัดทำ าป้ายที่มีสัญลักษณ์และเครื่องหมายและข้อความคำ าเตือน ต่อไปนี้

(1) สัญลักษณ์และเครื่องหมายแสดงสิ่งต้องห้ามสำ าหรับอาณาบริเวณเฉพาะส่วนตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 1

(2) สัญลักษณ์และเครื่องหมายสำ าหรับอาณาบริเวณที่ต้องใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 2

(3) สัญลักษณ์และเครื่องหมายเตือนภัยของอาณาบริเวณเฉพาะส่วนตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 3

(4) สัญลักษณ์และเครื่องหมายฉุกเฉิน ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 4 ทั้งนี้ โดยติดป้าย สัญลักษณ์และเครื่องหมายในข้อ 1 ถึงข้อ 4 ในขนาดที่เหมาะสมไว้ให้เห็นเด่นชัดหน้าทางเข้าออกของ

อาณาบริเวณที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์และเครื่องหมาย และต้องควบคุมดูแลคนงานหรือผู้ที่จะเข้าไปในอาณาบริเวณดังกล่าว ปฏิบัติตามคำเตือนนั้นอย่างเคร่งครัด

ข้อ 54 ต้องดูแลรักษามิให้มีการรั่วไหลของวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ออกมาจากเครื่องจักรหรืออุปกรณ์อื่นใดที่ใช้ในการผลิต บรรจุ แปรสภาพ แยก หรือผสมปรุงแต่ง

ข้อ 55 ต้องทำความสะอาดเครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เกี่ยวข้องกับวัตถุที่อาจเป็นอันตรายชนิดใดชนิดหนึ่ง ก่อนใช้งานกับวัตถุอย่างอื่นทุกครั้งเพื่อป้องกันมิให้เกิดปฏิกิริยาเคมีของสารต่างชนิดกัน

ข้อ 56 ต้องดูแลรักษาท่อและส่วนประกอบของท่อส่งวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่มีการแตก ร้าว รั่ว ซึม ชำรุด หรือเกิดการไหลย้อนกลับ ท่อส่งต่างชนิดกัน ต้องทาสี หรือทำเครื่องหมายแสดงความแตกต่างไว้อย่างชัดเจน ในกรณีท่อส่งวัตถุที่อุณหภูมิสูงกว่า80 องศเซลเซียส ต้องมีฉนวนกันความร้อนหุ้ม และต้องติดตั้งในลักษณะที่จะไม่ทำให้เกิดการชำรุดเสียหายโดยจะต้องไม่ตั้งอยู่ใกล้เตาไฟ หม้อน้ำ ท่อไอน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง เครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้า หรือส่วนของเครื่องจักร ที่มีประกายไฟฟ้าหรือบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงกว่าปกติ

ข้อ 57 ต้องดูแลรักษาลิ้นเปิดปิด (Valve) ต่าง ๆ มิให้มีการรั่วซึมและต้องมีเครื่องหมายแสดงทิศทางการเปิดหรือปิดของลิ้นไว้ด้วย การเปิดและปิดล้วนต้องปฏิบัติไปตามลำดับ ต้องมีกลไกควบคุมเพื่อมิให้เกิดอันตรายขึ้นได้

ข้อ 58 ภาชนะบรรจุวัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุติดไฟได้เอง วัตถุมีพิษ วัตถุกัดกร่อน วัตถุระคายเคืองหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่ละชนิดต้องแยกเก็บเป็นสัดส่วน และต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ต้องจัดทำสัญลักษณ์และเครื่องหมายปิด หรือพิมพ์ไว้ที่ภาชนะบรรจุทุกชิ้น โดยให้ตราตามคุณสมบัติที่เป็นจริงของวัตถุนั้น ๆ ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 5

(2) ต้องจัดทำสัญลักษณ์และเครื่องหมายปิด หรือพิมพ์ไว้ที่ภาชนะบรรจุที่ใช้ในการขนถ่ายวัตถุดังกล่าวออกนอกบริเวณโรงงานตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ 6ทั้งนี้โดยติดป้ายสัญลักษณ์และเครื่องหมายในข้อ 1 ถึงข้อ 2 ในขนาดที่เหมาะสมให้เห็นอย่างชัดเจน

ข้อ 59 ภาชนะบรรจุหรืออุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ต้องเป็นแบบที่แข็งแรง ทนทานปลอดภัยในการใช้งาน และต้องเป็นแบบที่เหมาะสม หยิบยกหรือขนย้ายได้ด้วยความปลอดภัย หลังจากใช้งานแล้วทุกครั้งภาชนะบรรจุที่ไม่ต้องการใช้ ให้ทำลายเสีย ห้ามนำไปบรรจุวัตถุสิ่งของอื่น ๆ

ข้อ 60 ภาชนะที่บรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี หรือวัตถุที่ระเหยเป็นไอได้ง่ายต้องปิดฝาอย่างสนิทมิดชิด

ข้อ 61 ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด และวัตถุเคมีชนิดที่เป็นของเหลวที่มีขนาดของภาชนะบรรจุตั้งแต่ 25,000 ลิตรขึ้นไป ต้องสร้างเขื่อนหรือกำแพงคอนกรีตโดยรอบให้มีขนาดที่สามารถจะกักเก็บประมาณของวัตถุดังกล่าวได้ทั้งหมด เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดและวัตถุเคมีนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีเมื่อเกิดเหตุวิบัติแก่ภาชนะดังกล่าวและ

ต้องจัดให้มีวัตถุหรือเคมีภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการระงับหรือลดความรุนแรงของการแพร่กระจายได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ ในกรณีที่ภาชนะบรรจุนั้นตั้งอยู่ในที่โล่งแจ้ง ต้องมีสายล่อฟ้าให้เป็นไปตามหลักวิชาการและภาชนะบรรจุที่อาจเกิดประจุไฟฟ้าสถิตย์ได้ในตัวต้องต่อสายดิน

ข้อ 62 ภาชนะที่บรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ หรือถังปฏิกิริยา ภายใต้ความดันต้องสร้างให้ได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์อำนวยความปลอดภัยต่าง ๆ เช่น ลิ้นนิรภัย (Safety Valve) จานนิรภัย (Bursting Disc)ปลั๊กหลอมละลาย (Fusible Plug) ฯลฯ ครบถ้วนสามารถใช้งานได้อย่างปลอดภัยภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ อำนวยความปลอดภัยดังกล่าวที่ผ่านการใช้งานตามระยะเวลาที่มาตรฐานกำหนด ต้องจัดให้มีการตรวจทดสอบสภาพความปลอดภัยโดยวิศวกรเครื่องกล ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และให้ส่งรายงานการตรวจทดสอบตามหลักวิชาการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อ 63 การทำลายหรือปฏิบัติกับภาชนะบรรจุรวมทั้งเศษเหลือของวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัตถุชนิดนั้น ๆ ห้ามมิให้มีการทำลานวัตถุอันตรายเหล่านั้นในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินของผู้อื่นหรืออนามัยของบุคคล

ข้อ 64 ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสงหรือเสียง ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ สวมเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ และต้องดูแลรักษาเครื่องป้องกันอันตรายดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา

ข้อ 65 ต้องจัดให้มีการอบรม แนะนำชี้แจงคนงานให้เข้าใจถึงเหตุอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้นได้ของงานต่าง ๆ ที่ตนปฏิบัติอยู่ ตลอดจนอธิบายให้รู้ถึงวิธีระมัดระวังป้องกันอันตรายและการใช้มาตรการการแก้ไขอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้ทันทีด้วย

ข้อ 66 ต้องไม่ยอมให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่โดยตรง หรือผู้ซึ่งไม่เข้าใจดีถึงเหตุอันตรายของการปฏิบัติงานทำงานที่มีอันตรายโดยลำพัง

ข้อ 67 ในกรณีที่คนงานต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ต่อผิวหนังหรือร่างกาย ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน (Safety shower) ที่ล้างตาฉุกเฉิน (Eye Bath)ตามความจำเป็นและเหมาะสม สำหรับทำความสะอาดร่างกายขั้นต้นเมื่อสัมผัสกับวัตถุดังกล่าวนั้น

ข้อ 68 ต้องให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน กับต้องให้มีการตรวจสุขภาพของคนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายดังกล่าว อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และให้จัดทำบันทึกไว้

ข้อ 70 ต้องไม่ให้มีการพักอาศัยอยู่ภายในอาคารที่มีการเก็บ ผลิต หรือใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟวัตถุระเบิด หรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายอื่น

ข้อ 71 ในการซ่อมเครื่องจักรต่าง ๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานอาจได้รับอันตรายจากวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟวัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรา ต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญในการปฏิบัติงานนั้น ๆ โดยเฉพาะและต้องสวมเครื่องป้องกันอันตรายตามความจำเป็นและเหมาะสม ในการซ่อมต้องหยุดเครื่องจักรส่วนอื่นที่อาจจะก่อ ให้เกิดอันตรายได้ และให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานออกจากบริเวณนั้น

ข้อ 72 ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานต้องหยุดงานส่วนนั้น ๆ ทันที คนงานซึ่งไม่มีหน้าที่ซ่อมแซมแก้ไขต้องออกจากบริเวณนั้นโดยด่วน และจัดให้มีการแก้ไขหรือระงับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสวมเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเหมาะสม

ข้อ 73 โรงงานที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุเคมีที่อาจเป็นอันตรายต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติ วิธีใช้ วิธีป้องกันอุบัติภัย วิธีเก็บรักษา ข้อควรปฏิบัติและรายละเอียดอื่น ๆ ของวัตถุดังกล่าว ตามแบบและวิธีการของกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำ หนดให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมทุกงวด 4 เดือน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ข้อ 74 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟหรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการระงับเหตุอันตรายหรือระงับอัคคีภัยโดยให้จัดทำป้ายเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ตามมาตรฐานสากลแสดงให้ทราบถึงระดับความไวไฟ ระดับอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของวัตถุเหล่านั้น ขณะลุกติดไฟหรือระดับความรุนแรงต่อปฏิกิริยาหรือรายละเอียดอื่น ๆ เช่น วัตถุดังกล่าวนั้นสามารถใช้น้ำดับไฟได้หรือไม่ ให้แผ่นป้ายมีขนาดใหญ่พอสมควร ติดหรือแขวนไว้ด้านหน้าบริเวณที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุอันตรายดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2530

ประมวล สภาวสุ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมวด 14
การประกอบกิจการโรงงานมิให้เกิดเหตุรำคาญ

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน(14) แห่งมาตรา 39

ข้อ 75 ต้องทำการกำจัดกลิ่นเสี่ยง ความสั่นสะเทือนฝุ่นละออง เขม่า เถ้าถ่านที่เกิดขึ้นจากโรงงานมิให้เป็นที่เดือดร้อนหรือเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ 76 ต้องดูแลรักษาระบบเก็บเสียง ท่อไอเสีย หม้อพักของเครื่องต้นกำลังให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลา

ข้อ 77 โรงงานที่มีการใช้เตาหรือเครื่องจักรอื่นใดซึ่งทำให้เขม่าควันออกสู่บรรยากาศ ต้องปล่อยออกทางปล่องที่มีความสูงตามความจำเป็นและเหมาะสมความดำของเขม่าควันที่ปากปล่องต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของความดำมาตรฐานริงเกลมานน์ เว้นแต่ในช่วงระยะเวลาสั้นในขณะที่เริ่มติดเตาหรือติดเครื่องเขี่ยขี้เถ้าเป่าเขม่าหรือเกิดข้อขัดข้องขึ้นในระบบขจัดเขม่าควัน

ประกาศณวันที่ 11 สิงหาคม 2514

พลโทพ. ปุณณกันต์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(88 ร.จ. ฉบับที่86 (ฉบับพิเศษ แปนกราชกิจจาฯ) ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2514

พระราชบัญญัติโรงงาน

พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2535
เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงานจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัติเรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512

(2) พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518

(3) พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่โรงงานของทางราชการที่ดำเนินการโดยทางราชการเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ แต่ในการประกอบกิจการนี้ไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ "โรงงาน" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามสำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุงแปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ตั้งโรงงาน" หมายความว่า การก่อสร้างอาคารเพื่อติดตั้งเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงาน หรือนำเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงานมาติดตั้งในอาคารสถานที่หรือยานพาหนะที่จะประกอบกิจการ

"ประกอบกิจการโรงงาน" หมายความว่า การทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ตามลักษณะกิจการของโรงงานแต่ไม่รวมถึงการทดสอบเดินเครื่องจักร

"เครื่องจักร" หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับใช้ก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปรสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ไฟลวีล ปุลเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน

"คนงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ

"ผู้อนุญาต" หมายความว่า ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายตามความเหมาะสม

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมนี้ กฎกระทรวงและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้เมื่อได้ประกาศใน

หมวด 1
การประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้โรงงานตามประเภทชนิดหรือขนาดใดเป็นโรงงานจำพวกที่ 1 โรงงานจำพวกที่ 2 หรือโรงงานจำพวกที่ 3 แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการควบคุมดูแล การป้องกันเหตุเดือดร้อนลำคาญ การป้องกันความเสียหาย และการป้องกันอันตรายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่ จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

(1) โรงงานจำพวกที่ 1 ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ทันทีตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการโรงงาน

(2) โรงงานจำพวกที่ 2 ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน

(3) โรงงานจำพวกที่ 3 ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่การตั้งโรงงานจะต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 32 (1) ให้โรงงานที่กำหนดในประกาศดังกล่าวเป็นโรงงานจำพวกที่ 3 ด้วย

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใดจำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา 7 ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งของโรงงาน สภาพแวดล้อมของโรงงานลักษณะอาคารของโรงงานหรือลักษณะภายในของโรงงาน

(2) กำหนดลักษณะ ประเภทหรือชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน

(3) กำหนดให้มีคนงานซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของโรงงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดประจำโรงงาน

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กรรมวิธีการผลิตและการจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใด เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนที่อาจเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน

(5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน

(6) กำหนดการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

(7) กำหนดข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

(8) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ยกเว้นโรงงานประเภท ชนิด หรือขนาดใดจากการต้องปฏิบัติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และกฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิคหรือเป็นเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา 9 ในกรณีที่จะต้องมีการตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักรเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อาจมีการกำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 10 ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 1 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ

มาตรา 11ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดใครจะเริ่มประกอบกิจการโรงงานให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

แบบและรายละเอียดที่ต้องแจ้งและแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งแก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งประกอบกิจการโรงงานได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้งในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบในภายหลังว่าการแจ้งตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว การเลิกประกอบกิจการ การโอน การให้เช่าหรือการให้เช่าซื้อโรงงานจำพวกที่ 2 ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว

มาตรา 12 ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงงานก่อนได้รับอนุญาต

การยื่นคำขอรับใบอนุญาตและขั้นตอนการพิจารณาและระยะเวลาในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตร้องขอหนังสือรับรองก่อนออกใบอนุญาตถ้าการพิจารณาเบื้องต้นเพียงพอที่จะอนุมัติในหลักการได้ให้ผู้อนุญาตออกหนังสือรับรองให้โดยสงวนส่วนที่พิจารณาไม่แล้วเสร็จได้ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการออกใบอนุญาตให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวและประกาศของรัฐมนตรี ที่ออกตามมาตรา 32 ถ้ากรณีใดยังมิได้มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ของบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานหรือเป็นกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตาม มาตรา 32 ในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานจะต้อง ปฏิบัติเป็นพิเศษไว้ในใบอนุญาตก็ได้

มาตรา 13 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 ถ้าประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการโรงงานในส่วนหนึ่งส่วนใด ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มประกอบกิจการโรงงาน ถ้าจะมีการทดลองเดินเครื่องจักรก่อนการเริ่มประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตต้อง

แจ้งวัน เวลา และระยะเวลาการทดลองเดินเครื่องจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบไม่น้อย กว่าสิบห้าวันด้วย หลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อาจใช้เพื่อการทดลองเดินเครื่องจักร ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง มาตรา 14 ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ห้านับแต่ปีที่เริ่มประกอบกิจการ เว้นแต่มีการย้ายโรงงานตามมาตรา 27 หรือมีการเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุในวันที่ออกใบอนุญาตใหม่ หรือวันที่เลิกประกอบกิจการโรงงานถ้ามีเหตุอันสมควรเพื่อยุติการประกอบกิจการในอนาคตอันใกล้ ผู้อนุญาตโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะออกใบอนุญาตให้มีอายุสั้นกว่าที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ ใบอนุญาตที่ออกในกรณีนี้จะขอต่ออายุอีกไม่ได้

มาตรา 15 การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่ อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงงานและเครื่องจักรมีลักษณะถูกต้องตามมาตรา 8 ประกาศ ของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 32 และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดเมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบ กิจการโรงงานต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาต สิ้นอายุแล้วให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบกิจการโรงงานใน ระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบ อนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้น กำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

มาตรา 16 คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 17 โรงงานใดที่ผู้ประกอบกิจการได้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าใช้ขนาดของเครื่องจักรต่ำกว่าห้าแรงม้าหรือจำนวนคนงานต่ำกว่าเจ็ดคนให้ถือว่าโรงงานนั้นยังเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา 18 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตการขอขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงานตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยายโรงงาน ให้นำมาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลมการขยายโรงงานได้แก่

(1) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรทำให้มีกำลังรวมเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินกว่าหนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าเกินกว่าหนึ่งร้อยแรงม้า

(2) การเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารโรงงานทำให้ฐานรากเดิมของ ใบอนุญาตในส่วนที่ขยายให้มีอายุเท่ากับใบอนุญาตตามมาตรา 14

มาตรา 19 เมื่อผู้รับใบอนุญาตเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการ ผลิตเครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องต้นกำลัง หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่นแต่ไม่ถึงขั้นขยายโรงงาน หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานออกไป หรือก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แก่ กิจการของโรงงานนั้นโดยตรงทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ในกรณีเนื้อที่ของอาคารโรงงานมีไม่เกินสองร้อยตารางเมตรหรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยตารางเมตรขึ้นไป ในกรณีเนื้อที่ของโรงงานมีเกินกว่าสองร้อยตารางเมตร ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เพิ่มจำนวนเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงาน หรือก่อสร้าง อาคารโรงงานนั้นเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงาน หรือการก่อสร้างอาคาร โรงงานเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 20 เงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา 12 วรรคห้า หากผู้อนุญาตเห็นสมควรยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเงื่อนไขให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในการประกอบกิจการโรงงาน ก็ให้มีหนังสือสั่งการให้ปฏิบัติได้ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดต้องการยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติในการประกอบ กิจการโรงงานให้ยื่นคำขอ และชี้แจงเหตุผลต่อผู้อนุญาตให้ผู้อนุญาตพิจารณาและมีหนังสือสั่งการโดยมิชักช้า หากผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับความเห็นของผู้อนุญาตให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสั่งการคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 21 ในกรณีผู้รับใบอนุญาตโอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงานหรือขายโรงงาน ให้ถือว่าผู้นั้นได้เลิกประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันที่โอนการประกอบกิจการโรงงานให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงานหรือขายโรงงานให้ผู้รับโอนการประกอบกิจการโรงงาน ผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อโรงงาน หรือผู้ซื้อโรงงานนั้นขอรับใบอนุญาตภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ถือว่ามีการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ในระหว่าง ที่รอรับใบอนุญาต โดยให้ถือเสมือนว่าผู้ยื่นคำขอนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอรับโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตายให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอต่อผู้อนุญาต เพื่อรับโอนใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาต ขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่ ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้าประกอบกิจการโรงงานเป็นผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในสองวรรคก่อนมา ใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอรับโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตาม ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 23 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงงาน ของตน

มาตรา 24 เมื่อมีการเปลี่ยนชื่อโรงงานหรือชื่อผู้รับใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็น หนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยน

มาตรา 25 ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา 26 ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายเครื่องจักรบางส่วนที่ติดตั้งในโรงงานไปยัง สถานที่อื่น เพื่อประกอบกิจการโรงงานเป็นการชั่วคราว ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้อนุญาตพร้อมทั้ง แผนผัง และรายละเอียดอื่นแสดงเหตุผลประกอบการพิจารณาด้วย ถ้าผู้อนุญาตเห็นสมควร ก็ให้สั่งอนุญาตให้ย้ายเครื่องจักรไปประกอบกิจการตามคำขอได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำสั่ง ในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับวิธีการ เพื่อความปลอดภัยให้ปฏิบัติด้วยก็ได้ ถ้าผู้รับใบอนุญาตมีความจำเป็นจะต้องประกอบกิจการนั้นเกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสอง ก็ให้ขอขยายระยะเวลาต่อผู้อนุญาตก่อนระยะเวลานั้นสิ้นสุดลง ถ้าผู้อนุญาตเห็นสมควรก็ให้สั่งอนุญาตขยายระยะเวลาต่อไปได้ไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา 27 ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายโรงงานไปยังที่อื่น ให้ดำเนินการเสมือนการตั้งโรงงานใหม่

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการโรงงาน ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโรงงานจำพวกที่ 3 เป็นโรงงานจำพวกที่ 1 หรือ โรงงานจำพวกที่ 2 แล้วแต่กรณี ให้แจ้งการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง และเมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้สำหรับการประกอบ กิจการโรงงานจำพวกดังกล่าว

มาตรา 29 ในกรณีที่มีกฎกระทรวงตามมาตรา 7 หรือประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 32

(1) ทำให้โรงงานจำพวกที่ 1 หรือโรงงานจำพวกที่ 2 เปลี่ยนเป็นโรงงานจำพวกที่ 3 ถ้าผู้ประกอบกิจการโรงงานยื่นคำขอใบอนุญาตตามมาตรา 12 ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นมีผลบังคับ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้โดยมีฐานะเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต และให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า

มาตรา 30 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมได้ การประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 หรือโรงงานจำพวกที่ 3 ภายในเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง หรือเขตนิคมอุตสาหกรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนิคม อุตสาหกรรม ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามมาตรา 11 หรือได้รับอนุญาต ตามมาตรา 12 แล้วแต่กรณี แต่การประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 32

(1) และบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมการประกอบ กิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือเสมือนเป็นผู้แจ้งหรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี เมื่อได้กำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้น ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแล้ว รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้บริเวณโดย กิจการโรงงานโดยเด็ดขาดหรือจะอนุญาตให้ประกอบกิจการได้เฉพาะโรงงานบางประเภท ชนิดหรือ ขนาดใดก็ได้

มาตรา 31 เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถ้าการประกอบกิจการโรงงานใดมีกรณีที่เกี่ยวข้องอันจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้นๆ อาจกำหนดวิธีการในการ ดำเนินการเพื่อพิจารณาอนุญาตร่วมกันได้ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้กระทำโดยมีการยื่นคำขอร่วมกันหรือจะให้มีผล เป็นการยกเว้นแบบเอกสารที่ต้องใช้รายการ และข้อมูลที่ต้องแสดง สถานที่ต้องยื่นคำขอหรือเอกสาร และขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตที่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน หรืออาจก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การ พิจารณาอนุญาตร่วมกันโดยไม่จำเป็นเสียก็ได้ และในกรณีที่สมควรจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการ ใดให้ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมแทนก็ได้ แต่การอนุญาตจะต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในการพิจารณาอนุญาตร่วมกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบ ผู้มีอำนาจพิจารณาส่วนหนึ่งส่วนใดในการอนุญาตหรือผู้มีอำนาจอนุญาตอาจมอบอำนาจของตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ตามความเหมาะสม การกำหนดและการมอบอำนาจตามวรรคสองและวรรคสาม เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้มีผลใช้บังคับได้

หมวด 2

การกำกับและดูแลโรงงาน

มาตรา 32 เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศหรือของสาธารณชน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) กำหนดจำนวนและขนาดของโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิดที่จะให้ตั้งหรือ ขยาย หรือที่จะไม่ให้ตั้งหรือขยายในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(2) กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วนของวัตถุดิบ แหล่งกำเนิดของวัตถุดิบ และหรือปัจจัยหรือชนิดของพลังงานที่จะนำมาใช้หรือผลิตในโรงงาน

(3) กำหนดชนิดหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในโรงงานที่จะให้ตั้งหรือ ขยาย

(4) กำหนดให้นำผลผลิตของโรงงานที่จะให้ตั้งหรือขยายไปใช้ในอุตสาหกรรม บางประเภทหรือให้ส่งผลผลิตออกนอกอาณาจักรทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา 33 ถ้าโรงงานจำพวกที่ 2 หรือโรงงานจำพวกที่ 3 หยุดดำเนินงานติดต่อกันเกิน กว่าหนึ่งปี ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 แล้วแต่กรณีต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันพ้นกำหนดหนึ่งปี ถ้าบุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการและถ้าเป็นโรงงานจำพวกที่ 3 จะต้องได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนแล้วจึงประกอบกิจการโรงงานได้ ในการให้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 ต่อไปนั้น ให้นำมาตรา 15 วรรคสอง และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 34 ในกรณีมีอุบัติเหตุในโรงงานเนื่องจากโรงงานหรือเครื่องจักรของโรงงานไม่ว่าจะ เป็นกรณีของโรงงานจำพวกใด ถ้าอุบัติเหตุนั้น

(1) เป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตาย เจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ ซึ่งภายหลังเจ็ดสิบ สองชั่วโมงแล้วยังไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมได้ ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามวันนับแต่วันตาย หรือวันครบกำหนดเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วแต่กรณี

(2) เป็นเหตุให้โรงงานต้องหยุดดำเนินงานเกินกว่าเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสิบวันนับแต่วันเกิดอุบัติเหตุ เมื่อเกิดอุบัติเหตุในโรงงานใด

ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจโรงงานและ เครื่องจักรและพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 37 หรือมาตรา 39 แล้วแต่กรณี

มาตรา 35 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในโรงงานหรืออาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเหตุควรสงสัยว่า จะประกอบกิจการโรงงานในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ ดังกล่าว เพื่อตรวจสภาพโรงงาน อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะ สภาพเครื่องจักร หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(2) นำตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่สงสัยเกี่ยวกับคุณภาพในปริมาณพอสมควร เพื่อตรวจสอบคุณภาพพร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(3) ตรวจ ค้น กัก ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าการประกอบกิจการของโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตราย แก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน หรือมีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(4) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 36 เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นว่านั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ 4 มีอำนาจจับกุมผู้นั้นเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย

มาตรา 37 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการประกอบกิจการโรงงานมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ ในกรณีที่เห็นสมควร เมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจผูกมัดประทับตราเครื่องจักร เพื่อมิให้เครื่องจักรทำงานได้ในระหว่างการ ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 38 การส่งคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือโรงงานของบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลา ทำการของบุคคลนั้น หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งแล้วแต่บุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปเป็นพยานเพื่อวางคำสั่งไว้ ณ ที่นั้น แต่ถ้าไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่

ทำการของบุคคลนั้นจะส่งให้กับบุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ ที่นั้นก็ได้ และถ้าไม่พบบุคคลใดหรือพบแต่ไม่มีบุคคลใด ยอมรับไว้แทน ให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือโรงงานนั้นต่อหน้าพนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุ ไว้ในคำสั่งได้รับคำสั่งนั้นแล้ว แต่ถ้าเป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือโดยการปิดคำสั่งให้ถือว่าได้รับคำสั่งนั้นเมื่อครบกำหนดห้าวันทำการนับแต่วันที่พนักงานไปรษณีย์ได้ส่งหรือวันที่ได้ปิดคำสั่งนั้นไว้แล้วแต่กรณี

มาตรา 39 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานใดจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 37 โดยไม่มีเหตุอันควรหรือในกรณีที่ปรากฏว่าการประกอบกิจการของโรงงานใดอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่หรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ประกอบกิจการโรงงานได้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ กำหนดแล้ว ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายสั่งให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ ถ้าผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงานหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง ภายในเวลาที่ กำหนด ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งปิดโรงงานได้ และในกรณีที่ เป็นโรงงานจำพวกที่ 3 ให้คำสั่งปิดโรงงานดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตด้วย

มาตรา 40 คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือคำสั่งปิดโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าน ณ โรงงานนั้นอย่างน้อยสามแห่ง ทั้งนี้ให้มีข้อความแจ้งให้ทราบด้วยว่าห้ามมิให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงงาน คนงาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนทำงานในโรงงานเพื่อให้โรงงานประกอบ กิจการต่อไปได้อีกภายหลังมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือคำสั่งปิดโรงงาน

มาตรา 41 คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 37 หรือคำสั่งของปลัดกระทรวงหรือ ผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้หยุดประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา 39 วรรคหนึ่ง หรือคำสั่งปิดโรงงานตามมาตรา 39 วรรคสาม ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือคำสั่งให้ปิดโรงงาน เว้นแต่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 42 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 37 ถ้ามีเหตุที่ทางราชการสมควรเข้าไปดำเนินการแทน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งการให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดการแก้ไข เพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดการนั้น

ตามจำนวนที่จ่ายจริงรวมกับเบี้ยปรับในอัตราร้อยละสามสิบต่อปีของเงินจำนวนดังกล่าว ถ้าทางราชการได้เข้าไปจัดการแก้ไขปัญหามลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานให้ขอรับเงินช่วยเหลือจากกองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการได้ และเมื่อได้รับเงินตามวรรคหนึ่งจากผู้ประกอบกิจการโรงงานแล้วให้ชดใช้เงินช่วยเหลือที่ได้รับมาคืนแก่กองทุนสิ่งแวดล้อมดังกล่าวต่อไป

มาตรา 43 ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 และโรงงานจำพวกที่ 3 ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบกิจการ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการประกอบกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำมาตรา 39 มาตรา 40 และมาตรา 41 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 44 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 45 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (8) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา 46 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 (6) หรือ (7) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 47 ผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบตามมาตรา 9 อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 48 ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 โดยไม่ได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามมาตรา 11 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 49 ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 2 ผู้ใดแจ้งการประกอบกิจการไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 11 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 วรรคห้า หรือมาตรา 33 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 50 ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 วรรคหนึ่ง หรือตั้งโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับในกรณีที่โรงงานตามวรรคหนึ่ง เป็นโรงงานประเภทหรือชนิดที่กำหนดจำนวนหรือขนาดที่จะให้ตั้งหรือไม่ให้ตั้งในท้องที่ใดตามประกาศที่ออกตามมาตรา 32 (1) ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 51 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา 19 มาตรา 28 หรือมาตรา 33 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 52 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขยายโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขยายโรงงานตามมาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่โรงงานตามวรรคหนึ่งเป็นโรงงานประเภทหรือชนิดที่กำหนดจำนวนหรือขนาดที่จะให้ขยายไม่ให้ขยายในท้องที่ใดตามประกาศที่ออกตามมาตรา 32 (1) ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือ ปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 53 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 24 หรือ มาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 54 ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 34 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 55 ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานในระหว่างที่ได้มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือภายหลังที่มีคำสั่งให้ปิดโรงงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละห้าพันบาทจนกว่าจะหยุดประกอบกิจการ สถาปนิกหรือวิศวกรผู้ใดยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานเฉพาะส่วนที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ หรือยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานที่มีคำสั่งปิดโรงงานแล้วเพื่อให้โรงงานประกอบกิจการต่อไปต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง ผู้ที่ทำงานในโรงงานหรือคนงานผู้ใดยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานเฉพาะส่วนที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ หรือยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานที่มีคำสั่งปิดโรงงานแล้วให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้ร่วมกระทำ หรือสนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี แต่ศาลจะลงโทษน้อยเพียงใดก็ได้ โดยคำนึงถึงฐานะ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความจงใจฝ่าฝืนกฎหมาย และความมีส่วนสำคัญในการกระทำ

มาตรา 56 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 35 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 57 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 37 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 58 ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เครื่องจักรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ผูกมัดประทับตราไว้ตามมาตรา 37 วรรคสองกลับทำงานได้อีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่บุคคลซึ่งปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้เข้าจัดทำเพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งตามมาตรา 42 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 60 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้คำสั่งหยุดประกอบกิจการโรงงานหรือคำสั่งปิดโรงงาน ชำรุดหรือเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 61 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าสถาปนิก หรือวิศวกรที่ทำงานในโรงงาน และมีหน้าที่รับผิดชอบในการงานส่วนที่มีกรณีการกระทำความผิดนั้นเกิดขึ้น มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการกระทำความผิดกับผู้ประกอบกิจการโรงงาน และต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการโรงงาน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วยกับการกระทำความผิดนั้น นอกจากต้องรับโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ปลัดกระทรวงแจ้งชื่อและการกระทำของบุคคล เช่นว่านั้นให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมตามควรแก่กรณีต่อไป

มาตรา 62 ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง ถ้าได้กระทำความผิดในบทบัญญัติเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษแล้วนั้นซ้ำอีก ให้ศาลพิจารณาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอย่างน้อยอีกหนึ่งในสามของอัตราโทษจำคุก หรือเพิ่มโทษอีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้น

มาตรา 63 ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำอันเป็นความผิดนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา 64 ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับโรงงานที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่ถูกกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 65 ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีแต่ละคณะให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านกฎหมายจำนวนสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา 50 วรรคสอง หรือมาตรา 52 วรรคสอง ให้คณะกรรมการ

เปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก และเมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบ วันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสี่และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 66 คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ และการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาต หรือการปฏิบัติของผู้ขออนุญาตตามที่ได้รับอนุญาต แล้วแต่กรณีให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตหรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาต หรือการอนุญาตดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาต หรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 67 บอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วย โรงงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าใบอนุญาตตั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานดังกล่าว มีหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 68 บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) คำขอ	ฉบับละ	100	บาท
(2) ใบอนุญาตหรือใบอนุญาตขยายโรงงาน	ฉบับละ	100,000	บาท
(3) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	1,000	บาท
(4) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามอัตราใน (2)			
(5) ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงาน	ปีละ	30,000	บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงขนาดและกิจการของโรงงานที่เกี่ยวข้องก็ได้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยสำหรับลูกจ้างไว้ดังต่อไปนี้

ความทั่วไป

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับให้ก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลง สภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม แก๊ส ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึง เครื่องอุปกรณ์ไฟล์วีลปุลเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน และรวมถึงเครื่องมือกลด้วย

“หม้อไอน้ำ” หมายความว่า ภาชนะซึ่งสร้างขึ้นเพื่อผลิตไอน้ำ ซึ่งมีความดันสูงกว่าความดันของบรรยากาศปกติ

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่าผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล นั้น และหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเอง หรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจร หรือเป็นไปตามฤดูกาล

หมวด 1
การใช้เครื่องจักรทั่วไป

ข้อ 2 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรสวมใส่หมวก ถุงมือ แว่นตา หน้ากาก เครื่องป้องกันเสียง รองเท้าพื้นยางหุ้มส้น หรือเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอื่น ๆ ตามสภาพและลักษณะของงาน และให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติงานของสถานประกอบการตลอดเวลาที่ลูกจ้างปฏิบัติงานนั้น

ข้อ 3 ให้นายจ้างดูแลลูกจ้างสวมใส่เครื่องนุ่งห่มให้เรียบร้อย รัดกุม ไม่ขาดรุ่งริ่ง ในกรณีที่ทำงานเกี่ยวกับการ ใช้ไฟฟ้า จะต้องให้ลูกจ้างสวมเครื่องนุ่งห่มที่ไม่เปียกน้ำ

ข้อ 4 ให้นายจ้างดูแลมิให้ลูกจ้างซึ่งมีผมยาวเกินสมควร และมิได้รวบหรือทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย หรือสวมใส่เครื่องประดับอื่นที่อาจเกี่ยวโยงกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ เข้าทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

ข้อ 5 ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร ดังต่อไปนี้

(1) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ต้องมีสายดินเพื่อป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วตามมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยทางไฟฟ้าของสำนักงานพลังงานแห่งชาติทุกเครื่อง

(2) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ต้องมีสายไฟฟ้าเข้าเครื่องจักรโดยฝังดินหรือเดินลงมาจากที่สูง ทั้งนี้ให้ใช้ ท่อร้อยสายไฟฟ้าให้เรียบร้อย เว้นแต่ใช้สายไฟฟ้าชนิดที่มีฉนวนหุ้มเป็นพิเศษ

(3) เครื่องจักรสำหรับปั๊มวัตถุซึ่งใช้น้ำหนักเหวี่ยง ให้ติดตั้งตัวน้ำหนักเหวี่ยงไว้สูงกว่าศีรษะ ผู้ปฏิบัติงานพอสมควร เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายแก่ผู้ปฏิบัติงาน หรือให้จัดทำเครื่องป้องกันอย่างหนึ่งอย่างใดให้มีความปลอดภัยต่อลูกจ้าง และจะต้องไม่มีสายไฟฟ้าอยู่ในรัศมีของน้ำหนักเหวี่ยง

(4) เครื่องจักรสำหรับปั๊มวัตถุโดยใช้เท้าเหยียบ ต้องมีที่พักเท้าและมีที่ครอบป้องกันมิให้เหยียบโดยไม่ตั้งใจ

(5) เครื่องจักรสำหรับปั๊มวัตถุโดยใช้มือป้อน ต้องมีเครื่องป้องกันมือให้พ้นจากแม่ปั๊มหรือจัดหาเครื่องป้อนวัตถุแทนมือ

(6) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าปั๊มหรือตัดวัตถุที่ใช้มือป้อน ต้องมีสวิตช์สองแห่งห่างกันเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน ต้องเปิดสวิตช์พร้อมกันทั้งสองมือ

(7) เครื่องจักรชนิดอัตโนมัติ ต้องมีสีเครื่องหมายปิด เปิด ที่สวิตช์อัตโนมัติตามหลักสากล และมีเครื่องป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดกระทบสวิตช์ เป็นเหตุให้เครื่องจักรทำงานโดยมิได้ตั้งใจ

(8) เครื่องจักรที่มีการถ่ายทอดพลังงานโดยใช้เพลา สายพาน ปุลเล ไฟล์วีล ต้องมีตะแกรงเหล็กเหนียว ครอบส่วนที่หมุนได้และส่วนส่งถ่ายกำลังให้มิดชิด ถ้าส่วนที่หมุนได้หรือส่วนส่งถ่ายกำลังสูงกว่าสองเมตร ต้องมีตะแกรง หรือรั้วเหล็กเหนียวสูงไม่ต่ำกว่าสองเมตรกั้นล้อมให้มิดชิดสำหรับสายพาน

แขวนลอยที่มีความเร็วไม่น้อยกว่าห้าร้อยสี่สิบเมตรต่อนาที หรือสายพานที่มีช่วงยาวเกินกว่าสามเมตร หรือสายพานที่กว้างกว่ายี่สิบเซนติเมตรหรือสายพานโซ่ ต้องมีที่ครอบรองรับซึ่งเปิดซ่อมแซมได้

(9) ใบเลื่อยวงเดือนที่ใช้กับเครื่องจั กรซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู ้ปฏิบัติงานได้ ต้องมีที่ครอบใบเลื่อยส่วนที่สูงเกินกว่าพื้นโต๊ะหรือแท่น

(10) เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องลับ ฝน หรือแต่งผิวโลหะ ต้องมีเครื่องปิดบังประกายไฟหรือเศษวัตถุในขณะใช้งาน

ข้อ 6 ก่อนการติดตั้งหรือซ่อมเครื่องจักร หรือเครื่องป้องกันอันตรายของเครื่องจักร ให้นายจ้างทำป้ายปิดประกาศไว้ ณ บริเวณติดตั้งหรือซ่อมแซม และให้แขวนป้ายห้ามเปิดสวิตช์ไว้ที่สวิตช์ด้วย

ข้อ 7 ให้นายจ้างดูแลให้ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือกล (Mechanical Equipment) ดังต่อไปนี้

(1) ทุกวันก่อนนำเครื่องมือกลออกใช้ ต้องตรวจดูให้แน่ใจว่าเครื่องมือกลนั้นอยู่ในสภาพใช้การได้ดีและปลอดภัย

(2) เครื่องมือกลที่ใช้ขับเคลื่อนต้องมีสภาพที่ผู้ใช้งานสามารถมองเห็นข้างหลังได้ เว้นแต่จะมีสัญญาณเสียงเตือน หรือมีผู้บอกสัญญาณเมื่อถอยหลัง

(3) ไม่นำรถยก รถปั้นจั่น หรือเครื่องมือสำหรับยกอื่น ๆ ไปใช้ปฏิบัติงานใกล้สายหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีกระแสไฟฟ้าใกล้กว่าระยะห่างที่ปลอดภัย ตามที่กำ าหนดไว้ในหมวดไฟฟ้า เว้นแต่

ก. จะมีแผงฉนวนกั้นระหว่างส่วนที่มีกระแสไฟฟ้ากับเครื่องมือกลนั้น

ข. เครื่องมือกลนั้นได้ต่อสายดินไว้เรียบร้อยแล้ว

ค. มีฉนวนหุ้มอย่างดี หรือ

ง. ใช้มาตรการความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือกลนั้นเช่นเดียวกับว่ามีกระแสไฟฟ้าอยู่

ข้อ 8 ห้ามมิให้นายจ้างใช้หรือยอมให้ลูกจ้างใช้เครื่องมือกลทำงานเกินกว่าพิกัดที่ผู้ผลิตกำหนดไว้สำหรับเครื่องมือกลนั้น

ข้อ 9 ให้นายจ้างจัดให้มีทางเดินเข้า ออก จากที่สำหรับปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องจักร มีความกว้างไม่น้อยกว่า แปดสิบเซนติเมตร

ข้อ 10 ให้นายจ้างจัดทำ รั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ ที่ตั้งของเครื่องจักร หรือเขตที่เครื่องจักรทำงานที่อาจเป็นอันตราย ให้ชัดเจนทุกแห่ง

หมวด 2
ความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ

ยกเลิก โดยข้อ 2 แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2535

หมวด 3
การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ 19 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานเชื่อมแก๊สและงานเชื่อมไฟฟ้า สวมแว่นตา ลดแสงหรือ กระบังหน้าลดแสง ถุงมือหนัง รองเท้าพื้นยางหุ้นส้นและแผ่นปิดหน้าอกกันประกายไฟตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 20 ให้นายจ้างจัดให้ลู กจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานลับหรือฝนโลหะด้วยหินเจียระไน สวมแว่นตาหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 21 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำ างานเกี่ยวกับงานกลึงโลหะ กลึงไม้ งานไสโลหะ งานไสไม้ งานตัดโลหะ สวมแว่นตาหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า รองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำ างาน

ข้อ 22 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานปั้มโลหะ สวมแว่นตาชนิดใส ถุงมือผ้าและรองเท้าพื้นยาง หุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 23 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานชุบโลหะ สวมถุงมือยางและรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 24 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานพ่นสี สวมถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 25 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำ างานเกี่ยวกับงานยก ขนย้าย ติดตั้ง สวมรองเท้าหัวโลหะ ถุงมือหนัง และหมวกแข็ง ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ 26 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำ างานเกี่ยวกับงานควบคุมเครื่องยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องมือกล สวมหมวกแข็ง รองเทาพื้นยางหุ้มส้น ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำ างาน

ข้อ 27 งานใดที่มีลักษณะไม่เหมาะสมแก่การที่จะให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลในการทำงานตามที่ ระบุไว้ ในหมวดนี้ นายจ้างอาจผ่ อนผันให้ลูกจ้างระงับการใช้อุปกรณ์ นั้นเฉพาะการปฏิบัติงานในลักษณะเช่นว่านั้นเป็นการชั่วคราวได้

หมวด 4
กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ 28 อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กล่าวในหมวด 4 จะต้องมีคุณสมบัติได้มาตรฐานขั้นต่ำ ดังต่อไปนี้

(1) หมวกแข็ง จะต้องมีน้ำหนักไม่เกินสี่ร้อยยี่สิบสี่กรัม ต้องทำด้วยวัตถุที่ไม่ใช้โลหะ และต้องมีความต้านทาน สามารถทนแรงกระแทกได้ไม่น้อยกว่าสามร้อยแปดสิบห้ากิโลกรัม ภายในหมวกจะต้องมี

รองหมวกทำด้วยหนัง พลาสติก ผ้า หรือวัตถุอื่นที่คล้ายกัน และอยู่ห่างผนังหมวกไม่น้อยกว่าหนึ่งเซนติเมตร ซึ่งสามารถปรับระยะได้ตามขนาดศีรษะของผู้ใช้ เพื่อป้องกันศีรษะกระทบกับผนังหมวก

(2) ที่สวมรัดผมหรือตาข่ายคลุมผม ต้องทำด้วยพลาสติก ผ้า หรือวัตถุที่คล้ายกัน หรือใช้สวมหรือคลุมผม แล้วสั้นเสมอคอ

(3) แว่นตาหรือหน้ากากชนิดใส ต้องมีตัวแว่นหรือหน้ากากทำด้วยพลาสติกใส มองเห็นได้ชัด สามารถป้องกันแรงกระแทกได้ กรอบของแว่นตาต้องมีน้ำหนักเบา

(4) แว่นตาลดแสง ตัวแว่นต้องทำด้วยกระจกสีซึ่งสามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา กรอบของแว่นตาต้องมีน้ำหนักเบาและมีกระบังแสงซึ่งมีลักษณะอ่อน

(5) กระบังหน้า ตัวกระบังต้องทำด้วยกระจกสีซึ่งสามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับ ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา ตัวกรอบต้องมีน้ำหนักเบาและต้องไม่ติดไฟง่าย

(6) ปลั๊กลดเสียง (ear plugs) ต้องทำด้วยพลาสติก หรือยาง หรือวัตถุอื่น ใช้ใส่ช่องหูทั้งสองข้าง ต้องสามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า 15 เดซิเบล

(7) ครอบหูลดเสียง (ear muffs) ต้องทำด้วยพลาสติก หรือยาง หรือวัตถุอื่น ใช้ครอบหูทั้งสองข้าง ต้องสามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า 25 เดซิเบล

(8) ถุงมือหนัง ต้องมีความยาวหุ้มถึงข้อมือ มีลักษณะใช้สวมกับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว

(9) ถุงมือผ้า หรือวัตถุอื่นที่มีใยโลหะปน ต้องมีความยาวหุ้มถึงข้อมือ มีลักษณะใช้สวมกับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว

(10) รองเท้าหนังหัวโลหะ ปลายรองเท้าจะต้องมีโลหะแข็งหุ้ม สามารถทนแรงกดได้ไม่น้อยกว่าสี่ร้อยสี่สิบหก กิโลกรัม

ข้อ 29 ประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 กรกฎาคม พุทธศักราช 2519

ชูสง่า ฤทธิประศาสน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม

อาศัยอำ นาจตามความในข้อ 2 (7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 กระทรวงมหาดไทยจึงกำ หนดสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยสำหรับลูกจ้างไว้ ดังต่อไปนี้

ความทั่วไป

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“สภาพความร้อน” ความหมายว่า อุณหภูมิที่เป็นอยู่รอบตัวลูกจ้างในขณะทำ งานปกติ

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำ งานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำ งานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล นั้น และหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำ งานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำ าและลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่ปืนการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นงานจร หรือเป็นไปตามฤดูกาล

หมวด 1
ความร้อน

ข้อ 2 ภายในสถานที่ประกอบการที่มีลูกจ้างทำ งานอยู่ จะมีสภาพความร้อนที่ทำ าให้อุณหภูมิของร่างกายของลูกจ้างสูงเกินกว่า 38 องศาเซลเซียส มิได้

ข้อ 3 ในกรณีที่ภายในสถานที่ประกอบการมีสภาพความร้อนที่ทำให้อุณหภูมิของร่างกายของลูกจ้างสูงกว่า 38 องศาเซลเซียส ให้นายจ้างดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงเพื่อลดสภาพความร้อนนั้น หากแก้ไข หรือปรับปรุงไม่ได้ นายจ้างจะต้องจัดให้ลูกจ้างมีเครื่องป้องกันความร้อนมิให้อุณหภูมิของร่างกายลูกจ้างสูงกว่า 38 องศาเซลเซียส

ข้อ 4 ในกรณีที่อุณหภูมิของร่างกายลูกจ้างสูงกว่า 38 องศาเซลเซียส นายจ้างจะต้องให้ลูกจ้างหยุดพักชั่วคราวจนกว่าอุณหูมิของร่างกายลูกจ้างจะอยู่ในสภาพปกติ

ข้อ 5 ในที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดความร้อนที่มีสภาพความร้อนสูงถึงขนาดเป็นอันตรายแก่สุขภาพอนามัยของบุคคล ให้นายจ้างปิดประกาศเตือนให้ทราบ

ข้อ 6 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานใกล้แหล่งกำเนิดความร้อนที่ทำให้อุณหภูมิในบริเวณนั้นสูง กว่า 45 องศาเซลเซียส สวมชุดแต่งกาย รองเท้า และถุงมือสำหรับป้องกันความร้อน ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหมวด 4 ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

หมวด 2
แสงสว่าง

ข้อ 7 ภายในสถานที่ประกอบการที่ให้ลูกจ้างทำงาน ดังต่อไปนี้

(1) งานที่ไม่ต้องการความละเอียด เช่น การขนย้าย การบรรจุ การบด การเกลี่ยวัตถุชนิดหยาบ เป็นต้น ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์

(2) งานที่ต้องการความละเอียดเล็กน้อย เช่น การผลิตหรือการประกอบชิ้นงานอย่างหยาบ ๆ การสีข้าว การสางฝ้าย หรือการปฏิบัติงานขั้นแรกในกระบวนการอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์

ข้อ 8 ณ ที่ที่ให้ลูกจ้างคนใดคนหนึ่งทำ างาน ดังต่อไปนี้

(1) งานที่ต้องการความละเอียดปานกลาง เช่น การเย็บผ้า การเย็บหนัง การประกอบภาชนะ เป็นต้น ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์

(2) งานที่ต้องการความละเอียดสูงกว่าที่กล่าวใน (1) แต่ไม่ถึง (3) เช่น การกลึงหรือแต่งโลหะ การซ่อมแซมเครื่องจักร การตรวจตราและทดสอบผลิตภัณฑ์ การตกแต่งหนังสัตว์และผ้าฝ้าย การทอผ้า เป็นต้น ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 300 ลักซ์

(3) งานที่ต้องการความละเอียดมากเป็นพิเศษ และต้องใช้เวลาทำงานนาน เช่น การประกอบเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีขนาดเล็ก นาฬิกา การเจียระไนเพชร พลอย การเย็บผ้าที่มีสีมืดทึบ เป็นต้นต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 1,000 ลักซ์

ข้อ 9 ถนนและทางเดินภายนอกอาคารในบริเวณสถานที่ประกอบการ ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 20 ลักซ์

ข้อ 10 ในโกดังหรือห้องเก็บวัสดุ ทางเดิน เฉลียง และบันไดในบริเวณสถานที่ประกอบการต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์

ข้อ 11 ให้นายจ้างป้องกันมิให้มีแสงตรงหรือแสงสะท้อนของดวงอาทิตย์ หรือเครื่องกำ าเนิดแสงที่มีแสงจ้าส่องเข้าตาลูกจ้างในขณะทำงานในกรณีที่ไม่อาจป้องกันได้ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานในลักษณะเช่นว่านั้น สวมใส่แว่นตา หรือกระบังหน้าลดแสง ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหมวด4 ตลอดเวลาที่ทำงาน

ข้อ 12 ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานในถ้ำ อุโมงค์ หรือในที่ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ สวมหมวกแข็งที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหมวด 4 ตลอดเวลาที่ทำงาน

หมวด 3
เสียง

ข้อ 13 ภายในสถานที่ประกอบการที่ให้ลูกจ้างคนใดคนหนึ่งทำงาน ดังต่อไปนี้

(1) ไม่เกินวันละเจ็ดชั่วโมง ต้องมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับติดต่อกันไม่เกินเก้าสิบเอ็ดเดซิเบล(เอ)

(2) เกินวันละเจ็ดชั่วโมง แต่ไม่เกินแปดชั่วโมง จะต้องมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับติดต่อกันไม่เกินเก้าสิบเดซิเบล (เอ)

(3) เกินวันละแปดชั่วโมง จะต้องมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับติดต่อกันไม่เกินแปดสิบเดซิเบล(เอ)

ข้อ 14 นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำ างานในที่ที่มีระดับเสียงเกินกว่าหนึ่งร้อยสี่สิบเดซิเบล (เอ) มิได้

ข้อ 15 ภายในสถานที่ประกอบการที่มีระดับเสียงที่ ลูกจ้างได้ รับติดต่อกันเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 13 ให้นายจ้างแก้ไข หรือปรับปรุงสิ่งที่เป็นต้นกำเนิดของเสียงหรือทางผ่านของเสียงมิให้มีระดับเสียงดังเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 13

ข้อ 16 ในกรณีไม่อาจปรับปรุงหรือแก้ไขตามความในข้อ 15 ได้ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างสวมใส่ปลั๊กลดเสียง หรือครอบหูลดเสียง ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหมวด 4 ตลอดเวลาที่ทำงาน

หมวด 4
มาตรฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ 17 หมวกแข็งจะต้องมีน้ำหนักไม่เกินสี่ร้อยยี่สิบสี่กรัม ทำด้วยวัตถุที่ไม่ใช่โลหะ และมีความต้านทานสามารถทนแรงกระแทกได้ ไม่น้อยกว่าสามร้อยแปดสิบห้ากิโลกรัม ภายในหมวกจะต้องมีรองหมวกทำ ด้วยหนัง พลาสติก ผ้า หรือวัตถุอื่นที่คล้ายกัน อยู่ห่างผนังหมวกไม่น้อยกว่าหนึ่งเซนติเมตร ซึ่งสามารถปรับระยะได้ตามขนาดศีรษะของผู้ใช้ เพื่อป้องกันศีรษะกระทบกับผนังหมวกสำหรับหมวกแข็ งที่มี อุปกรณ์ส่องแสงสว่าง นอกจากจะต้องเป็นหมวกที่มีมาตรฐานตามวรรคแรกแล้ว จะต้องมีอุปกรณ์ที่ทำให้มีแสงสว่างที่มีความเข้มไม่น้อยกว่า 20 ลักซ์ ส่องไปข้างหน้าติดอยู่ที่หมวกด้วย

ข้อ 18 ปลั๊กลดเสียง (ear Plugs) ต้องทำด้วยพลาสติก หรือยาง หรือวัตถุอื่นใช้ใส่ช่องหูทั้งสองข้าง ต้องสามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า 15 เดซิเบล (เอ)

ข้อ 19 ครอบหูลดเสียง (ear Muffs) ต้องทำด้วยพลาสติก หรือยาง หรือวัตถุอื่น ใช้ครอบหูทั้งสองข้างต้องสามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่า 25 เดซิเบล (เอ)

ข้อ 20 แว่นตาลดแสง ตัวแว่นต้องทำด้วยกระจกสีซึ่งสามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา กรอบของแว่นตาต้องมีน้ำหนักเบาและมีกระบังแสงซึ่งมีลักษณะอ่อน

ข้อ 21 กระบังหน้าลดแสง ตัวกระบังต้องทำด้วยกระจกสี ซึ่งสามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา ตัวกรอบต้องมีน้ำหนักเบาและต้องไม่ติดไฟง่าย

ข้อ 22 ชุดแต่งกาย รองเท้า และถุงมือ สำหรับป้องกันความร้อนตามข้อ 6 ต้องทำด้วยวัตถุที่มีน้ำหนักเบา สามารถกันความร้อนจากแหล่งกำเนิดความร้อนได้

หมวด 5
เบ็ดเตล็ด

ข้อ 23 ข้อกำหนดเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยที่กำหนดไว้ในประกาศนี้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่จะต้องปฏิบัติเท่านั้น

ข้อ 24 งานใดที่มีลักษณะไม่เหมาะสมแก่การที่จะให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ดังที่ได้ระบุไว้ในประกาศนี้ นายจ้างอาจผ่อนผันให้ลูกจ้างระงับการใช้อุปกรณ์นั้นเฉพาะการปฏิบัติงานในลักษณะเช่นว่านั้นเป็นการชั่วคราวได้

ข้อ 25 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่า สภาพความร้อน แสงสว่างหรือเสียง ในบริเวณสถานที่ประกอบการมิได้เป็นไปตามที่กำ าหนดไว้ในประกาศนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ตักเตือนเป็น หนังสือให้นายจ้างปฏิบัติการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

ข้อ 26 ประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2519

คะนึง ฤาไชย
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นกฎหมายที่มี บทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้ โดยอาศั ยอำนาจตามบทบั ญญั ติ แห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“อุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ” (Wet Bulb Globe Temperature-WBGT) หมายความว่า

(๑) อุณหภูมิที่วัดเป็นองศาเซลเซียสซึ่งวัดนอกอาคารที่ไม่มี แสงแดดหรือในอาคาร มีระดับความร้อนเท่ากับ ๐.๗ เท่าของอุณหภูมิที่ อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติ บวก ๐.๓ เท่า ของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากโกลบเทอร์โมมิเตอร์ หรือ

(๒) อุณหภูมิที่วัดเป็นองศาเซลเซียสซึ่งวัดนอกอาคารที่มี แสงแดดมีระดั บความร้อน เท่ากั บ๐.๗ เท่าของอุณหภู มิที่อ่านค าจากเทอร์โมมิ เตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติ บวก ๐.๒ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากโกลบเทอร์โมมิเตอร์ และบวก ๐.๑ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่ าจากเทอร์โมมิ เตอร์กระเปาะแห้ง

“ระดับความร้อน” หมายความว่า อุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบในบริเวณที่ลู กจ้างทำงาน ตรวจวัดโดยค่าเฉลี่ยในช่วงเวลาสองชั่วโมงที่มีอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบสูงสุดของการทำงานปกติ

“สภาวะการทำงาน” หมายความว่ า สภาวะแวดล้ อมซึ่ งปรากฏอยู่ในบริเวณที่ ทำงานของลูกจ้างซึ่งรวมถึงสภาพต่ าง ๆ ในบริเวณที่ทำงาน เครื่องจักร อาคาร สถานที่ การระบายอากาศ ความร้อน แสงสว่าง เสียง ตลอดจนสภาพและลักษณะการทำงานของลูกจ้างด้วย

“งานเบา” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงน้อยหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายไม่เกิน ๒๐๐ กิโลแคลอรีต่อชั่ วโมง เช่น งานเขียนหนังสือ งานพิมพ์ดีด งานบันทึกข้อมูลงานเย็บจักร งานนั่งตรวจสอบผลิตภัณฑ์ งานประกอบชิ้นงานขนาดเล็ก งานบังคับเครื่องจักรด้วยเท้า การยืนคุมงาน หรืองานอื่นที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

“งานปานกลาง” หมายความว่า ลักษณะงานที่ ใช้แรงปานกลางหรือใช้กำลังงานที่ ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกิน ๒๐๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง ถึ ง ๓๕๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่นงานยกลาก ดัน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งของด้วยแรงปานกลาง งานตอกตะปู งานตะไบ งานขับรถบรรทุกงานขับรถแทรกเตอร์ หรืองานอื่นที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

“งานหนัก” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงมาก หรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกิน ๓๕๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่น งานที่ใช้พลั่วหรือเสียมขุดตัก งานเลื่อยไม้ งานเจาะไม้เนื้อแข็ง งานทุบโดยใช้ฆ้อนขนาดใหญ่ งานยกหรือเคลื่อนย้ ายของหนั กขึ้นที่สูงหรือที่ลาดชันหรืองานอื่นที่เทียบเคียงได้กับงานดังกล่าว

หมวด ๑
ความร้อน

ข้อ ๓ ให้นายจ้างควบคุมและรักษาระดับความร้ อนภายในสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างทำงานอยู่มิให้เกินมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานเบาต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ ๓๔ องศาเซลเซียส

(๒) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานปานกลางต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ ๓๒ องศาเซลเซียส

(๓) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานหนักต้องมีมาตรฐานระดับความร้ อนไม่ เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ ๓๐ องศาเซลเซียส

ข้อ ๔ ในกรณี ที่ภายในสถานประกอบกิจการมี ระดั บความร้อนเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้ อ ๓ ให้ นายจ้างดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ ไขสภาวะการทำงานทางด้านวิศวกรรมให้ระดับความร้อนไม่เกินมาตรฐาน หากได้ ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ ไขสภาวะการทำงานแล้ว ยังควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าวไม่ได้ให้นายจ้างปิดประกาศเตือนให้ลูกจ้างทราบว่าบริเวณนั้นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของลูกจ้างและนายจ้างต้งจั ดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

หมวด ๒
แสงสว่าง

ข้อ ๕ นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสงสว่าง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณพื้นที่ทั่วไปภายในสถานประกอบกิจการ เช่น ทางเดิน ห้องน้ำ ห้องพัก

(๒) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ใน ตารางที่ ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณพื้นที่ใช้ประโยชนในกระบวนการผลิตที่ลูกจ้างทำงาน

(๓) ไม่ ต่ำกว่ามาตรฐานที่ กำหนดไว้ ในตารางที่ ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำ หรับบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาอยู่กับที่ในการทำงาน

(๔) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานเทียบเคียงที่ กำหนดไว้ ในตารางที่ ๔ ท้ ายกฎกระทรวงนี้ สำ หรั บบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาอยู่กับที่ ในการทำงาน ในกรณีที่ความเข้มของแสงสว่าง ณ ที่ที่ให้ลูกจ้างทำงานมิได้กำหนดมาตรฐานไว้ในตารางที่ ๓

(๕) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ กำหนดไว้ในตารางที่ ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณรอบ ๆ สถานที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุด

ข้อ ๖ นายจ้างต้องใช้ หรือจัดให้มีฉาก แผ่นฟิล์มกรองแสง หรือมาตรการอื่นที่เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อป้องกันมิให้ แสงตรงหรือแสงสะท้อนจากแหล่งกำเนิดแสงหรือดวงอาทิ ตย์ ที่ มีแสงจ้าส่ อง เข้านัยน์ตาลูกจ้างโดยตรงในขณะทำงาน ในกรณี ที่ ไม่อาจป้องกันได้ ต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

ข้อ ๗ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องทำงานในสถานที่มืดทึบคับแคบ เช่น ในถ้ำ อุโมงค์ หรือในที่ที่มีลักษณะเช่นว่านั้น นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมหมวกนิรภัยที่มี อุปกรณ์ส่องแสงสว่าง หรือมีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างอื่นที่เหมาะแก่สภาพและลักษณะของงานตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

หมวด ๓
เสียง

ข้อ ๘ นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงานในแต่ละวัน(Time Weighted Average-TWA) มิให้เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดระดับเสียง และการคำนวณการได้รับเสียงให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในบริเวณสถานประกอบกิจการที่มีระดับเสียงกระทบหรือเสียงกระแทก (Impact or Impulse Noise) เกินหนึ่งร้อยสี่สิบเดซิเบลเอ หรือมีปริมาณเสียงสะสมของเสียงกระทบหรือเสียงกระแทกเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ ในตารางที่ ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้ นายจ้างต้ องให้ลูกจ้างหยุ ดทำงานจนกว่า

จะได้ปรับปรุงหรือแก้ไขระดับเสียงหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดระดับเสียงกระทบหรือเสียงกระแทก ให้เป็นไปตามที่ อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ภายในสถานประกอบกิจการที่สภาวะการทำงานมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเกิน มาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๘ หรือข้ อ ๙ ให้ นายจ้ างดำเนิ นการปรับปรุงหรือแก้ไขสิ่งที่ เป็นต้นกำเนิดของเสียงหรือทางผ่านของเสียงหรือการบริหารจัดการเพื่อให้มีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับอยู่ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด ในกรณียังดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตามวรรคหนึ่งไม่ได้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน เพื่อลดเสียงให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ หรือข้อ ๙

ข้อ ๑๑ ในบริเวณที่มีระดับเสี ยงเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๘ หรือข้อ ๙ นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลติดไว้ให้ลูกจ้างเห็นได้โดยชัดเจน

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่สภาวะการทำงานในสถานประกอบกิจการมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมงตั้งแต่แปดสิบห้าเดซิเบลเอขึ้นไป ให้นายจ้างจัดทำโครงการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๔
อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๑๓ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ชุดแต่งกาย รองเท้า และถุงมือ สำหรับป้องกันความร้อน ต้องทำด้วยวัสดุที่มีน้ำหนักเบา สามารถกันความร้อนจากแหล่งกำเนิดความร้อนเพื่อมิให้อุณหภูมิในร่างกายเกิน ๓๘ องศาเซลเซียส

(๒) หมวกนิ รภัย (Safety Hat) ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หมวกนิรภัยที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างจะต้องมีอุปกรณ์ที่ทำให้มีแสงสว่างส่องไปข้างหน้าที่มีความเข้มในระยะสามเมตรไม่น้อยกว่ายี่สิบลักซ์ติดอยู่ที่หมวกด้วย

(๓) แว่นตาลดแสง (Safety Glasses) ต้องทำด้วยวัสดุซึ่งสามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา กรอบแว่นตาต้องมีน้ำหนักเบาและมีกระบังแสงซึ่งมีลักษณะอ่อน

(๔) กระบังหน้าลดแสง (Face Shield) ต้องทำด้วยวัสดุสีที่สามารถลดความจ้าของแสงลงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสายตา กรอบกระบังหน้าต้องมีน้ำหนักเบาและไม่ติดไฟง่าย

(๕) ปลั๊กลดเสียง (Ear Plugs) ต้ องทำด้วยพลาสติก ยาง หรือวัสดุอื่นที่อ่อนนุ่มและไม่ระคายเคือง ใช้ใส่ช่องหูทั้งสองข้าง และสามารถลดเสียงได้ไม่น้อยกว่าสิบห้าเดซิเบลเอ

(๖) ครอบหูลดเสียง (Ear Muffs) ต้องทำด้วยพลาสติก ยาง หรือวัสดุอื่นที่อ่อนนุ่มและไม่ระคายเคือง ใช้ครอบหูทั้งสองข้าง และสามารถลดระดับเสียงลงได้ไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าเดซิเบลเอ

ข้อ ๑๔ นายจ้างต้องจัดให้มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับวิธีการเลือกและการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล โดยต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการฝึ กอบรมเกี่ยวกับวิธี การใช้และการบำรุงรั กษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลรวมทั้งระเบียบในการใช้ต้องจัดทำขึ้นอย่างมีระบบและสามารถให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้ตลอดเวลาทำการ

หมวด ๕
การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน

ข้อ ๑๕ นายจ้ างต้องจั ดให้มีการตรวจวัดและวิ เคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดั บความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงภายในสถานประกอบกิจการหลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินการตามวรรคหนึ่ ง ระยะเวลาและประเภทกิจการที่ ต้ องดำเนินการให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ นายจ้างต้องจัดทำรายงานการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานตามข้อ ๑๕ โดยให้เจ้า หน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพหรือให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยหรือเทียบเท่าตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็นผู้ รับรองรายงานและให้นายจ้างเก็บรายงาน ดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบกิจการเพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้ตลอดเวลาทำการพร้อมทั้งส่งรายงานคู่ฉบับต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทำการตรวจวัด

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์ จะขอขึ้นทะเบี ยนเป็นผู้ รับรองรายงานการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน ให้ยื่นคำขอพร้อมแนบสำเนาเอกสารหลักฐานต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับรองรายงานตามวรรคหนึ่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน หรือสถานที่อื่นที่อธิบดีประกาศกำหนดสำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ รับรองรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่ อธิบดี ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอที่ได้ยื่นตามข้อ ๑๗ แล้วให้ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับรองรายงานการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานในกรณีที่ผู้ ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับรองรายงานตามข้ อ ๑๖ แล้ว กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมี อำนาจเพิกถอนบุคคลนั้นออกจากทะเบียน

ข้อ ๑๙ การยื่นคำขอขึ้นทะเบียนตามข้อ ๑๗ ให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ค่าคำขอ ฉบับละ ๒๐ บาท

๒) ค่าขึ้นทะเบียน ปีละ ๓,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน ฉบับละ ๑๐ บาท

หมวด ๖

การตรวจสุขภาพและการรายงานผลการตรวจสุขภาพ

ข้อ ๒๐ ให้ นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานในสภาวะการทำงานที่อาจได้รับอันตรายจากความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๑ ให้ นายจ้างเก็บรายงานผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างตามข้ อ ๒๐ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดไว้อย่างน้อยห้าปีในสถานประกอบกิจการ พร้อมที่จะให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้

ข้อ ๒๒ ในกรณี ที่ทราบความผิดปกติของร่างกายหรือความเจ็บป่วยของลูกจ้าง เนื่องจากการทำงานในสภาวะการทำงานที่อาจได้รับอันตรายจากความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลในทันที และทำการตรวจสอบหรือหาสาเหตุของความผิดปกติหรือเจ็ บป่วยพร้อมทั้งส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือเจ็บป่วย การให้การรักษาพยาบาลและการป้องกันแก้ไขต่อ พนั กงานตรวจแรงงานตามแบบที่อธิบดี ประกาศกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบความผิดปกติหรือการเจ็บป่วยถ้าลูกจ้างผู้ใดมีหลั กฐานทางการแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือที่ราชการยอมรับแสดงว่าไม่อาจทำงานในหน้าที่เดิมได้ ให้นายจ้างเปลี่ยนงานให้แก่ลูกจ้างผู้ นั้นตามที่เห็นสมควรทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างเป็นสำคัญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

สมศักดิ์ เทพสุทิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ตารางที่ ๑
มาตรฐานค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณพื้นที่ทั่วไป

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
บริเวณพื้นที่ทั่วไป	**ทางเข้า**	
ของอาคาร	-ทางเข้าห้องโถง หรือห้องพักรอ	๒๐๐
	-บริเวณโต๊ะประชาสัมพันธ์ หรือโต๊ะติดต่อลูกค้า	๔๐๐
	-ประตูทางเข้าใหญ่ของสถานประกอบกิจการ	๕๐
	-ป้อมยาม	๑๐๐
	-จุดขนถ่ายสินค้า	๑๐๐
	พื้นที่สัญจร	
	-ทางเดินในพื้นที่สัญจรเบาบาง	๒๐
	-ทางเดินในพื้นที่สัญจรหนาแน่น	๕๐
	-บันได	๕๐
	ห้องฝึกอบรมและห้องบรรยาย	
	-พื้นที่ทั่วไป	๓๐๐
	อาคารสถานีขนส่ง(ท่าอากาศยาน ท่ารถ และสถานีรถไฟ)	
	-ห้องจองตั๋วหรือห้องขายตั๋ว	๔๐๐
	ห้องคอมพิวเตอร์	
	-บริเวณทั่วไป	๔๐๐
	ห้องประชุม	๓๐๐
	งานธุรการ	
	-ห้องถ่ายเอกสาร	๓๐๐
	-ห้องนิรภัย	๑๐๐
	โรงอาหาร	
	-พื้นที่ทั่วไป	๒๐๐
	-บริเวณโต๊ะเก็บเงิน	๓๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
บริเวณพื้นที่ทั่วไปของอาคาร	**โรงซักรีด**	
	-บริเวณห้องอบหรือห้องทำให้แห้ง	๑๐๐
	ห้องครัว	
	-พื้นที่ทั่วไป	๒๐๐
	-บริเวณที่ปรุงอาหารและที่ทำความสะอาด	๓๐๐
	ห้องพักพนักงาน	
	-ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าและบริเวณตู้เก็บของ	๑๐๐
	-ห้องพักผ่อน	๕๐
	ห้องปฐมพยาบาล	
	-ห้องพักฟื้น	๕๐
	-ห้องตรวจรักษา	๔๐๐
	ห้องสุขา	๑๐๐
	ห้องเก็บของ	
	-ห้องเก็บวัตถุดิบขนาดใหญ่	
	: เก็บรวบรวมไว้โดยไม่เคลื่อนย้าย	๕๐
	: เก็บรวบรวมไว้เพื่อการเคลื่อนย้าย	๑๐๐
	-ห้องเก็บวัตถุดิบขนาดปานกลางหรือละเอียดอ่อน	
	: เก็บรวบรวมไว้โดยไม่เคลื่อนย้าย	๑๐๐
	: เก็บรวบรวมไว้เพื่อการเคลื่อนย้าย	๒๐๐
อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	**โรงงานน้ำตาล**	
	-พื้นที่ทั่วไป	๒๐๐
	โรงน้ำแข็ง	
	-พื้นที่ทั่วไป	๒๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมอื่น ๆ		
	โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า	
	-พื้นที่ทั่วไป	๕๐
	อาคารหม้อน้ำ	
	-พื้นที่ทั่วไป	๕๐
	ห้องควบคุมและห้องสวิตช์	
	-พื้นที่ทั่วไป	๒๐๐
	ห้องปฏิบัติการทดลองและห้องทดสอบ	
	-พื้นที่ทั่วไป	๔๐๐
	โรงภาพยนตร์	
	-ห้องจองตั๋วหรือห้องขายตั๋ว	๔๐๐
	-ห้องฉายภาพยนตร์	๒๐๐

ตารางที่ ๒

มาตรฐานค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณการผลิต

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	**โรงงานทำขนมปัง**	
	-บริเวณกระบวนการผลิตทั่วไป	๒๐๐
	-บริเวณห้องผสมและห้องอบขนมปัง	๓๐๐
อุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งพิมพ์	**โรงงานผลิตกระดาษและกระดาษแข็ง**	
	-ห้องเครื่องจักร	๔๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	-ห้องรีดกระดาษ	๔๐๐
	-โรงเตรียมวัตถุดิบและบริเวณกระบวนการตัดตกแต่งการทำให้เรียบ	๔๐๐
	โรงพิมพ์	
	ห้องแท่นพิมพ์	
	-บริเวณกระบวนการผลิตทั่วไป	๔๐๐
	-บริเวณการตรวจสอบ	๖๐๐
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้	**งานไม้วัสดุแผ่นตกแต่งผิว**	
	-บริเวณกระบวนการผลิตทั่วไป	๒๐๐
อุตสาหกรรมเคมี	**โรงงานผลิตยาและสารเคมีบริสุทธิ์**	
	-บริเวณที่เก็บวัตถุดิบ	๓๐๐
	-บริเวณห้องทดสอบและห้องทดลอง	๔๐๐
	-บริเวณกระบวนการผลิตสารเคมีบริสุทธิ์	๓๐๐
	โรงงานผลิตสบู่	
	-บริเวณกระบวนการต้มหรือการตัดสบู่เป็นชิ้น	๒๐๐
อุตสาหกรรมพลาสติกและยาง	**โรงงานผลิตเครื่องหนัง**	
	-บริเวณกระบวนการต้ม	๒๐๐
	โรงงานผลิตยาง	
	-บริเวณที่เก็บสินค้าและที่เตรียมโครงสร้าง	๓๐๐
อุตสาหกรรมผลิตโลหะ	**โรงประกอบเครื่องบินและซ่อมเครื่องบิน**	
	-บริเวณคลังเก็บชิ้นส่วนเตรียมผลิต	๖๐๐
	-บริเวณกระบวนการซ่อมและบำรุงรักษา	๔๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมเหล็ก	**โรงงานผลิตหรือประกอบนาฬิกาและเครื่องประดับ**	
	-บริเวณกระบวนการผลิตทั่วไป	๖๐๐
	-บริเวณกระบวนการผลิตละเอียด	๘๐๐
	-บริเวณกระบวนการผลิตละเอียดมาก	๒,๔๐๐
	โรงงานผลิตเหล็ก(เหล็กเส้น เหล็กแผ่น และลวด)	
	-บริเวณบ่อชุบและเตาอบ	๑๐๐
	-บริเวณกระบวนการนำเหล็กเข้าอบ	๒๐๐
	-บริเวณกระบวนการรีดหนัก รีดหยาบ หรือการเฉือนหยาบ	๒๐๐
	-บริเวณการรีดเย็น รีดร้อน และดึงลวดด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ หรือการเฉือนละเอียด	๓๐๐
	-บริเวณกระบวนการผลิตทั่วไปในแผนกหลอมและรีด	๑๐๐
	-บริเวณกระบวนการทำแผ่นเหล็ก การเคลือบสังกะสีและดีบุก	๒๐๐
	-บริเวณห้องมอเตอร์	๖๐๐
	โรงงานผลิตเหล็กก่อสร้าง	
	-บริเวณกระบวนการผลิตทั่วไป	๒๐๐
อุตสาหกรรมเหมือง	**กระบวนการบนพื้นดิน**	
	-บริเวณกระบวนการเตรียมวัตถุดิบ	๒๐๐
	-บริเวณการทำงานของเครื่องจักร เครื่องเป่า หรือพัดลม	๒๐๐
	-บริเวณกระบวนการล้างแร่	๑๐๐
	-ห้องหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน(Rescue room)	๒๐๐
	-บริเวณกระบวนการซ่อม	๒๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	กระบวนการทำงานใต้พื้นดิน	
	-ทางเข้า-ออก	๒๐
	-ห้องเครื่องจักรใต้ดิน	๒๐
	-บริเวณสายพานลำเลียง	๒๐
	-บริเวณทางแยก	๒๐
	-สำนักงานใต้ดิน	๑๐๐
อุตสาหกรรมอโลหะ	**โรงโม่หิน**	
	-บริเวณอุโมงค์และสายพานลำเลียง ปล่องทางขึ้นลง รางเทหิน	๒๐๐
	-บริเวณห้องบดหิน	๒๐๐
	-บริเวณกระบวนการคัดแยก	๒๐๐
	โรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผาเซรามิก	
	-บริเวณกระบวนการบด การคัดแยก และห้องเผา	๒๐๐
	-บริเวณกระบวนการปั๊มขึ้นรูป การอัด การทำความสะอาดและการแต่ง	๓๐๐
	โรงหล่อโดยใช้แม่พิมพ์ทราย	
	-บริเวณกระบวนการเตรียมทราย และการทำความสะอาด	๒๐๐
	โรงงานแก้ว	
	-บริเวณห้องผสมและเตาเผา	๒๐๐
	โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า	
อุตสาหกรรมอื่น ๆ	-บริเวณที่ตั้งหม้อน้ำา กังหัน และเครื่องสูบน้ำ	๒๐๐
	-บริเวณพื้นที่รอบ ๆ หัวเผาและเครื่องเป่าเขม่า	๒๐๐
	-บริเวณกระบวนการอื่น ๆ	๒๐๐
	-บริเวณอาคารหม้อน้ำใช้มาตรฐานอาคารหม้อน้ำ	
	-บริเวณห้องควบคุมใช้มาตรฐานห้องควบคุมและห้องสวิตช์	

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	อาคารหม้อน้ำ	
	-บริเวณการขนถ่ายถ่านหิน	๕๐
	-บริเวณพื้นที่หน้าหม้อน้ำ	๒๐๐
	สถานีบริการน้ำมัน	
	-บริเวณหัวจ่ายน้ำมัน	๒๐๐
	-บริเวณบริการทั่วไป(บ่อตรวจช่วงล่าง ล้างรถ จารบี)	๒๐๐
	สถานีดับเพลิง	
	-ห้องอุปกรณ์ ห้องเครื่องมือ เครื่องใช้	๒๐๐
	ห้องควบคุมและห้องสวิตช์	
	-บริเวณแผงควบคุมและแผงสวิตช์	๔๐๐
	-บริเวณด้านหลังแผงควบคุมและแผงสวิตช์	๒๐๐
	ห้องบรรจุหีบห่อ	
	-บริเวณการบรรจุหีบห่อ ทำเครื่องหมายและจัดส่ง	๒๐๐
	-บริเวณโต๊ะตรวจนับ	๒๐๐

ตารางที่ ๓

มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง ณ ที่ที่ให้ลูกจ้างคนใดคนหนึ่งทำงาน

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	**โรงโม่แป้ง**	
	-การทำความสะอาด การโม่ หรือการบด	๒๐๐
	-การอบ	๓๐๐
	-การคัดเกรดแป้ง	๔๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	โรงงานน้ำตาล	
	-การคัดเกรดน้ำตาล	๖๐๐
	โรงงานขนมปัง	
	-งานผสมและตกแต่ง	๓๐๐
	-การตกแต่งและการเคลือบน้ำตาล	๔๐๐
	โรงงานอาหารกระป๋อง	
	-งานตรวจสอบอาหาร	๖๐๐
	-กระบวนการเตรียมอาหาร(การทำความสะอาด การต้ม ฯลฯ)	๔๐๐
	-กระบวนการต้มกลั่น	๒๐๐
	-กระบวนการติดฉลากด้วยความเร็วสูง	๔๐๐
	โรงงานทำเนื้อสัตว์	
	-การลอกหนัง	๒๐๐
	-การถอดกระดูก การทำความสะอาด การบดหรือการตัด	๔๐๐
	-การบรรจุหีบห่อและกระป๋อง	๔๐๐
	-การตรวจสอบ	๖๐๐
	โรงงานน้ำแข็ง	
	-งานเลื่อยน้ำแข็ง	๓๐๐
	โรงงานผลิตเครื่องดื่ม	
	-กระบวนการต้มและบรรจุ	๓๐๐
	โรงงานรีดนม	
	-การบรรจุขวด	๖๐๐
	โรงงานผลิตช็อคโกแลตหรือลูกกวาด	
	-การผผสม การกวนหรือการต้ม	๒๐๐
	-การปอกเปลือกการกรองร่อนหรือการสกัดแยกไขมันการบด การกลั่น การทำความสะอาดถั่ว การโม่บด หรือการทำครีม	๓๐๐
	-การตกแต่งด้วยมือ	๔๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมสิ่งทอสิ่งถัก	**โรงงานทอผ้าไหมและผ้าใยสังเคราะห์**	
	-การกรอด้าย การย้อม หรือการต่อเส้นด้าย	๔๐๐
	-การทอและการตกแต่งสำเร็จ	๘๐๐
	-การสืบด้ายเส้นยืน(เส้นด้ายตามยาวในเครื่องทอผ้า)	๔๐๐
	-การร้อยตะกร้อ	๘๐๐
	โรงงานทอผ้าปอกระเจา	
	-การทอ การปั่นเครื่องแจ็กการ์ด หรือการกรอ	๒๐๐
	-การรีดเส้นด้าย	๒๐๐
	โรงงานทอผ้าฝ้ายและผ้าลินิน	
	-การทอผ้าสีเข้ม ทอละเอียด	๘๐๐
	-การทอผ้าสีอ่อน ทอละเอียด	๔๐๐
	-การทอผ้าดิบ	๓๐๐
	-การสืบด้าย การแต่ง หรือการบรรจุ	๓๐๐
	-การลงด้ายคู่	๓๐๐
	-การกรอด้าย การย้อม การทำเกลียวเส้นใย การรีดปุย หรือการปั่น	๒๐๐
	-การอัดเบล การผสมเส้นใย หรือการสางเส้นใย	๒๐๐
	-การร้อยตะกร้อ	๘๐๐
	-การตรวจสอบด้วยมือ	๘๐๐
	-การตรวจสอบด้วยความเร็ว	๑,๒๐๐
	โรงงานย้อมผ้า	
	-การรับผ้า หรือการตรวจตำหนิผ้าดิบ	๘๐๐
	-กระบวนการชนิดเปียก	๒๐๐
	-กระบวนการชนิดแห้ง	๓๐๐
	-การจับคู่สี(การเทียบสี)	๑,๒๐๐
	-การตรวจสอบขั้นสุดท้าย	๑,๖๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า	
	-งานรีด หรืองานบำรุงรักษาผ้า	๔๐๐
	-งานคัดแยก ตัด หรือเย็บ ผลิตภัณฑ์สีอ่อน	๔๐๐
	-งานคัดแยก ตัด หรือเย็บ ผลิตภัณฑ์สีปานกลาง	๖๐๐
	-งานคัดแยก ตัด หรือเย็บ ผลิตภัณฑ์สีเข้ม	๘๐๐
	-การตรวจสอบ หรือการตัดเย็บด้วยมือ	๑,๒๐๐
	โรงงานผลิตถุงเท้า ชุดชั้นในและเสื้อผ้าไหมพรม	
	-เครื่องถักกลม	๔๐๐
	-เครื่องเย็บตะเข็บหรือเย็บริม	๖๐๐
	-การประกอบ	๖๐๐
	-การซ่อมแซมผลิตภัณฑ์สีอ่อน	๑,๖๐๐
	-การซ่อมแซมผลิตภัณฑ์สีเข้ม	๒,๔๐๐
	-การตรวจสอบและตกแต่งผลิตภัณฑ์สีอ่อนด้วยมือ	๑,๒๐๐
	-การตรวจสอบและตกแต่งผลิตภัณฑ์สีเข้มด้วยมือ	๑,๖๐๐
	โรงงานผลิตหมวก	
	-การถัก การทำความสะอาด การขึ้นรูป การวัดขนาด การทำปีกหมวก หรือการตกแต่งสำเร็จ	๒๐๐
	-การย้อมสี	๓๐๐
	-การเย็บผลิตภัณฑ์สีอ่อน-ปานกลาง	๖๐๐
	-การเย็บผลิตภัณฑ์สีเข้ม	๘๐๐
	-การตรวจสอบ	๑,๒๐๐
	โรงงานผลิตพรม	
	-การกรอด้าย หรือการเตรียมด้ายเส้นยืน	๓๐๐
	-การออกแบบ การตัดแบบกระดาษ การยึดแบบ การตัด หรือการเย็บริม	๔๐๐
	-การถัก การปะซ่อม และการตรวจสอบ	๖๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งพิมพ์	**โรงซักรีดและซักแห้ง**	
	-การซัก อบ	๒๐๐
	-งานรับ-ส่ง และทำความสะอาด	๓๐๐
	-งานรีดและพับ	๔๐๐
	-งานคัดแยก และตรวจสอบ	๔๐๐
	-งานปะซ่อม	๖๐๐
	โรงงานผลิตกระดาษและกระดาษแข็ง	
	-การตี หรือการบด	๒๐๐
	-การตรวจสอบและการคัดเลือก	๖๐๐
	โรงงานทำกล่องและถุงกระดาษ	
	-งานทำแผ่นลูกฟูก กล่องกระดาษ หรือภาชนะบรรจุและถุงกระดาษ กระบวนการเคลือบและทำเป็นแผ่น	๒๐๐
	-งานพิมพ์	๔๐๐
	โรงพิมพ์หนังสือ	
	-งานเคลือบ เจาะ หรือเย็บเล่ม	๓๐๐
	-การเย็บปกเข้าเล่ม หรืองานเครื่องจักรอื่นๆ	๔๐๐
	-การตกแต่ง การพิมพ์ภาพและประดับ	๖๐๐
	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ชนิดโรงหล่อ	
	-การทำแม่พิมพ์กระดาษสำหรับหล่อตัวพิมพ์ การแต่งตัวพิมพ์ หรือการหล่อด้วยเครื่องจักรหรือมือ	๓๐๐
	-คุมเครื่องพิมพ์ หรือการคัดเลือก	๖๐๐
	โรงพิมพ์	
	ห้องเรียงพิมพ์	
	-เครื่องเรียงพิมพ์อัตโนมัติ	๓๐๐
	-เรียงพิมพ์ด้วยมือ	๖๐๐
	-การแต่งและอัดตัวพิมพ์บนแท่นพิมพ์	๖๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	-การพิสูจน์อักษร	๖๐๐
	การทำแม่พิมพ์ชุบโลหะด้วยไฟฟ้า	
	-การจำลองตัวพิมพ์ทั้งหน้าที่มาจากตัวเรียง การชุบด้วยไฟฟ้า หรือการล้าง	๓๐๐
	-การตกแต่งสำเร็จ หรือการค้นหา	๖๐๐
	การกัดแม่พิมพ์ด้วยการถ่ายรูปและการทำแม่พิมพ์ด้วยโลหะ	
	-การกัด การแกะสลัก การทำแม่พิมพ์ด้วยโลหะ หรือการทำแม่พิมพ์โดยใช้กรดกัด	๔๐๐
	-การตกแต่งสำเร็จ หรือการค้นหา	๖๐๐
	-การตรวจสอบ	๘๐๐
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้	**งานแกะสลักและแกะแม่พิมพ์**	
	-การแกะสลักหิน และเครื่องจักร	๖๐๐
	-การแกะสลักด้วยมือ หรือการแกะแม่พิมพ์ละเอียด	๑,๒๐๐
	งานไม้ทั่วไป	
	-งานเลื่อย	๒๐๐
	-การวัดขนาด ออกแบบ หรือขัดกระดาษทรายหยาบ การติดกาว การใช้เครื่องจักรและโต๊ะทำงานปานกลาง	๓๐๐
	-การตกแต่ง การขัดกระดาษทรายละเอียด การใช้เครื่องจักร และโต๊ะทำงานละเอียด การดาดพื้นหน้าโต๊ะ เก้าอี้ และอื่นๆ	๔๐๐
	งานไม้วัสดุแผ่นตกแต่งผิว	
	-การตรวจสอบผลิตภัณฑ์	๔๐๐
	โรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ไม้	

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมเคมี	**งานเครื่องจักรและการประกอบไม้**	
	-งานเลื่อยและตัดไม้แบบหยาบ	๒๐๐
	-งานที่ใช้เครื่องจักร งานขัดกระดาษทราย และการประกอบงานฝีมือละเอียด	๔๐๐
	-งานคัดแยกและเตรียมไม้ลายบางๆ หรือพลาสติกสำหรับดาดพื้นหน้าโต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ	๘๐๐
	-การดาดพื้นหน้าโต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ	๔๐๐
	-การเข้ารูป และตรวจสอบขั้นสุดท้าย	๔๐๐
	การทำเบาะบุนวม	
	-ขั้นตอนการตรวจสอบวัตถุดิบ	๑,๒๐๐
	-การใส่วัตถุดิบและคลุม	๔๐๐
	-การทำปลอกสวมโต๊ะ หรือเก้าอี้	๖๐๐
	-การตัดและเย็บ	๖๐๐
	การทำฟูกและที่นอน	
	-การประกอบ	๔๐๐
	-การติดขอบ	๖๐๐
	งานที่เกี่ยวกับงานสี ใช้มาตรฐานงานทาสีและพ่นสีในอุตสาหกรรมเคมี	
	งานที่เกี่ยวกับงานไม้ ใช้มาตรฐานงานไม้ทั่วไป	
	โรงงานผลิตยาและสารเคมีบริสุทธิ์	
	การผลิตยา	
	-การบด กวนผสม ทำให้แห้ง การอัดเม็ด ฆ่าเชื้อ การเตรียมและเติมสารละลาย	๔๐๐
	-การติดฉลาก บรรจุและทำหีบห่อ การตรวจสอบและการผลิตสารเคมีบริสุทธิ์	๔๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	-การแต่งเคมีบริสุทธิ์ขั้นสุดท้าย	๔๐๐
	โรงงานผลิตสารเคมี	
	-กระบวนการต้ม ทำให้แห้ง การกรอง การทำให้ตกผลึก การฟอกสี และการสกัด	๒๐๐
	-เครื่องมือวัด เกจ วาล์ว ฯลฯ	๑๐๐
	งานทาสีและพ่นสี	
	-การจุ่ม การอบ และการพ่นสีรองพื้น	๒๐๐
	-การขัดถู การพ่นสี ทาสี และการตกแต่งงานปกติ	๔๐๐
	-การพ่นสี ทาสี และการตกแต่งงานละเอียด	๖๐๐
	-การพ่นสี ทาสี หรือการตกแต่งงานละเอียดมากเป็นพิเศษ เช่น ตัวถังรถยนต์ หีบเปียโน ฯลฯ	๘๐๐
	โรงงานผลิตสี	
	-เครื่องจักรอัตโนมัติทั่วไป	๒๐๐
	-การผสมสีกลุ่มพิเศษ	๖๐๐
	-การเปรียบเทียบสี	๘๐๐
	โรงงานผลิตสบู่	
	-การห่อ การบรรจุ และการประทับตรา	๓๐๐
	โรงงานยาสูบ	
	-การทำให้แห้ง และงานทั่วไป	๒๐๐
	-การทำเป็นชิ้น	๔๐๐
	-การคัดเลือกและการแบ่งเกรด	๖๐๐
อุตสาหกรรมพลาสติกและยาง	**โรงงานพลาสติก**	
	-กระบวนการรีด	๔๐๐
	-กระบวนการอัด ฉีด และการเป่าแม่พิมพ์	๓๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	การขึ้นโครงแผ่น	
	-การขึ้นรูป	๓๐๐
	-การตกแต่งทำให้เรียบและการขัดเงา	๔๐๐
	-การติดประสาน	๓๐๐
	-การเปรียบเทียบสี และการประกอบ	๘๐๐
	-การตรวจสอบ	๖๐๐
	งานที่เกี่ยวกับงานผลิตวัตถุดิบพลาสติก ใช้มาตรฐาน	
	โรงงานผลิตสารเคมีในอุตสาหกรรมเคมี	
	โรงงานผลิตเครื่องหนัง	
	-การทำความสะอาด หรือการฟอก	๒๐๐
	-การตัด หรือการขูด	๒๐๐
	-การตกแต่ง	๓๐๐
	-การอัดบดและม้วนหนังสีอ่อน	๓๐๐
	-การอัดบดและม้วนหนังสีเข้ม	๖๐๐
	-การติดการเย็บหนังสีอ่อน	๔๐๐
	-การติดการเย็บหนังสีเข้ม	๘๐๐
	-การคัดเกรดและการเปรียบเทียบสีหนังสีอ่อน	๖๐๐
	-การคัดเกรดและการเปรียบเทียบสีหนังสีเข้ม	๑,๒๐๐
	โรงงานผลิตยาง	
	-การทำยางรถยนต์และยางใน	๓๐๐
	-การตรวจสอบ และแก้ไข	๖๐๐
	โรงงานผลิตรองเท้า	
	-การคัดเลือกและการแบ่งเกรด	๑,๒๐๐
	-การเตรียมส่วนประกอบ	๘๐๐
	-การคัด การตัด หรือการเย็บชิ้นส่วนประกอบ	๑,๒๐๐
	-การเตรียมพื้น การใส่แบบไม้และทำพื้น หรือการตกแต่งสำเร็จ	๘๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมผลิตโลหะ		
	โรงประกอบเครื่องจักร	
	งานหยาบ	
	-การประกอบเครื่องจักรกลหนัก โครงและชิ้นส่วนขนาดใหญ่	๒๐๐
	งานปานกลาง	
	-งานประกอบชิ้นส่วนเครื่องจักรยนต์และงานตัวถังรถยนต์	๔๐๐
	งานละเอียด	
	-งานประกอบชิ้นส่วนเล็กๆ วิทยุ อุปกรณ์โทรศัพท์หรือส่วนประกอบเครื่องยนต์	๘๐๐
	งานละเอียดพิเศษ	
	-งานประกอบชิ้นส่วนขนาดเล็กมากๆ หรือการทำเครื่องมือวัด	๑,๖๐๐
	เครื่องจักรกลที่เที่ยงตรง	
	โรงประกอบเครื่องบินและโรงซ่อม	
	-การเจาะ การเย็บหมุด ขันนอต การจัดวางแผ่นอลูมิเนียมและการทำผนัง การทำปีก การทำกระบังรับลม การเชื่อมการประกอบย่อย การประกอบขั้นสุดท้าย หรือการตรวจสอบ	๔๐๐
	-งานทดสอบเครื่องยนต์	๖๐๐
	โรงกลึง เจาะ ไสโลหะ และโรงปรับเครื่อง	
	-งานที่ใช้โต๊ะทำงานและเครื่องจักรแบบหยาบ การนับ หรือการตรวจสอบชิ้นส่วนอะไหล่ในคลังเก็บ (โดยทั่วไปขนาดใหญ่กว่า ๗๕๐ ไมโครเมตร)	๒๐๐
	-งานที่ใช้โต๊ะทำงานและเครื่องจักรแบบปานกลาง	๔๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
	งานเครื่องจักรกลอัตโนมัติตามปกติ การเจียรแบบหยาบ หรือการขัดและขัดเงาปานกลาง (โดยทั่วไปขนาดใหญ่กว่า ๑๒๕ ไมโครเมตร)	
	-งานที่ใช้โต๊ะทำงานและเครื่องจักรแบบละเอียด งานเจียรปานกลาง หรือการขัดและขัดเงาละเอียด (โดยทั่วไปขนาดใหญ่กว่า ๒๕ ไมโครเมตร)	๘๐๐
	-งานที่ใช้โต๊ะทำงานและเครื่องจักรแบบละเอียดพิเศษ งานเจียรละเอียด หรืองานทำเครื่องมือและแกะแม่พิมพ์ (โดยทั่วไปขนาดเล็กกว่า ๒๕ ไมโครเมตร)	๑,๖๐๐
	งานเชื่อมและบัดกรี	
	-การเชื่อมด้วยก๊าซ ไฟฟ้า หรือทองเหลือง	๒๐๐
	-การเชื่อมไฟฟ้าเฉพาะแห่ง และบัดกรีธรรมดาทั่วไป	๔๐๐
	-การเชื่อมไฟฟ้าเฉพาะแห่ง และบัดกรีขนาดเล็ก	๘๐๐
	-การเชื่อมไฟฟ้าเฉพาะแห่ง และบัดกรีขนาดเล็กมาก เช่น หลอดวิทยุ ฯลฯ	๑,๒๐๐
	โรงงานผลิตยานยนต์	
	-กระบวนการประกอบทั่วไป หรือการประกอบโครงรถ	๔๐๐
	-การตรวจสอบขั้นสุดท้าย	๖๐๐
	-งานตกแต่ง งานทำตัวถัง หรืองานประกอบตัวถัง	๔๐๐
	งานที่เกี่ยวกับงานสี ใช้มาตรฐานงานทาสีและพ่นสีในอุตสาหกรรมเคมี	
	งานที่เกี่ยวกับงานเบาะบุนวม ใช้มาตรฐานการทำเบาะบุนวม	

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหรรมเหล็ก	**ของโรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้**	
	โรงงานผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า	
	-กระบวนการแช่ และการทำไมกา	๓๐๐
	-การทำขดลวดคอยล์ หรือกระบวนการหุ้มฉนวนโดยทั่วไป	๔๐๐
	-การทำขดลวดคอยล์ หรือกระบวนการหุ้มฉนวนโดยอุปกรณ์ ละเอียด	๘๐๐
	งานที่เกี่ยวกับงานกลึง เจาะ หรือไสโลหะ ใช้มาตรฐานโรงกลึง	
	เจาะ ไสโลหะ และโรงปรับเครื่อง	
	งานที่เกี่ยวกับงานผลิตโลหะแผ่น ใช้มาตรฐานโรงงานผลิต	
	โลหะแผ่น ในอุตสาหกรรมเหล็ก	
	โรงงานผลิตหรือประกอบเครื่องประดับ	
	-การเจียระไนเพชรพลอย ขัดเงา หรือฝังเพชรพลอย	๑,๖๐๐
	โรงงานผลิตเหล็ก(เหล็กเส้น เหล็กแผ่น และลวด)	
	-งานตรวจสอบแผ่นเหล็ก	๔๐๐
	โรงงานผลิตโลหะแผ่น	
	-งานที่ทำด้วยเครื่องจักรหรือบนโต๊ะทำงาน ปั๊มตรา การเฉือน การรีด การเชื่อมไฟฟ้า และม้วน	๔๐๐
	โรงงานตีเหล็ก	
	-งานตี และเชื่อม	๒๐๐
	โรงงานผลิตเหล็กก่อสร้าง	
	-งานทำเครื่องหมาย	๔๐๐

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
อุตสาหกรรมอโลหะ		
	โรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผาและเซรามิก	
	-งานเคลือบเงา หรือลงยา	๔๐๐
	-งานลงสี และทำให้ขึ้นเงา	๖๐๐
	โรงหล่อโดยใช้แม่พิมพ์ทราย	
	-การเทโลหะหลอมละลายใส่แม่พิมพ์ และการถอดแม่พิมพ์	๒๐๐
	-การแต่ง และการยิงทราย	๓๐๐
	-การทำแม่พิมพ์หยาบ	๒๐๐
	-การทำแม่พิมพ์ละเอียดและการตรวจสอบ	๔๐๐
	งานทำแก้ว	
	-การปั๊มขึ้นรูป เป่าแก้ว และขัดเงา	๒๐๐
	-การโม่ การตัด หรือการตัดแก้วตามขนาด	๓๐๐
	-การโม่ละเอียด แกะสลัก ตกแต่ง ทำมุม และการตรวจสอบ	๔๐๐
	-การตรวจสอบอย่างละเอียด และตัดแต่ง	๘๐๐
อุตสาหกรรมอื่นๆ	**โรงผลิตกระแสไฟฟ้า**	
	-การปฏิบัติงานทั่วไปของโรงกังหัน	๓๐๐
	-การบำรุงรักษากังหัน	๖๐๐
	-เครื่องมือวัด เกจ วาล์ว ฯลฯ(ไม่รวมอาคารหม้อน้ำ)	๑๐๐
	งานที่เกี่ยวกับหม้อน้ำใช้มาตรฐานอาคารหม้อน้ำ	
	อาคารหม้อน้ำ	
	-เครื่องมือวัด เกจ ฯลฯ	๒๐๐
	สถานีบริการน้ำมัน	
	-งานบริการซ่อม	๔๐๐
	ห้องปฏิบัติการทดลองและห้องทดสอบ	

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/พื้นที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
งานสำนักงาน	-การปรับเทียบมาตรฐานสากล เครื่องจักรกลที่เที่ยงตรง เครื่องทดสอบ และเครื่องมือวัด	๘๐๐
	ห้องคอมพิวเตอร์	
	-งานบันทึกข้อมูล	๖๐๐
	-บริเวณที่แสดงข้อมูล(จอภาพและเครื่องพิมพ์)	๖๐๐
	ห้องธุรการ	
	-งานพิมพ์ดีด การเขียน การอ่าน และการจัดเก็บเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	๔๐๐
	-การทำงานที่สีของชิ้นงานกับสีของพื้นผิวกลมกลืนกัน	๖๐๐

ตารางที่ ๔

มาตรฐานเทียบเคียงความเข้มของแสงสว่าง ณ ที่ที่ให้ลูกจ้างคนใดคนหนึ่งทำงาน

การใช้สายตาตามลักษณะงาน	ความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)	ตัวอย่าง
งานละเอียดสูงมากเป็นพิเศษ	๒,๔๐๐ หรือมากกว่า	-การตรวจสอบชิ้นงานที่มีขนาดเล็ก(เช่น เครื่องมือที่มีขนาดเล็กมาก) -การทำเครื่องประดับและทำนาฬิกาในกระบวนการที่มีขนาดเล็ก -การถักถุงเท้า เสื้อผ้าที่มีสีเข้ม รวมทั้งการซ่อมแซมสินค้าที่มีสีเข้ม

การใช้สายตาตามลักษณะงาน	ความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)	ตัวอย่าง
งานละเอียดสูงมาก	๑,๖๐๐	-งานละเอียดที่ต้องทำบนโต๊ะหรือเครื่องจักร เช่น ทำเครื่องมือและแม่พิมพ์(ขนาดเล็กกว่า ๒๕ ไมโครเมตร) ตรวจวัด และตรวจสอบชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็กและชิ้นงาน ที่มีส่วนประกอบขนาดเล็ก -การซ่อมแซมสินค้าสิ่งทอ สิ่งถักที่มีสีอ่อน -การตรวจสอบและตกแต่งชิ้นส่วนของสินค้า สิ่งทอ สิ่งถัก ที่มีสีเข้ม -การวัดระยะความยาวขั้นสุดท้าย
งานละเอียดสูง	๑,๒๐๐	-การตรวจสอบการตัดเย็บเสื้อผ้าด้วยมือ-การตรวจสอบและการตกแต่งชิ้นส่วนสินค้าสิ่งทอ สิ่งถัก หรือเสื้อผ้าที่มีสีอ่อนขั้นสุดท้ายด้วยมือ -การแบ่งเกรดและเทียบสีของหนังที่มีสีเข้ม -การเทียบสีในงานย้อมผ้า
	๘๐๐	-การระบายสี พ่นสี และตกแต่งชิ้นงานที่ละเอียดมากเป็น พิเศษ -การเทียบสีที่ระบายชิ้นงาน -งานย้อมสี -งานละเอียดที่ทำบนโต๊ะและที่เครื่องจักร(ขนาดเล็กถึง ๒๕ ไมโครเมตร) การตรวจสอบงานละเอียด (เช่น ตรวจ ปรับ ความถูกต้องของสเกล กลไก และเครื่องมือที่ต้องการความ ถูกต้องเที่ยงตรง)
งานละเอียดปานกลาง	๖๐๐	-การทำงานสำนักงานที่มีสีติดกันน้อย -งานวาดภาพหรือเขียนแบบระบายสี พ่นสี และตกแต่ง สีงานที่ละเอียด -งานพิสูจน์อักษร -การตรวจสอบขั้นสุดท้ายในโรงงานผลิตรถยนต์ -งานบันทึกข้อมูลทางจอภาพ

การใช้สายตาตามลักษณะงาน	ความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)	ตัวอย่าง
งานละเอียดน้อย	๔๐๐	-งานขนาดปานกลางที่ทำที่โต๊ะหรือเครื่องจักร(มีขนาดเล็ก ถึง ๑๒๕ ไมโครเมตร) -งานประจำในสำนักงาน เช่น การพิมพ์ การจัดเก็บแฟ้ม หรือการเขียน -การตรวจสอบงานที่มีขนาดปานกลาง(เช่น เกจทำงานหรือไม่ เครื่องโทรศัพท์) -การประกอบรถยนต์และตัวถัง -การทำงานไม้อย่างละเอียดบนโต๊ะหรือที่เครื่องจักร -การประดิษฐ์หรือแบ่งขนาดโครงสร้างเหล็ก -งานสอบถาม หรืองานประชาสัมพันธ์
	๓๐๐	-การเขียนหรืออ่านกระดานดำหรือแผ่นชาร์ทในห้องเรียน -งานรับและจ่ายเสื้อผ้า -งานร้านขายยา -การทำงานไม้ชิ้นงานขนาดปานกลางซึ่งทำที่โต๊ะหรือ เครื่องจักร -งานบรรจุน้ำลงขวดหรือกระป๋อง -งานทากาว เจาะรูและเย็บเล่มหนังสือ -งานเตรียมอาหาร ปรุงอาหาร และล้างจาน
งานละเอียดน้อยมาก	๒๐๐	-งานหยาบที่ทำที่โต๊ะหรือเครื่องจักร(ขนาดใหญ่ต้นฉบับ กว่า ๗๕๐ ไมโครเมตร) การตรวจงานหยาบด้วยสายตา การนับ หรือการตรวจเช็คสิ่งของที่มีขนาดใหญ่ในห้องเก็บของ

ตารางที่ ๕
มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์) บริเวณโดยรอบที่ให้ลูกจ้างคนใดคนหนึ่งทำงานโดยสายตามองเฉพาะจุดในการปฏิบัติงาน

พื้นที่ ๑	พื้นที่ ๒	พื้นที่ ๒
๑,๐๐๐-๒,๐๐๐	๓๐๐	๒๐๐
มากกว่า ๒,๐๐๐-๕,๐๐๐	๖๐๐	๓๐๐
มากกว่า ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐	๑,๐๐๐	๔๐๐
มากกว่า ๑๐,๐๐๐	๒,๐๐๐	๖๐๐

หมายเหตุ : พื้นที่ ๑ หมายถึง จุดที่ให้ลูกจ้างทำงานโดยสายตามองเฉพาะจุดในการปฏิบัติงาน
พื้นที่ ๒ หมายถึง บริเวณถัดจากที่ที่ให้ลูกจ้างคนใดคนหนึ่งทำงานในรัศมีที่ลูกจ้างเอื้อมมือถึง
พื้นที่ ๓ หมายถึง บริเวณโดยรอบที่ติดพื้นที่ ๒ ที่มีการปฏิบัติงานของลูกจ้างคนใดคนหนึ่ง

ตารางที่ ๖
มาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ลูกจ้างได้รับตลอดเวลาการทำงานในแต่ละวัน*

เวลาการทำงานที่ได้รับเสียง(ชั่วโมง)	ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงาน (TWA) ไม่เกิน (เดซิเบลเอ)
๑๒	๘๗
๘	๙๐
๗	๙๑
๖	๙๒
๕	๙๓
๔	๙๕
๓	๙๗
๒	๑๐๐

เวลาการทำงานที่ได้รับเสียง(ชั่วโมง)	ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงาน (TWA) ไม่เกิน (เดซิเบลเอ)
๑ ๑/๒	๑๐๒
๑	๑๐๕
๑/๒	๑๑๐
๑/๔ หรือน้อยกว่า	๑๑๕

หมายเหตุ * ๑. เวลาการทำงานที่ได้รับเสียงและระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงาน (TWA) ให้ใช้ค่ามาตรฐานที่กำหนดในตารางข้างต้นเป็นลำดับแรก หากไม่มีค่ามาตรฐานที่กำหนดตรงตามตารางให้คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$T = \frac{๘}{๒^{(L-๙๐)/๕}}$$

เมื่อ T หมายถึง เวลาการทำงานที่ยอมให้ได้รับเสียง (ชั่วโมง)

L หมายถึง ระดับเสียง (เดซิเบลเอ)

ในกรณีค่าระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงาน (TWA) ที่ได้จากการคำนวณมีเศษทศนิยมให้ตัดเศษทศนิยมออก

๒. ในการทำงานในแต่ละวันระดับเสียงที่นำมาเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน (TWA)จะมีระดับเสียงสูงสุด (Peak) เกิน ๑๔๐ เดซิเบลเอ มิได

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๐๓ แห่ งพระราชบัญญัติคุ้ม ครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมี อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานให้นายจ้างดำเนินการในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่างและเสียงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย มาตรฐานของสถานที่การบริการ ผู้ให้บริการ หลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสำหรับสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานของสถานที่ การบริการ ผู้ให้บริการ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย ทั้งนี้เพื่อให้สถานที่ดังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา๓(๓)(ข) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้ “สถานประกอบการ”หมายความว่า สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่ใช้ในการประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ กิจการนวดเพื่อสุขภาพ หรือกิจการนวดเพื่อเสริมสวย ซึ่งกิจการดังกล่าวไม่เข้าข่ายการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“กิจการสปาเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้การดูแลและเสริมสร้างสุขภาพโดยบริการหลักที่จัดไว้ประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพและการใช้น้ำเพื่อสุขภาพโดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนบำบัดและการควบคุมอาหาร โยคะและการทำสมาธิ การใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ หรือไม่ก็ได้

“กิจการนวดเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า การประกอบกิจการนวดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ความเมื่อยล้า ความเครียด ด้วยวิธีการกด การคลึง การบีบ การจับ การดัด การดึง

การประคบ การอบ หรือโดยวิธีการอื่นใดตามศาสตร์และศิลปะของการนวดเพื่อสุขภาพ ทั้งนี้ต้องไม่มีสถานที่อาบน้ำโดยมีผู้ให้บริการ

“กิจการนวดเพื่อเสริมสวย” หมายความว่า การประกอบกิจการนวดในสถานที่เฉพาะ เช่น ร้านเสริมสวยหรือแต่งผม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสวยงามด้วยวิธีการกด การคลึง การบีบ การจับ การประคบ การอบ หรือด้วยวิธีการอื่นใดตามศิลปะการนวดเพื่อเสริมสวย ทั้งนี้ต้องไม่มีสถานที่อาบน้ำโดยมีผู้ให้บริการ“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของสถานประกอบการที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานสถานประกอบการจากคณะกรรมการ

“ผู้ดำเนินการ”หมายความว่า บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้และทำหน้าที่ให้บริการโดยควบคุมดูแลการให้บริการทั้งหมดในสถานประกอบการ

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้และทำหน้าที่ให้บริการต่อผู้รับบริการในสถานประกอบการ

“ใบรับรองมาตรฐาน” หมายความว่า ใบรับรองมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย

“ผู้ออกใบรับรอง” หมายความว่า อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ผู้ว่าราชการ จังหวัด หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง หรือคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

คำชี้แจงจากคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ

คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย มาตรฐานของสถานที่การบริการ ผู้ให้บริการ หลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสำหรับสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 ได้ออกประกาศเพื่อดำเนินการในการรับรองมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ จำนวน 4 ฉบับ ดังต่อไปนี้

1. ประกาศคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง ฉบับที่..(พ.ศ....) เรื่อง รับสมัครเพื่อการรับรองมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ประกาศคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง ฉบับที่..(พ.ศ....) เรื่อง รับสมัครเพื่อการรับรองหลักสูตรพัฒนาผู้ดำเนินการและผู้ให้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ของหน่วยราชการ สถาบันหรือสถานศึกษา

3. ประกาศคณะกรรมการตรวจและประเมิน มาตรฐานสถานประกอบการกลาง ฉบับที่..(พ.ศ....) เรื่อง รับสมัครสอบผู้ดำเนินการสปาเพื่อสุขภาพ

4. ประกาศคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางฉบับที่..(พ.ศ....) เรื่อง รับสมัครสอบผู้ให้บริการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพประเภทผู้ไม่มีวุฒิแต่มีประสบการณ์

ในการนี้ คณะกรรมการกลางฯ จึงขอประชาสัมพันธ์ประกาศดังกล่าวให้แก่หน่วยงาน สถาบัน สถานศึกษา ตลอดจนผู้ประกอบการที่สนใจเพื่อทราบ และดำเนินการตามประกาศต่อไป โดยสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ได้ที่ งานธุรกิจบริการสุขภาพ กองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข โทร. 0-2590-1997, 0-2590-2449 ในวันและเวลาราชการ

หมายเหตุ

การดำเนินการเพื่อการรับรองมาตรฐานสถานที่ มาตรฐานผู้ดำเนินการสปาเพื่อสุขภาพ มาตรฐานผู้ให้บริการ มาตรฐานการบริการและมาตรฐานความปลอดภัยของสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฯ เท่านั้น โปรดอย่าหลงเชื่อผู้แอบอ้างกระทำการแทนใดๆ ที่อ้างว่าจะสามารถทำให้ท่านได้รับการรับรองมาตรฐานดังกล่าว

มาตรฐานกิจการนวดเพื่อเสริมสวย

ส่วนที่ ๓

มาตรฐานกิจการนวดเพื่อเสริมสวย

ข้อ ๑๕ มาตรฐานสถานที่ของกิจการนวดเพื่อเสริมสวย ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่สถานประกอบการจะต้องไม่อยู่ในพื้นที่ติดต่อกับสถานบริการตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานบริการ

(๒) กรณีสถานประกอบการ มีการให้บริการหลายลักษณะรวมอยู่ในอาคารเดียวกันหรือสถานที่เดียวกัน จะต้องมีการแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจน และแต่ละสัดส่วนจะต้องมีพื้นที่และลักษณะตามมาตรฐานของการให้บริการแต่ละประเภท

(๓) การจัดบริเวณที่ให้บริการเฉพาะบุคคล จะต้องไม่ให้มิดชิดหรือลับตาจนเกินไป

(๔) พื้นที่ที่ให้บริการทั้งภายในและภายนอกสถานที่ประกอบกิจการนวดเพื่อเสริมสวยต้องสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๕) อาคารต้องทำด้วยวัสดุที่มั่นคง ถาวร ไม่ชำรุดและไม่มีคราบสิ่งสกปรก

(๖) บริเวณพื้นที่ที่มีการใช้น้ำในการให้บริการ พื้นควรทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและไม่ลื่น

(๗) จัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอในการให้บริการแต่ละพื้นที่

(๘) จัดให้มีการระบายอากาศเพียงพอ

(๙) มีการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐) มีการควบคุมพาหะนำโรคอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๑) ต้องจัดให้มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือ ห้องผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าและตู้เก็บเสื้อผ้าที่สะอาดถูกสุขลักษณะและปลอดภัยอย่างเพียงพอ และควรแยกส่วนชาย หญิง

(๑๒) จัดให้มีการตกแต่งสถานที่ที่เหมาะสมโดยจะต้องไม่มีลักษณะที่ทำให้เสื่อมเสียศีลธรรม หรือขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีอันดี

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการนวดเพื่อเสริมสวยจะต้องดูแลสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิการในการทำงานของผู้ให้บริการและต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ให้บริการถูกล่วงเกิน ลวนลาม หรือทำร้ายจากผู้รับบริการ

(๒) ควบคุมดูแลมิให้มีการจัดสถานที่ รูปภาพ หรือสื่อชนิดต่างๆ เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถเลือกผู้ให้บริการได้

(๓) ควบคุมและดูแลผู้ให้บริการในสถานประกอบการมิให้มีการลักลอบ หรือมีการค้าประเวณี หรือมีการกระทำ หรือบริการที่ขัดต่อกฎหมาย วัฒนธรรม ศีลธรรมและประเพณีอันดี

(๔) ควบคุมและดูแลการบริการ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ และเครื่องใช้ต่างๆให้ถูกสุขลักษณะและใช้ได้อย่างปลอดภัย

(๕) ผู้ประกอบการต้องดูแลมิให้มีการกระทำความผิดต่อกฎหมายในสถานประกอบการ รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ประกอบการ

(ก) รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน

(ข) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปอยู่ในสถานประกอบการระหว่างเวลาทำการ

(ค) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ดูแลสถานประกอบการนั้น พักอาศัยหลับนอนในสถานประกอบการ

(ง) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานประกอบการ โดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

(จ) บริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือของมึนเมาทุกชนิดแก่พนักงาน ผู้ให้บริการ หรือผู้รับบริการและต้องถือเป็นเขตปลอดบุหรี่และยาเสพติดทุกชนิด

(๖) ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับแรงงานโดยเคร่งครัด

(๗) ผู้ประกอบการต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ ชัดเจน ณ สถานประกอบการนั้น

ข้อ ๑๗ มาตรฐานผู้ให้บริการกิจการนวดเพื่อเสริมสวย ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ให้บริการจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

(ข) ได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ตามหลักสูตรจากหน่วยงานราชการ สถาบัน หรือสถานศึกษาตามที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางรับรอง หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในกิจการนวดเพื่อเสริมสวยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และผ่านการทดสอบความรู้และประสบการณ์โดยคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง

(ค) ไม่เป็นโรคต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑) โรคพิษสุราเรื้อรัง

๒) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

๓) โรคจิตร้ายแรง

๔) โรคอื่นในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือโรคติดต่อในระยะร้ายแรง

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) กรณีเคยเป็นผู้ให้บริการมาก่อน แต่ถูกเพิกถอนใบประเมินความรู้ ความสามารถจากคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ จะต้องเลยระยะเวลาเพิกถอนไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะขอประเมินความรู้ ความสามารถใหม่ได้

(๒) ผู้ให้บริการมีหน้าที่และข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ให้บริการแก่ผู้รับบริการตามความรู้และความชำนาญตรงตามมาตรฐานวิชาชีพที่ได้ศึกษาอบรมมา

(ข) ไม่กลั่นแกล้ง ทำร้าย หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้รับบริการ

(ค) เก็บความลับของผู้รับบริการโดยไม่นำข้อมูลหรือเรื่องที่ได้ยินจากผู้รับบริการไปเปิดเผยจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มารับบริการหรือบุคคลอื่น

(ง) ไม่แสดงอาการยั่วยวน กระทำลามกอนาจาร หรือพูดจาในทำนองให้เข้าใจว่าผู้ให้บริการต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการ และต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการหรือค้าประเวณี

(จ) ไม่พูดจาหยอกล้อ หรือล้อเล่น หรือกระทำการใดๆ อันมิใช่หน้าที่ที่จะต้องให้บริการกับผู้รับบริการ โดยต้องให้บริการด้วยอาการสุภาพ อ่อนโยน

(ฉ) ไม่ดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือของมึนเมา หรือยาเสพติด ในขณะให้ บริการแก่ผู้รับบริการ

(ช) มีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อหน้าที่ที่กระทำและไม่ลักขโมยทรัพย์สินของผู้รับบริการ

(ซ) มีความรับผิดชอบต่อตนเองโดยการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง และไม่นำโรคติดต่อไปแพร่แก่ผู้รับบริการและเพื่อนร่วมงาน

(ฌ) ห้ามมิให้ผู้ให้บริการใส่เครื่องประดับหรือของมีค่า ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

(ญ) เป็นผู้ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี

ข้อ ๑๘ มาตรฐานการบริการกิจการนวดเพื่อเสริมสวย ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ให้บริการในส่วนบริการนวดเพื่อเสริมสวย ที่มี คุณสมบัติตามประกาศนี้และห้ามมิให้นำผู้ที่ขาดคุณสมบัติมาให้บริการ เว้นแต่ผู้ให้บริการฝึกหัด ซึ่งมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของผู้ให้บริการที่มี

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดการบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานการบริการนวดเพื่อเสริมสวยแต่ละประเภท

(๓) สถานประกอบการต้องมีลักษณะการให้บริการดังต่อไปนี้

(ก) เวลาเปิดทำการให้เริ่มบริการได้ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา และเวลาปิดทำการหรือให้บริการไม่เกิน ๒๐.๐๐ นาฬิกา

(ข) ผู้ประกอบการต้องแสดงทะเบียนประวัติผู้ให้บริการ ตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(ค) ห้ามมิให้มีการบริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือของมึนเมาทุกชนิดแก่ พนักงานผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการและต้องถือเป็นเขตปลอดบุหรี่

(ง) การให้บริการจะต้องไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(จ) การประชาสัมพันธ์หรือการโฆษณาการให้บริการของสถานประกอบการ จะต้องไม่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าสถานที่ดังกล่าวมีการให้การบำบัดรักษาพยาบาลอันอาจเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย และข้อความโฆษณานั้นจะต้องไม่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความเป็นจริง

(ฉ) ผู้ประกอบการต้องแสดงรายการบริการ และอัตราค่าบริการไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย หรือสามารถให้ตรวจสอบได้

(ช) ผู้ประกอบการต้องไม่จัดหรือยินยอมให้มีรูปแบบการให้บริการที่อาจเข้าข่ายหรือฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการหรือบริการที่จะต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ เช่น การพนัน การแสดงดนตรี การขับร้อง คาราโอเกะ สนุ้กเกอร์ เต้นรำ รำวง ตลอดจนจัดให้มีมหรสพอื่นๆ เป็นต้น

(ซ) ผู้ประกอบการต้องกำหนดให้มีเครื่องแบบสำหรับผู้ให้บริการ โดยเป็นเครื่องแบบที่รัดกุม สุภาพ สะอาดเรียบร้อย สะดวกต่อการปฏิบัติงาน และต้องมีป้ายชื่อผู้ให้บริการติดไว้ที่หน้าอกด้านซ้าย

ข้อ ๑๕ มาตรฐานความปลอดภัยกิจการนวดเพื่อเสริมสวย ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ในสถานประกอบการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาที่มีการให้บริการ

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีป้ายหรือข้อความเพื่อแสดงหรือเตือนให้ผู้รับบริการระมัดระวังอันตรายหรือบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภยันตราย

(๓) ในกรณีที่สถานประกอบการ มีการจัดให้มีบริการอบความร้อน อบไอน้ำไว้บริการ ตลอดจนอุปกรณ์หรือบริการอื่นใดอันอาจก่อให้เกิดอันตรายไว้บริการ ต้องจัดให้มีพนักงานที่มีความรู้ ความเข้าใจ

และความชำนาญในการใช้อุปกรณ์นั้นเป็นอย่างดี เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์และมีหน้าที่คอยตรวจตราดูแลการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวทั้งในขณะใช้งานและหลังการใช้งาน

(๔) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีนาฬิกาที่สามารถมองเห็น อ่านเวลาได้โดยง่ายและชัดเจน จากจุดที่ผู้รับบริการกำลังใช้บริการอบความร้อน อบไอน้ำอยู่ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการสามารถควบคุมเวลาการใช้อุปกรณ์ด้วยตนเองได้โดยสะดวก

(๕) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบฉุกเฉินสำหรับบริการอบความร้อน อบไอน้ำ ซึ่งสามารถหยุดการทำงานของอุปกรณ์ดังกล่าวได้โดยอัตโนมัติในทันที ที่เกิดจากภาวะซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้บริการ และการเข้าถึงเพื่อใช้ระบบฉุกเฉินนั้นต้องสามารถกระทำได้โดยง่ายและสะดวกในเวลาที่เกิดเหตุฉุกเฉิน และต้องจัดสถานที่ให้สามารถเคลื่อนย้ายผู้รับบริการได้ในกรณีฉุกเฉิน

(๖) ภายในบริเวณที่ให้บริการอบความร้อน อบไอน้ำ ต้องมีเครื่องวัดอุณหภูมิ เครื่องควบคุมอุณหภูมิอัตโนมัติ และเครื่องตั้งเวลา เพื่อให้บุคลากรผู้รับผิดชอบอุปกรณ์สามารถปรับและควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในสภาวะที่ปลอดภัยสำหรับผู้รับบริการตลอดเวลา

(๗) ต้องระมัดระวังมิให้ผู้มีความเสี่ยงจากอายุ หรือภาวะโรคประจำตัวมาใช้บริการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๘) ผ้าและอุปกรณ์ทุกชนิดเมื่อใช้บริการแล้ว ต้องซักหรือล้างทำความสะอาดอย่างถูก สุขลักษณะก่อนนำกลับมาใช้บริการครั้งต่อไป และในกรณีที่การให้บริการมีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ เช่น การใช้ไม้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ขัดหรือขูดผิวหนังในการบริการกดจุดฝ่าเท้า ต้องผ่านกรรมวิธีการฆ่าเชื้อ ที่สามารถฆ่าและควบคุมเชื้อได้ไม่น้อยกว่าเทคนิคการปลอดเชื้อทุกครั้งหลังการให้บริการ

(๙) ในกรณีที่ผู้ให้บริการอาจมีการหายใจรดบริเวณใบหน้าผู้รับบริการ เช่น ในการดูแลและนวดบริเวณใบหน้า ผู้ให้บริการต้องสวมอุปกรณ์ที่ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันการหายใจรดบริเวณใบหน้าผู้รับบริการและการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจไปสู่ผู้รับบริการ ในขณะที่มีการให้บริการทุกครั้ง

(๑๐) ต้องมีระบบป้องกันอัคคีภัยในสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

มาตรฐานกิจการนวดเพื่อสุขภาพ

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานกิจการนวดเพื่อสุขภาพ

ข้อ ๑๐ มาตรฐานสถานที่ของกิจการนวดเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่มีความสะดวก ปลอดภัยและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ ในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่นซึ่งมิใช่กิจการสถานบริการ ต้องแบ่งสถานที่ให้ชัดเจน และกิจการอื่นนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนต่อการให้บริการในกิจการนวดเพื่อสุขภาพ

(๓) พื้นที่สถานประกอบการจะต้องไม่อยู่ในพื้นที่ติดต่อกับสถานบริการตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานบริการ

(๔) กรณีสถานประกอบการ มีการให้บริการหลายลักษณะรวมอยู่ในอาคารเดียวกันหรือสถานที่เดียวกัน จะต้องมีการแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจน และแต่ละสัดส่วนจะต้องมีพื้นที่และลักษณะตามมาตรฐานของการให้บริการแต่ละประเภท

(๕) การจัดบริเวณที่ให้บริการเฉพาะบุคคล จะต้องไม่ให้มิดชิดหรือลับตาจนเกินไป

(๖) พื้นที่ที่ให้บริการทั้งภายในและภายนอกสถานที่ประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพต้องสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๗) อาคารต้องทำด้วยวัสดุที่มั่นคง ถาวร ไม่ชำรุดและไม่มีคราบสิ่งสกปรก

(๘) บริเวณพื้นที่ที่มีการใช้น้ำในการให้บริการ พื้นควรทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและไม่ลื่น

(๙) จัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอในการให้บริการแต่ละพื้นที่

(๑๐) จัดให้มีการระบายอากาศเพียงพอ

(๑๑) มีการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๒) มีการควบคุมพาหะนำโรคอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๓) จัดให้มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือ ห้องผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าและตู้เก็บเสื้อผ้าที่สะอาดถูกสุขลักษณะและปลอดภัยอย่างเพียงพอและควรแยกส่วนชาย หญิง

(๑๔) จัดให้มีการตกแต่งสถานที่ที่เหมาะสมโดยจะต้องไม่มีลักษณะที่ทำให้เสื่อมเสีย ศีลธรรมหรือขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีอันดี

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมและดูแลผู้ให้บริการในสถานประกอบการให้บริการตามนโยบายและคู่มือปฏิบัติงานของสถานประกอบการแห่งนั้นโดยเคร่งครัด

(๒) จัดทำทะเบียนประวัติผู้ให้บริการและพนักงาน

(๓) ทุกครั้งที่มีการจัดบริการรายการใหม่ หรือปรับปรุงบริการใดๆในแบบแสดงรายการ หรือมีการใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ ผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการให้มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติการสำหรับบริการนั้นๆ หรือจัดทำคู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาผู้ให้บริการให้สามารถให้บริการนั้นๆ ตามคู่มือที่จัดทำขึ้น

(๔) ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๕) ควบคุมดูแลมิให้มีการจัดสถานที่ รูปภาพ หรือสื่อชนิดต่างๆ เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถเลือกผู้ให้บริการได้

(๖) ควบคุมและดูแลผู้ให้บริการในสถานประกอบการมิให้มีการลักลอบหรือมีการค้า หรือร่วมประเวณี หรือมีการกระทำ หรือบริการที่ขัดต่อกฎหมาย วัฒนธรรม ศีลธรรมและประเพณีอันดี

(๗) ควบคุมดูแล บริการ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ และเครื่องใช้ต่างๆให้ได้มาตรฐาน ถูกสุขลักษณะและใช้ได้อย่างปลอดภัย

(๘) ผู้ประกอบการต้องดูแลมิให้มีการกระทำความผิดต่อกฎหมายในสถานประกอบการ รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ประกอบการ

(ก)รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน

(ข) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปอยู่ในสถานประกอบการระหว่างเวลาทำการ

(ค) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ดูแลสถานประกอบการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานประกอบการ

(ง) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานประกอบการโดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

(จ) บริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือของมึนเมาทุกชนิดแก่พนักงานผู้ให้บริการ หรือผู้รับบริการและต้องถือเป็นเขตปลอดบุหรี่และยาเสพติดทุกชนิด

(๙) ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับแรงงานโดยเคร่งครัด

(๑๐) ผู้ประกอบการต้องดูแลสวัสดิภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิการในการทำงานของผู้ให้บริการและพนักงาน และต้องมีมาตรการป้องกันการถูกล่วงละเมิดจากผู้รับบริการ

(๑๑) ผู้ประกอบการต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ชัดเจน ณ สถานประกอบการนั้น

ข้อ ๑๒ มาตรฐานผู้ให้บริการกิจการนวดเพื่อสุขภาพ มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ให้บริการจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

(ข) ได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ตามหลักสูตรจากหน่วยงานราชการ สถาบัน หรือสถานศึกษาตามที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางรับรอง หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในกิจการนวดเพื่อสุขภาพมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และผ่านการทดสอบความรู้และประสบการณ์โดยคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง

(ค) ไม่เป็นโรคต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑) โรคพิษสุราเรื้อรัง

๒) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

๓) โรคจิตร้ายแรง

๔) โรคอื่นในระยะรุนแรงเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือโรคติดต่อ ในระยะร้ายแรง

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) กรณีเคยเป็นผู้ให้บริการมาก่อน แต่ถูกเพิกถอนใบประเมินความรู้ ความสามารถจากคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ จะต้องเลยระยะเวลาเพิกถอนไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะขอประเมินความรู้ความสามารถใหม่ได้

(๒) ผู้ให้บริการมีหน้าที่และข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ให้บริการแก่ผู้รับบริการตามความรู้และความชำนาญตรงตามมาตรฐานวิชาชีพที่ได้ศึกษาอบรมมา

(ข) ไม่กลั่นแกล้ง ทำร้าย หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้รับบริการ

(ค) เก็บความลับของผู้รับบริการโดยไม่นำข้อมูลหรือเรื่องที่ได้ยินจากผู้รับบริการไปเปิดเผยจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มารับบริการหรือบุคคลอื่น

(ง) ไม่แสดงอาการยั่วยวน กระทำลามกอนาจาร หรือพูดจาในทำนองให้ผู้รับบริการเข้าใจว่าผู้ให้บริการต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการ และต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการหรือค้าประเวณี

(จ) ไม่พูดจาหยอกล้อ หรือล้อเล่น หรือกระทำการใดๆ อันมิใช่หน้าที่ที่จะต้องให้บริการกับผู้รับบริการ โดยต้องให้บริการด้วยอาการสุภาพ อ่อนโยน

(ฉ) ไม่ดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือของมึนเมา หรือยาเสพติด ในขณะให้บริการแก่ผู้รับบริการ

(ช) มีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อหน้าที่ที่กระทำและไม่ลักขโมยทรัพย์สินของผู้รับบริการ

(ซ) มีความรับผิดชอบต่อตนเองโดยการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง และไม่นำโรคติดต่อไปแพร่แก่ผู้รับบริการและเพื่อนร่วมงาน

(ฌ) ห้ามมิให้ผู้ให้บริการใส่เครื่องประดับหรือของมีค่าซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

(ญ) เป็นผู้ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี

ข้อ ๑๓ มาตรฐานการบริการกิจการนวดเพื่อสุขภาพ มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ให้บริการที่มีคุณสมบัติตามประกาศนี้ และห้ามมิให้นำผู้ที่ขาดคุณสมบัติมาให้บริการ เว้นแต่ผู้ให้บริการฝึกหัด ซึ่งมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของผู้ให้บริการที่มี

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดการบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานการบริการนวดแต่ละประเภท

(๓) สถานประกอบการต้องมีลักษณะการให้บริการดังต่อไปนี้

(ก) เวลาเปิดทำการให้เริ่มบริการได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา และเวลาปิดทำการ หรือให้บริการไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา

(ข) ผู้ประกอบการต้องแสดงทะเบียนประวัติผู้ให้บริการตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(ค) ห้ามมิให้มีการบริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือของมึนเมาทุกชนิดแก่ พนักงานผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการและต้องถือเป็นเขตปลอดบุหรี่

(ง) การให้บริการจะต้องไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(จ) การประชาสัมพันธ์หรือการโฆษณาการให้บริการของสถานประกอบการ จะต้องไม่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าสถานที่ดังกล่าวมีการให้การบำบัดรักษาพยาบาลอันอาจเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย และข้อความโฆษณานั้นจะต้องไม่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความเป็นจริง

(ฉ) ผู้ประกอบการต้องแสดงรายการบริการ และอัตราค่าบริการไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย หรือสามารถให้ตรวจสอบได้

(ช) ผู้ประกอบการต้องไม่จัดหรือยินยอมให้มีรูปแบบการให้บริการที่อาจเข้าข่ายหรือฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการหรือบริการที่จะต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ เช่นการพนัน การแสดงดนตรี การขับร้อง คาราโอเกะ สนุ้กเกอร์ เต้นรำ รำวง ตลอดจนจัดให้มีมหรสพอื่นๆ เป็นต้น

(ซ) ผู้ประกอบการต้องกำหนดให้มีเครื่องแบบสำหรับผู้ให้บริการ โดยเป็นเครื่องแบบที่รัดกุม สุภาพ สะอาดเรียบร้อย สะดวกต่อการปฏิบัติงาน และต้องมีป้ายชื่อผู้ให้บริการติดไว้ที่หน้าอกด้านซ้าย

ข้อ ๑๔ มาตรฐานความปลอดภัยกิจการนวดเพื่อสุขภาพ มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ในสถานประกอบการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาที่มีการให้บริการ

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีป้ายหรือข้อความเพื่อแสดงหรือเตือนให้ผู้รับบริการระมัดระวังอันตรายหรือบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภยันตราย

(๓)ในกรณีที่สถานประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ มีการจัดให้มีบริการอบความร้อน อบไอน้ำไว้บริการ ตลอดจนอุปกรณ์หรือบริการอื่นใดอันอาจก่อให้เกิดอันตรายไว้บริการ ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีพนักงานที่มีความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญในการใช้อุปกรณ์นั้นเป็นอย่างดี เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์และมีหน้าที่คอยตรวจตราดูแลการใช้อุปกรณ์ดังกล่าว ทั้งในขณะใช้งานและหลังการใช้งาน

(๔) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีนาฬิกาที่สามารถมองเห็น อ่านเวลาได้โดยง่ายและชัดเจนจากจุดที่ผู้รับบริการกำลังใช้บริการอบความร้อน อบไอน้ำอยู่ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการสามารถควบคุมเวลาการใช้อุปกรณ์ด้วยตนเองได้โดยสะดวก

(๕) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบฉุกเฉินสำหรับบริการอบความร้อน อบไอน้ำ ซึ่งสามารถหยุดการทำงานของอุปกรณ์ดังกล่าวได้โดยอัตโนมัติในทันที ที่เกิดจากภาวะซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้บริการ และการเข้าถึงเพื่อใช้ระบบฉุกเฉินนั้นต้องสามารถกระทำได้โดยง่ายและสะดวกในเวลาที่เกิดเหตุฉุกเฉิน และต้องจัดสถานที่ให้สามารถเคลื่อนย้ายผู้รับบริการได้ในกรณีฉุกเฉิน

(๖) ภายในบริเวณที่ให้บริการอบความร้อน อบไอน้ำ ต้องมีเครื่องวัดอุณหภูมิ เครื่องควบคุมอุณหภูมิอัตโนมัติ และเครื่องตั้งเวลา เพื่อให้บุคลากรผู้รับผิดชอบอุปกรณ์สามารถปรับและควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในสภาวะที่ปลอดภัยสำหรับผู้ใช้บริการตลอดเวลา

(๗) ต้องระมัดระวังมิให้ผู้มีความเสี่ยงจากอายุ หรือภาวะโรคประจำตัวมาใช้บริการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๘) ผ้า อุปกรณ์และเครื่องมือทุกชนิดเมื่อใช้บริการแล้ว ต้องซักหรือล้างทำความสะอาดอย่างถูกสุขลักษณะ ก่อนนำกลับมาใช้บริการครั้งต่อไป และในกรณีที่การให้บริการมีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ เช่น การใช้ไม้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ขัดหรือขูดผิวหนังในการบริการกดจุดฝ่าเท้า ต้องผ่านกรรมวิธีการฆ่าเชื้อที่สามารถฆ่าและควบคุมเชื้อได้ไม่น้อยกว่าเทคนิคการปลอดเชื้อทุกครั้งหลังการให้บริการ

(๙) ในกรณีที่ผู้ให้บริการอาจมีการหายใจรดบริเวณใบหน้าผู้รับบริการ เช่น ในการดูแลและนวดบริเวณใบหน้า ผู้ให้บริการต้องสวมอุปกรณ์ที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการหายใจรดบริเวณใบหน้าผู้รับบริการและการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจไปสู่ผู้รับบริการ ในขณะที่มีการให้บริการทุกครั้ง

(๑๐) ต้องมีการดำเนินการตามระบบป้องกันการติดเชื้ออย่างเหมาะสม

(๑๑) ต้องมีระบบป้องกันอัคคีภัยในสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

มาตรฐานกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

หมวด ๒
มาตรฐานของสถานที่ การบริการ และผู้ให้บริการ
ส่วนที่ ๑
มาตรฐานกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

ข้อ ๓ มาตรฐานสถานที่ของสถานประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่มีความสะดวกปลอดภัยและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไม่อยู่ใกล้ชิดศาสนสถานในระยะที่จะก่อให้เกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติศาสนกิจ

(๒) ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบกิจการสปา ในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่นซึ่งมิใช่กิจการสถานบริการ ต้องแบ่งสถานที่ให้ชัดเจน และกิจการอื่นนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนต่อการให้บริการในกิจการสปาเพื่อสุขภาพนั้น

(๓) พื้นที่สถานประกอบการจะต้องไม่อยู่ในพื้นที่ติดต่อกับสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๔) กรณีสถานประกอบการ มีการให้บริการหลายลักษณะรวมอยู่ในอาคารเดียวกันหรือสถานที่เดียวกัน จะต้องมีการแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจน และแต่ละสัดส่วนจะต้องมีพื้นที่และลักษณะตามมาตรฐานของการให้บริการแต่ละประเภท

(๕) การจัดบริเวณที่ให้บริการเฉพาะบุคคล จะต้องไม่ให้มิดชิดหรือลับตาจนเกินไป

(๖) พื้นที่ที่ให้บริการทั้งภายในและภายนอกสถานที่ประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพต้องสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๗) อาคารต้องทำด้วยวัสดุที่มั่นคง ถาวร ไม่ชำรุดและไม่มีคราบสิ่งสกปรก

(๘) บริเวณพื้นที่ที่มีการใช้น้ำในการให้บริการ พื้นควรทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและไม่ลื่น

(๙) จัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอในการให้บริการแต่ละพื้นที่

(๑๐) จัดให้มีการระบายอากาศเพียงพอ

(๑๑) มีการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๒) มีการควบคุมพาหะนำโรคอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๓) จัดให้มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือ ห้องผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าและตู้เก็บเสื้อผ้าที่สะอาดถูกสุขลักษณะและปลอดภัยอย่างเพียงพอและควรแยกส่วนชาย หญิง

(๑๔) จัดให้มีการตกแต่งสถานที่ที่เหมาะสม โดยจะต้องไม่มีลักษณะที่ทำให้เสื่อมเสียศีลธรรมหรือขัดต่อวัฒนธรรมและประเพณีอันดี

ข้อ ๔ มาตรฐานผู้ดำเนินการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ดำเนินการคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสถานประกอบการนั้น ผู้ดำเนินการจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(ข) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(ค) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรในสาขาที่เกี่ยวกับสุขภาพหรือสาขาที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางรับรอง หรือให้ความเห็นชอบ หรือมีประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(ง) ผ่านการประเมินความรู้ ความสามารถ ตามที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางกำหนด

(จ) กรณีเคยเป็นผู้ดำเนินการมาก่อน แต่ถูกเพิกถอนใบประเมินความรู้ ความสามารถจะต้องพ้นระยะเวลานับแต่วันที่ถูกเพิกถอนไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะขอประเมินความรู้ ความสามารถใหม่ได้

(ฉ) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(ช) ไม่เป็นโรคต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑) โรคพิษสุราเรื้อรัง

๒) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

๓) โรคจิตร้ายแรง

๔) โรคอื่นในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการสถานประกอบการ

(ซ) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(ฌ) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) ผู้ดำเนินการต้องควบคุมดูแลกิจการของสถานประกอบการนั้นได้โดยใกล้ชิดและไม่เป็นผู้ดำเนินการสถานประกอบการแห่งอื่นอยู่ก่อนแล้ว

(๓) ในกรณีที่มีการเปลี่ยนผู้ดำเนินการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ หรือผู้ดำเนินการขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ผู้ประกอบการจะต้องจัดหาผู้ดำเนินการใหม่ และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้กองการประกอบโรคศิลปะสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในเขตท้องที่ ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนผู้ดำเนินการ ในระหว่างที่ดำเนินการจัดหาผู้ดำเนินการใหม่ให้กิจการสปาเพื่อสุขภาพนั้นประกอบกิจการต่อไปได้ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมและดูแลผู้ให้บริการในสถานประกอบการ ให้บริการตามนโยบายและคู่มือปฏิบัติงานของสถานประกอบการแห่งนั้นโดยเคร่งครัด

(๒)จัดทำทะเบียนประวัติผู้ให้บริการและพนักงาน

(๓) ทุกครั้งที่มีการจัดบริการรายการใหม่ หรือปรับปรุงบริการรายการใดๆ ในแบบแสดงรายการหรือมีการใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ จะต้องดำเนินการให้มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติการสำหรับบริการนั้น หรือจัดทำคู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาผู้ให้บริการให้สามารถให้บริการนั้นๆ ได้ตามคู่มือที่จัดทำขึ้น

(๔) ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๕) ควบคุมดูแลมิให้มีการจัดสถานที่ รูปภาพ หรือสื่อชนิดอื่นๆ เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถเลือกผู้ให้บริการได้

(๖) ควบคุมและดูแลผู้ให้บริการในสถานประกอบการมิให้มีการลักลอบ หรือมีการค้า หรือร่วมประเวณี หรือมีการกระทำ หรือบริการที่ขัดต่อกฎหมาย วัฒนธรรม ศีลธรรมและประเพณีอันดี

(๗) ควบคุมดูแลการบริการ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ และเครื่องใช้ต่างๆให้ได้มาตรฐานถูกสุขลักษณะและใช้ได้อย่างปลอดภัย

(๘) ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ

(ก) รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน

(ข) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปอยู่ในถานประกอบการระหว่างเวลาทำการ

(ค) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

(ง) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานประกอบการ โดยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

(๙) ผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับแรงงานโดยเคร่งครัด

(๑๐) ผู้ดำเนินการต้องดูแลสวัสดิภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิการในการทำงานของ ผู้ให้บริการและพนักงาน และต้องมีมาตรการป้องกันการถูกล่วงละเมิดจากผู้รับบริการ

(๑๑) ผู้ดำเนินการต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ชัดเจน ณ สถานประกอบการนั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการตรวจสอบพบว่า สถานประกอบการใดมีผู้ดำเนินการขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๔ หรือไม่ดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ๕ ให้คณะกรรมการผู้ตรวจสอบแจ้งต่อคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางเพื่อพิจารณาเพิกถอนใบประเมินความรู้ความสามารถของผู้ดำเนินการ

ข้อ ๗ มาตรฐานผู้ให้บริการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ให้บริการจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

(ข) ได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ตามหลักสูตรจากหน่วยงานราชการ สถาบัน หรือสถานศึกษาที่คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลางรับรอง หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในกิจการสปาเพื่อสุขภาพมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และผ่านการทดสอบความรู้และประสบการณ์โดยคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการกลาง

(ค) ไม่เป็นโรคต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑) โรคพิษสุราเรื้อรัง

๒) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

๓) โรคจิตร้ายแรง

๔) โรคอื่นในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือโรคติดต่อในระยะร้ายแรง

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) กรณีเคยเป็นผู้ให้บริการมาก่อน แต่ถูกคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการเพิกถอนใบประเมินความรู้ ความสามารถ จะต้องเลยระยะเวลาเพิกถอนไม่น้อยกว่า ๒ ปี จึงจะขอประเมินความรู้ ความสามารถใหม่ได้

(๒) ผู้ให้บริการมีหน้าที่และข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ให้บริการแก่ผู้รับบริการตามความรู้และความชำนาญตรงตามมาตรฐานวิชาชีพที่ได้ศึกษาอบรมมา

(ข) ไม่กลั่นแกล้ง ทำร้าย หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้รับบริการ

(ค) เก็บความลับของผู้รับบริการ โดยไม่นำข้อมูลหรือเรื่องที่ได้ยินจากผู้รับบริการไปเปิดเผยจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับบริการหรือบุคคลอื่น

(ง) ไม่แสดงอาการยั่วยวน กระทำลามกอนาจาร หรือพูดจาในทำนองให้ผู้รับบริการเข้าใจว่าผู้ให้บริการต้องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการ และต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้รับบริการหรือค้าประเวณี

(จ) ไม่พูดจาหยอกล้อ หรือล้อเล่น หรือกระทำการใดๆ อันมิใช่หน้าที่ที่จะต้องให้บริการกับผู้รับบริการ โดยต้องให้บริการด้วยอาการสุภาพ อ่อนโยน

(ฉ) ไม่ดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือของมึนเมา หรือยาเสพติด ในขณะให้ บริการแก่ผู้รับบริการ

(ช) มีความซื่อสัตย์ สุจริตต่อหน้าที่ที่กระทำและไม่ลักขโมยทรัพย์สินของผู้รับบริการ

(ซ) มีความรับผิดชอบต่อตนเองโดยการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง และไม่นำโรคติดต่อไปแพร่แก่ผู้รับบริการและเพื่อนร่วมงาน

(ฌ) ห้ามมิให้ผู้ให้บริการใส่เครื่องประดับหรือของมีค่า ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

(ญ) เป็นผู้ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี

ข้อ ๘ มาตรฐานการบริการกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑)ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีผู้ให้บริการที่มีคุณสมบัติตามประกาศนี้ และห้ามมิให้นำผู้ที่ขาดคุณสมบัติมาให้บริการ เว้นแต่ผู้ให้บริการฝึกหัด ซึ่งมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของผู้ให้บริการที่มี

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดการบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานการบริการแต่ละประเภท โดยจะต้องมีบริการหลักประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพ การใช้น้ำเพื่อสุขภาพ เช่น บริการอบไอน้ำ อ่างน้ำวน บ่อน้ำร้อน บ่อน้ำเย็น เป็นต้น และให้มีบริการอื่น เช่น การพอกโคลน การเสริมสวย การออกกำลังกาย อาหารสุขภาพ โยคะ สมาธิและอื่นๆ อีก ๓ รายการเป็นอย่างน้อย

(๓) สถานประกอบการต้องมีลักษณะการให้บริการดังต่อไปนี้

(ก) เวลาเปิดทำการให้เริ่มบริการได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา และเวลาปิดทำการหรือให้บริการไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา

(ข) ผู้ประกอบการต้องแสดงทะเบียนประวัติผู้ให้บริการ ตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(ค) ผู้ประกอบการต้องจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับบริการ ไว้เป็นหลักฐานตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่จัดทำ

(ง) ห้ามมิให้มีการบริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือของมึนเมาทุกชนิดแก่พนักงานผู้ให้บริการหรือผู้รับบริการและต้องถือเป็นเขตปลอดบุหรี่

(จ) การให้บริการจะต้องไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพอื่นตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(ฉ) การประชาสัมพันธ์หรือการโฆษณาการให้บริการของสถานประกอบกิจการ จะต้องไม่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าสถานที่ดังกล่าว มีการให้การบำบัดรักษาพยาบาลอันอาจเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย และข้อความโฆษณานั้นจะต้องไม่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความเป็นจริง

(ช) ผู้ประกอบการต้องแสดงรายการบริการ และอัตราค่าบริการไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ง่ายหรือสามารถให้ตรวจสอบได้

(ซ) ผู้ประกอบการต้องไม่จัดหรือยินยอมให้มีรูปแบบการให้บริการ ที่อาจเข้าข่ายหรือฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการหรือบริการที่จะต้องขออนุญาตเป็นพิเศษ เช่น การพนัน การแสดงดนตรี การขับร้อง คาราโอเกะ สนุ้กเกอร์ เต้นรำ รำวง ตลอดจนจัดให้มีมหรสพอื่นๆ เป็นต้น

(ฌ) ผู้ประกอบการต้องกำหนดให้มีเครื่องแบบสำหรับผู้ให้บริการ โดยเป็นเครื่องแบบที่รัดกุม สุภาพ สะอาดเรียบร้อย สะดวกต่อการปฏิบัติงาน และต้องมีป้ายชื่อผู้ให้บริการติดไว้ที่หน้าอกด้านซ้าย

ข้อ ๕ มาตรฐานความปลอดภัยกิจการสปาเพื่อสุขภาพ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีชุดปฐมพยาบาลไว้ในสถานประกอบการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลาที่มีการให้บริการ

(๒) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีป้ายหรือข้อความเพื่อแสดง หรือเตือนให้ผู้รับบริการระมัดระวังอันตรายหรือบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภยันตราย

(๓)ในกรณีที่กิจการสปาเพื่อสุขภาพ มีการจัดให้มีบริการอบความร้อน อบไอน้ำ อ่างน้ำวน ไว้บริการตลอดจนอุปกรณ์หรือบริการอื่นใดอันอาจก่อให้เกิดอันตรายไว้บริการ ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีพนักงานที่มีความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญในการใช้อุปกรณ์นั้นเป็นอย่างดี เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์และมีหน้าที่คอยตรวจตราดูแลการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวทั้งในขณะใช้งานและหลังการใช้งาน

(๔) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีนาฬิกาที่สามารถมองเห็น อ่านเวลาได้โดยง่ายและชัดเจนจากจุดที่ผู้รับบริการกำลังใช้บริการอบความร้อน อบไอน้ำ และอ่างน้ำวนอยู่ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้รับบริการสามารถควบคุมเวลาการใช้อุปกรณ์ด้วยตนเองได้โดยสะดวก

(๕)ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบฉุกเฉินสำหรับบริการอบความร้อน อบไอน้ำและอ่างน้ำวน ซึ่งสามารถหยุดการทำงานของอุปกรณ์ดังกล่าวได้โดยอัตโนมัติในทันทีที่เกิดจากภาวะซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้รับบริการ และการเข้าถึงเพื่อใช้ระบบฉุกเฉินนั้นต้องสามารถกระทำได้โดยง่ายและสะดวกในเวลาที่เกิดเหตุฉุกเฉิน

(๖)ภายในบริเวณที่ให้บริการอบความร้อน อบไอน้ำ อ่างน้ำวน และบ่อน้ำร้อน น้ำเย็นต้องมีเครื่องวัดอุณหภูมิ เครื่องควบคุมอุณหภูมิอัตโนมัติ และเครื่องตั้งเวลา เพื่อให้พนักงานผู้รับผิดชอบอุปกรณ์สามารถปรับและควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในสภาวะที่ปลอดภัยสำหรับผู้รับบริการตลอดเวลา

(๗) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบคัดกรองผู้รับบริการ ที่อาจมีความเสี่ยงต่อการเข้าใช้บริการในบางแผนก โดยเฉพาะต้องไม่อนุญาตให้สตรีตั้งครรภ์ ผู้ใช้ยาบางประเภท ที่อาจเกิดปัญหาได้เมื่อเข้าใช้อุปกรณ์บางชนิด ผู้ที่เพิ่งจะดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือเมาสุรา ผู้ป่วยความดันโลหิตสูง ผู้ป่วยเบาหวานและผู้ป่วยโรคหัวใจเข้าใช้อุปกรณ์ หรือบริการที่เสี่ยงต่อภาวะนั้น เว้นแต่จะได้รับการสั่งให้ใช้อุปกรณ์จากแพทย์ผู้เกี่ยวข้อง

(๘) ผู้ประกอบการต้องดูแลและควบคุมคุณภาพน้ำที่ใช้สำหรับให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นอ่างน้ำวน สระน้ำ หรืออุปกรณ์การใช้น้ำชนิดอื่นใด ให้มีคุณสมบัติทางเคมีที่ปลอดภัยและไม่เป็นแหล่งแพร่เชื้อ

(๙) ผ้า อุปกรณ์และเครื่องมือทุกชนิดเมื่อใช้บริการแล้ว ต้องซักหรือล้างทำความสะอาดอย่างถูกสุขลักษณะ ก่อนนำกลับมาใช้บริการครั้งต่อไป และในกรณีที่การให้บริการมีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ เช่น การใช้ไม้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ขัดหรือขูดผิวหนังในการบริการกดจุดฝ่าเท้า ต้องผ่านกรรมวิธีการฆ่าเชื้อที่สามารถฆ่าและควบคุมเชื้อได้ ไม่น้อยกว่าเทคนิคการปลอดเชื้อทุกครั้งหลังการให้บริการ

(๑๐) ในกรณีที่ผู้ให้บริการอาจมีการหายใจรดบริเวณใบหน้าผู้รับบริการ เช่น ในการดูแลและนวดบริเวณใบหน้า ผู้ให้บริการต้องสวมอุปกรณ์ที่ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันการหายใจรดบริเวณใบหน้าผู้รับบริการและการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจไปสู่ผู้รับบริการ ในขณะที่มีการให้บริการทุกครั้ง

(๑๑) ผู้ประกอบการต้องมีการดำเนินการป้องกันการติดเชื้อที่เหมาะสม

(๑๒) ต้องมีระบบการป้องกันอัคคีภัย ในสถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

บทเฉพาะกาล

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ ภายใน ๑ ปีนับแต่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ สถานประกอบการที่เคยได้รับใบอนุญาตกิจการนวด อาบน้ำ อบสมุนไพรตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และได้ขึ้นทะเบียนต่อสมาคมหรือชมรมผู้ประกอบการสปาที่รวมตัวกันภายใต้การรับรองของกระทรวงสาธารณสุขสามารถออกใบรับรองประสบการณ์การทำงานให้กับพนักงานได้

ข้อ ๓๓ ภายใน ๑ ปีนับแต่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ สถานประกอบการนวดเพื่อสุขภาพที่เคยได้รับใบอนุญาตกิจการนวดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ สามารถออกใบรับรองประสบการณ์การทำงานให้กับพนักงานได้

ข้อ ๓๔ ภายใน ๑ ปีนับแต่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ สถานประกอบการเสริมสวยที่เคยได้รับใบอนุญาตกิจการเสริมสวยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ สามารถออกใบรับรองประสบการณ์การทำงานให้กับพนักงานได้

สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย

หมวด ๑
สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย

ข้อ ๒ สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามมาตรา ๓(๓) (ข) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้แก่สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ

(๒) กิจการนวดเพื่อสุขภาพ

(๓) กิจการนวดเพื่อเสริมสวยสถานประกอบการที่ดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการ และผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

การออกและการเพิกถอนใบรับรองมาตรฐาน

การออกและการเพิกถอนใบรับรองมาตรฐาน

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานประกอบการประสงค์จะขอใบรับรองมาตรฐาน การยื่นคำร้องขอรับใบรับรองมาตรฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ในส่วนภูมิภาคให้ยื่น ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานประกอบการนั้น การขอ การออกใบรับรองและการประกอบกิจการสถานประกอบการประเภทใดให้เป็นไปตามมาตรฐานของสถานประกอบการประเภทนั้นตามที่กำหนดในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าหรือมีผู้ร้องเรียนว่าสถานประกอบการใดไม่มีมาตรฐานของสถานที่ ผู้ประกอบการ ผู้ดำเนินการ การบริการ ความปลอดภัย หรือผู้ให้บริการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบเพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตาม มาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบการที่ยื่นขอให้รับรองมาตรฐานต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

(๒) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นโรคต้องห้ามดังต่อไปนี้

(ก) โรคพิษสุราเรื้อรัง

(ข) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

(ค) โรคจิตร้ายแรง

(ง) โรคอื่นใดในระยะรุนแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบรับรองมาตรฐาน ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอใบรับรองมาตรฐาน ให้เลขานุการคณะกรรมการ ตรวจสอบหลักฐานและเสนอความเห็นแก่คณะกรรมการเพื่อพิจารณาภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ คำร้องขอใบรับรองมาตรฐาน คณะกรรมการจะต้องทำการตรวจลักษณะและมาตรฐานของสถานประกอบการและการให้บริการ และเสนอความเห็นต่อผู้ออกใบรับรองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอใบรับรองจากเลขานุการคณะกรรมการผู้ออกใบรับรองต้องพิจารณาออกหรือไม่ออกใบรับรองมาตรฐานภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ

ข้อ ๒๘ ในการพิจารณาออกใบรับรองมาตรฐานสถานประกอบการของผู้ออกใบรับรอง จะต้องปรากฏว่าผู้ขอใบรับรองมาตรฐานหรือผู้ประกอบการได้จัดให้มีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานประกอบการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

(๒) มีผู้ดำเนินการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

(๓) มีผู้ให้บริการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

(๔) มีการให้บริการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ข้อ ๒๙ ใบรับรองมาตรฐานให้มีอายุ ๑ ปี นับแต่วันที่ออกใบรับรอง สถานประกอบการใดที่ประสงค์จะต่ออายุใบรับรอง จะต้องยื่นคำร้องขอใบรับรองภายใน ๓๐ วันก่อนใบรับรองเดิมสิ้นอายุ และให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจและประเมินมาตรฐาน เพื่อพิจารณาออกใบรับรองใหม่ เมื่อได้ยื่นคำร้องขอใบรับรองใหม่แล้ว ให้ถือว่าสถานประกอบการนั้นมีมาตรฐานเป็นไปตามประกาศนี้ จนกว่าผู้ออกใบรับรองจะมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาพร้อมด้วยเหตุผล และให้คณะกรรมการแจ้งผลการพิจารณาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบด้วย

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานของสถานประกอบการ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว หากดำเนินการผิดไปจากมาตรฐานที่กำหนด หรือดำเนินการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ให้คณะกรรมการดำเนินการแจ้งให้แก้ไข ว่ากล่าว ตักเตือน หรือเสนอเพิกถอนใบรับรองมาตรฐานตามแต่กรณี ในกรณีที่มีการแจ้งให้แก้ไข ให้กำหนดระยะเวลาตามสมควรแต่ต้องไม่เกิน ๙๐ วัน หากสถานประกอบการใด ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดต้องยื่นคำร้องพร้อมเหตุผลความจำเป็น ก่อนวันครบกำหนดต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาผ่อนผันได้ ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๓๑ สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองแล้วต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานไว้ในที่เปิดเผยและมองเห็นได้ชัดเจน ณ สถานประกอบการนั้น ในกรณีที่สถานประกอบการ จะขอหยุดกิจการ ให้แจ้งขอเลิกการรับรองต่อคณะกรรมการทราบ ภายใน ๗ วันนับแต่วันหยุดกิจการ แต่ไม่เป็นเหตุหยุดการพิจารณาเพิกถอนใบรับรองจากการประกอบกิจการที่เกิดขึ้นก่อนหน้า

คณะผู้ดำเนินการ

ที่ปรึกษา

นายสมเกียรติ	ฉายะศรีวงค์	อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
นางวีณา	ภควงค์	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
นางสุทัศนี	สืบวงศ์แพทย์	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
นายสุวัฒน์	โอภาสานนท์	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
นายบุษย์	กาญจนดุล	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก
นายเรวัต	คำนวนสิน	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน

1. คณะทำงานกำหนดหลักเกณฑ์ฯ การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและศูนย์ทดสอบ

1.1	นายบุษย์	กาญจนดุล	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	ประธานคณะทำงาน
1.2	นายเสรี	แสงรัษฎ์	สพภ.๓ ชลบุรี	คณะทำงาน
1.3	นางสุกันดา	ครุธปิยะ	กองส่งเสริมฯ	คณะทำงาน
1.4	นางพนิดา	ธนาภรณ์	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
1.5	นายสุรพล	พลอยสุข	กลุ่มงานกฎหมาย	คณะทำงาน
1.6	นางเอรินทร์	ชูโชติ	ศพจ.เชียงใหม่	คณะทำงาน
1.7	นางชอ้อน	สกุลวงศ์	ศพจ.สระบุรี	คณะทำงาน
1.8	นายไชยนรินทร์	ฟ้าภิญโญ	สพภ.๘ นครสวรรค์	คณะทำงาน
1.9	นายวินัย	ขันติวิศิษฎ์	ศพจ.สระแก้ว	คณะทำงาน
1.10	นายอรรถพล	สุวัธนเดชา	กองส่งเสริมฯ	คณะทำงาน
1.11	นายพิชิต	นุโยค	ศพจ.นครนายก	คณะทำงาน
1.12	นายอนุกูล	นำหน้าวงษ์สุข	กองคลัง	คณะทำงาน
1.13	นายชาติชาย	ธุรภาคพิบูล	สพภ.๓ ชลบุรี	คณะทำงาน
1.14	นายศักดิ์ชาย	ศิลปสมศักดิ์	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
1.15	นายสัมพันธ์	อ้นสะอาด	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	เลขานุการฯ
1.16	น.ส. วัฒนาภรณ์	พันธ์เขตรการ	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	ผู้ช่วยเลขาฯ

2. คณะทำงานจัดกำหนดแบบประเมินการวางผังอาคารศูนย์อบรมและศูนย์ทดสอบ

2.1	นายเรวัต	คำนวนสิน	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	ประธานคณะทำงาน
2.2	นายสันติ	บำรุงคุณากร	สพภ.๑ สมุทรปราการ	คณะทำงาน
2.3	นายธนัต	ศรีนา	สพภ.๑๐ ลำปาง	คณะทำงาน
2.4	นางมลิวัลย์	วรรณอาภา	วิทยาลัยการแรงงาน	คณะทำงาน
2.5	นางคนึงนิจ	โกศัลวัฒน์	กลุ่มงานพัฒนาระบบฯ	คณะทำงาน
2.6	นายชาญชัย	สุขบริบูรณ์	ศพจ.ร้อยเอ็ด	คณะทำงาน
2.7	นายวีระวัฒน์	สิริปูชกะ	ศพจ.เชียงราย	คณะทำงาน
2.8	นายสมชาย	เทียมสนิท	ศพจ.ลพบุรี	คณะทำงาน
2.9	นายปัญญา	ยังประดิษฐ์	ศพจ.ปราจีนบุรี	คณะทำงาน
2.10	น.ส. อุษา	ตีระเมธี	ศพจ.อยุธยา	คณะทำงาน
2.11	นายดำริห์	เวียงเพิ่ม	กลุ่มงานนานาชาติเชียงแสน	คณะทำงาน
2.12	นายทองหล่อ	ต้อยปาน	ศพจ.เพชรบุรี	คณะทำงาน
2.13	นางจิราภรณ์	วงศาโรจน์	ศพจ.สมุทรสาคร	คณะทำงาน
2.14	นางเพลินพิศ	แพฟื้น	สำนักเลขานุการฯ	คณะทำงาน
2.15	นายวีรศักดิ์	ลดาคม	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
2.16	นายวิระ	ชิตชลธาร	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
2.17	นายสมพงษ์	บรุณพันธ์	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	เลขานุการฯ
2.18	นางบังอร	อ้นสะอาด	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	ผู้ช่วยเลขาฯ

3. คณะทำงานจัดทำคู่มือเฉพาะสาขา (กลุ่มอาชีพอุตสาหการ)

3.1 คณะยกร่างคู่มือสาขาช่างเชื่อม

1.	นายสัมพันธ์	อ้นสะอาด	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	ประธานคณะทำงาน
2.	นายพูลโชค	โตประเสริฐ	สพภ.สมุทรปราการ	คณะทำงาน
3.	จสอ.ยุทธชัย	ทองอินทร์	ศพจ.สระบุรี	คณะทำงาน
4.	นายวีระ	ชิตชลธาร	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
5.	นายพงษ์พันธ์	เนตรมณี	ศพจ.พระนครศรีอยุธยา	คณะทำงาน
6.	นางสาววนิดา	อยู่ภิญโญ	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	เลขานุการฯ

3.2 คณะพิจารณาคู่มือสาขาช่างเชื่อม

1. นายพูลโชค	โตประเสริฐ	สพภ.๑ สมุทรปราการ	ประธานคณะทำงาน
2. นายเสกสรรค์	ขาวสังข์	ศพจ.พะเยา	คณะทำงาน
3. นายบุญทวี	ขันทะ	ศพจ.เชียงราย	คณะทำงาน
4. นายไพศาล	ทองสงค์	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
5. จ.ส.อ.สมบูรณ์	แก้วธรรมชัย	สพภ.๑๐ ลำปาง	คณะทำงาน
6. พันจ่าอากาศเอกกิติ	บุญประกอบ	สพภ.๘ นครสวรรค์	คณะทำงาน
7. จ.ส.อ.ยุทธชัย	ทองอินทร์	ศพจ.สระบุรี	เลขานุการฯ
8. น.ส. วนิดา	อยู่ภิญโญ	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	ผู้ช่วยเลขาฯ

3.3 คณะยกร่างคู่มือสาขาช่างกลโรงงาน

1. นายวิรัตน์	แย้มโชติ	สพภ.๑ สมุทรปราการ	ประธานคณะทำงาน
2. นายสุชาติ	เงินสุข	ศพจ.พระนครศรีอยุธยา	คณะทำงาน
3. นายสุวพักตร์	ภาณุทัต	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
4. จสอ.จรัล	เอี่ยมชนะ	ศพจ.ลพบุรี	คณะทำงาน
5. นายไพศาล	ราชสีห์	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	เลขานุการฯ

3.4 คณะพิจารณาคู่มือสาขาช่างกลโรงงาน

1. นายวิรัตน์	แย้มโชติ	สพภ.๑ สมุทรปราการ	ประธานคณะทำงาน
2. นายสุชาติ	เงินสุข	ศพจ.พระนครศรีอยุธยา	คณะทำงาน
3. นายประสงค์	นาแพร่	สพภ.๑๐ ลำปาง	คณะทำงาน
4. นายสมโภชน์	ชัยชนะ	สพภ.๘ นครสวรรค์	คณะทำงาน
5. จ.ส.อ. จรัล	เอี่ยมชนะ	ศพจ.ลพบุรี	คณะทำงาน
6. นายสุวพักตร์	ภาณุทัต	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	คณะทำงาน
7. นายพงษ์เทพ	ทองอ่อน	สำนักพัฒนาผู้ฝึกฯ	เลขานุการฯ
8. น.ส. แสงอรุณ	สุขสำราญ	สำนักพัฒนามาตรฐานฯ	ผู้ช่วยเลขาฯ

3.5 ผู้รวบรวม

1. น.ส. วนิดา	อยู่ภิญโญ	เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป 4
2. นายไพศาล	ราชสีห์	นักวิชาการฝึกอาชีพ 4
3. นายพงษ์เทพ	ทองอ่อน	นักวิชาการฝึกอาชีพ 6ว.

จัดทำโดย

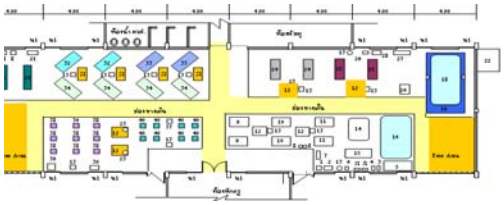

สำนักพัฒนาผู้ฝึกและเทคโนโลยีการฝึก

กลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาสถานฝึกและพัฒนาฝีมือแรงงาน

โทร. 0-2245-6563